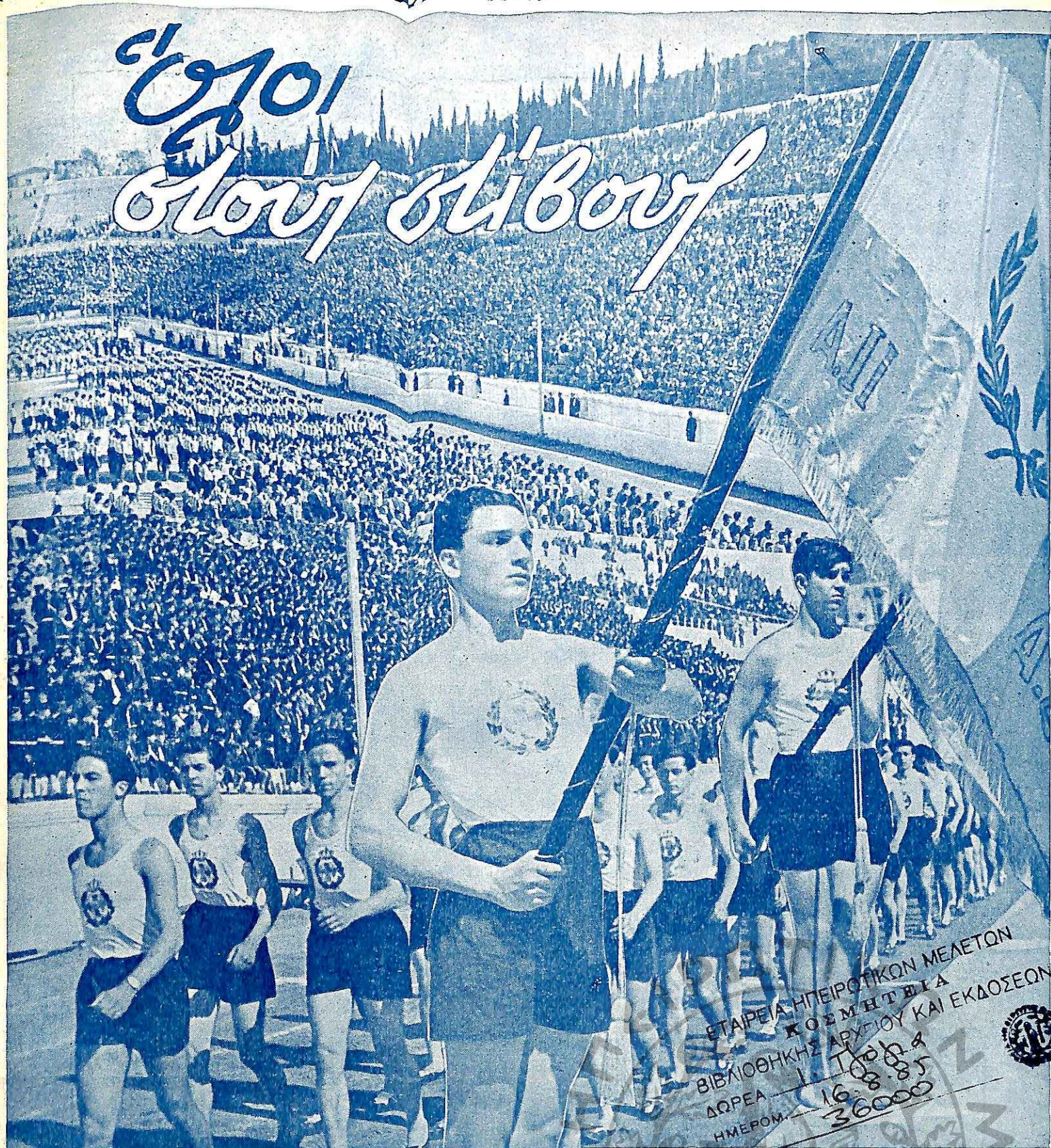

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΛΕΨΗ ΤΗΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 16.8.85
ΗΜΕΡΟΝ 36000

ΝΕΟΤΕΛΕΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 31
13 ΜΑΪΟΥ 1939 — Δ'.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
*Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
*Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
*Ὁδὸς Λεωχάρους 19

*Ἀριθ. Τεύχους 31—13 Μαΐου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ μὴ
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (*Ἐσωτερικοῦ) Δρ. 160—200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 80—100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 40—50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1

Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχουμε πῇ ἐπανειλημμένως
μέχρι σήμερα οἱ συνδρομῆς τοῦ Περιοδικοῦ ὠρί-
σθησαν ὡς ἑξῆς:

Οἱ Φαλαγγῖτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπα-
νεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ στρατιῶ-
ται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἓνα ἔτος
(συνδρομὴ ἑτησίᾳ) πρέπει ν' ἀποστείλουν 160
δραχ., ἂν θέλουν γιὰ ἕξ μῆνες 80 καὶ γιὰ τρεῖς
μῆνες 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ιδιώτας ἡ συνδρομὴ
εἶναι δραχ. 200, ὑποδιαιρουμένη ἀνάλογα μὲ τὰ
χρονικά διαστήματα πού θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας, Σχολικάς
Ἐφορεῖας, Ἐταιρεῖας, Ἀγροτικά Ταμεῖα καὶ γε-
νικῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δι-
καίου ἡ ἑτησίᾳ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρό-
τερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μι-
κροὺς συνδρομητὰς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώ-
τας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη
συνδρομὴ των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυο
δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιατί εἶναι
ἀδύνατη ἡ παρακολούθησις των μέσα σὲ χιλιά-
δες συνδρομητὰς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν
τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὁσάκις
ἐμβάζουν οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυ-
δρομικῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα
ταύτης μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευσθύν-
σεώς των καὶ τὸ τι ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστέλ-
λόμενον ποσὸν τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχθῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσις
πού μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταὶ μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

*Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριό, ἐπαρχία καὶ
Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν
καὶ διευκόλυνσι τοῦ Περιοδικοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες ὅπως δῇ-
ποτε χρηματικά ποσὰ εἰς τὸ Περιοδικὸν «Νεο-
λαία» νὰ τὰ ἀπευθύνουν εἴτε ἀπλῶς πρὸς τὸ Πε-
ριοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Λεωχάρους 19, εἴτε
πρὸς τὸν κ. Σπ. Ρουβαλὴν, Γεν. Γραμματέα τῆς
Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ Περιοδικὸν «Νεολαία», ὁδὸς Κα-
ραγεώργη τῆς Σερβίας 4.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.— Βελτίωσις τῆς
ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος.— Οἰνοποιήσις χλωρᾶς σταφίδος.— Διαφήμισις τῆς
σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεω-
ργικῆς παραγωγῆς.— Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν.— ἔχει μεγίστην θερμαντικὴν
δύναμιν.— Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς
τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὁργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν
ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ἡ πρώτη Ἀθλητικὴ Ἐβδομάς τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρ-
χίζει αὐριον. Τρεῖς χιλιάδες πεντακόσιοι νέοι
καὶ κορίτσια ἀπ' ὅλην τὴν χώραν θὰ προσέλθουν
καὶ θ' ἀγωνισθοῦν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον.
Ἡ ἐπιλογὴ τῶν νέων αὐτῶν ἀθλητῶν ἔχει γίνε-
ις δύο στάδια. Διὰ ν' ἀναδειχθοῦν οἱ ἀθληταί,
πού θ' ἀγωνισθοῦν ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς Ἀθήνας,
εἶχον προηγηθῇ οἱ ἀγῶνες τῶν Περιφερειακῶν
Διοικήσεων, εἰς τοὺς ὁποίους πάλιν ἔλαβον μέρος
μόνον οἱ πρωταθληταί, οἱ νικήσαντες κατὰ τοὺς
ἀγῶνας πού ἔγιναν εἰς τὰς Ὑποδιοικήσεις. Ὑπάρ-
χει ἔτσι ἓνα δεδομένον στερεόν, τὸ ὁποῖον πείθει
ὅτι εἰς τοὺς ἀρχομένους ἀπὸ αὐριον ἀγῶνας με-
τέχουν οἱ ἀριστεῖς τῆς ἀπανταχοῦ τῆς χώρας
ἀθλουμένης νεότητος. Καὶ ὅτι ἐπομένως ἡμπο-
ροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι, μὲ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς, μᾶς
δίδεται μία πρώτης τάξεως εὐκαιρία νὰ δοκιμά-
σωμε καὶ νὰ κρίνωμε τὸ μέτρον τῶν ἐπιδόσεων
τῆς νεωτέρας γενεᾶς τῶν ἀθλουμένων Ἑλλήνων.

Δὲν πρόκειται ἐδῶ ν' ἀναπτύξωμεν τὴν σημα-
σίαν τῆς ἀθλητικῆς, οὔτε νὰ κάμωμεν ἀπολογίαν
τοῦ θεσμοῦ καὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἀγωνιστικῆς. Ὁ
ἀθλητισμός εἶναι ὑπόθεσις καὶ εὐρημα αὐτῆς, ἀπὸ
κόν, ὑπόθεσις καὶ εὐρημα τῆς Χώρας αὐτῆς, ἀπὸ
τὴν ὁποῖαν ἐβλάστησε καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλαβε
τὴν ἀνωτάτην καὶ τὴν πληρεστάτην του ἀνάπτυ-
ξιν, διὰ ν' ἀποτελέσῃ ἔπειτα ἀπὸ αἰῶνας ὁλοκλή-
ρους ἰδανικὸν πανανθρώπινον. Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλ-

ληνες, πού εἶχαν ἀναγάγει εἰς τελειότητα τὴν
παιδείαν καὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, ἐπενόησαν
καὶ ἐφήρμοσαν τὴν σωματικὴν ἀθλῆσιν εἰς τὰ γυ-
μναστήρια ὡς παιδαγωγικὸν θεσμόν, εἰς τὸν
ὁποῖον ἔδωσαν ἴσην προσοχὴν καὶ ἴσην σημασίαν
ὅσην καὶ εἰς ἄλλον πόλον τῆς παιδαγωγικῆς, πού
ἦτο καὶ ἔμεινεν ἡ πνευματικὴ μόρφωσις. Ὅπως
εἰς ὅλας τὰς κατακτήσεις, ἔτσι καὶ ἐδῶ ἐπῆ-
ραν καὶ ἀνέπτυξαν καὶ ἐκαλλιέργησαν τὴν φυσι-
κὴν ροπήν, πού ἔχει ὁ νέος ἄνθρωπος νὰ ἐκδανᾷ,
παίζων, τὸ πλεόνασμα τῆς ἐνεργείας πού ὑπάρ-
χει μέσα του. Ἡ ἀπλὴ πρῶτόγονος καὶ ἀκατεύ-
θυντος παιδιὰ ἔγινεν ἔτσι ὀργανωμένη ἀθλῆσις.
Διὰ νὰ πάρῃ μὲ τὸν καιρὸ τὴν μορφήν ὑψίστου
ἐθνικοῦ θεσμοῦ. Τοῦ θεσμοῦ τῆς ὠραιότητος καὶ
γονιμωτάτης ἀμίλλης δεξιότητων καὶ ἐπιδόσεων,
πού δὲν διεμόρφωναν μόνον ρώμην καὶ ἁρμονίαν
σωμάτων, ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρα, κάλλος καὶ εὐ-
γένειαν ψυχῶν. Ἐνα σύνθετον ἀγαθὸν ἀνθρωπί-
νης τελειώσεως πού τὸ ἐξέφραζον μὲ τὴν λέξιν
ΑΡΕΤΗ καὶ πού ὁμοία, εἰς πληρότητα νοήματος,
δὲν ἀπαντᾷται εἰς καμμίαν γλῶσσαν τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις πού ἐπιχειρεῖ ἡ Ε.Ο.Ν.
ξεκινᾷ καὶ αὐτὴ μὲ τὸ ἴδιο ἐκείνο πνεῦμα καὶ
μὲ τοὺς ἰδίους σκοπούς. Καὶ ἄς μὴ φαντασθῇ
κανεὶς ὅτι τὸ λέγομεν αὐτὸ μὲ τὴν πρόθεσιν ν'
ἀδικήσωμεν εἴτε νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν
προσπαθειῶν καὶ τῶν κατακτήσεων, πού ἐπρά-

Ἐλέχθη ὅτι μὲ τὴν εὐχέρειαν ποῦ ἔχει ἡ Ὅργάνωσις νὰ κινητοποιῇ εἰς τὰ γυμναστήρια καὶ εἰς τοὺς στίβους δλοκληρον τὴν νεότητα τοῦ ἔθνους, εὐρύνονται εἰς τὸ ἀκρότατον αἱ δυνατότητες τῆς ἀναδείξεως νέων πρωταθλητῶν. Χωρὶς ν' ἀποκλείωμεν καθόλου τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, ὀφείλομεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς νὰ τονώσωμεν ὅτι στενεύουν καὶ περιορίζουν πολὺ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ἐξορμήσεως ἐκεῖνοι ποῦ τὴν ἀντιμετωπίζουν ὡς προωρισμένην ν' ἀναδείξῃ πρωταθλήτᾱς. Βεβαίως, ἀνοίγουσα τὸν στίβον τῆς ἀθλήσεως εἰς ὅλους τοὺς νέους καὶ εἰς ὅλα τὰ κορίτσια τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὅργάνωσις, αὐξάνει τὰς δυνατότητας ἐπιλογῆς καὶ ἀναδείξεως τῶν ἀρίστων. Ἄλλ' οἱ ἀριστεῖς, οἱ πρωταθληταί, θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀποτελέσματα. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐξορμήσεως εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς: Ἡ ἀθλήσις τῶν πολλῶν, ἡ ἀμίλλα τῶν πολλῶν, τοῦ συνόλου, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἐφικτοῦ, καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἡ ὑγεία καὶ ἡ ἀρμονικὴ ἀνάπτυξις τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, ἡ ἀρετὴ τοῦ συνόλου. Θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς αὐτὴν τὴν διευκρίνησιν, διότι ἔχει ἀληθῶς πρωταρχικὴν σημασίαν. Ἡ ἀθλήσις αὕτῃ καθ' ἑαυτὴν εἶναι μέσον. Κάθε ἄλλο ἢ σκοπὸς. Σκοπὸς τῆς ἀθλήσεως εἶναι καὶ τὸ σῶμα, ἡ ὑγεία δηλαδὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ φυσικὴ ρώμη, ἡ ἀρμονία, καθὼς καὶ ἡ ὠραιότης, τὸ πλαστικὸν δηλαδὴ ἀποτέλεσμα, αὐτὸ ποῦ εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐνέπνεε τοὺς ποιητὰς τοῦ στίχου καὶ τοῦ μαρμαροῦ. Πέραν ὧν ὅλων αὐτῶν, καὶ ὑπεράνω ὧν αὐτῶν, σκοπὸς τῆς ἀθλήσεως εἶναι τὸ πνεῦμα. Καὶ ἂν καλλιεργῇ καὶ πλαττῇ σώματα ὁ στίβος, τὰ σώματα καλλιεργοῦνται ὡς φορεῖς καὶ ναοὶ πνεύματος, ὡς φορεῖς καὶ ναοὶ φρονήματος, εὐγενείας καὶ τιμῆς, ἡθους μὲ μίαν λέξιν. Οἱ ἴδιοι οἱ ἀρχαῖοι ἔτσι ἔθεταν τοὺς σκοποὺς τῆς ἀθλήσεως. Καὶ ἡ ἀθλήσις

Κδς.

Σπανίως πολιτική συγκέντρωση εις τὴν Ἑλλάδα συν-
κέντρωση τόσον κόμον. Καί ποτὲ πολιτικὴ συγκέντρωσις
εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν παρουσιάζει τόσον ζωηρότητα, τόσον
ἐνθουσιασμόν, τόσην ἑγκαρδιότητα ἐπικοινωνίας καὶ κα-
τανοήσεως μεταξὺ ἀγορητῶν καὶ ἀκροατῶν, μεταξὺ λαοῦ
καὶ Ἀρχηγοῦ. Ὁ λόγος ἦτο μάλλον βραχύς, ἀλλὰ μετὸς
ἀπὸ ἐννοίας καὶ ἀπὸ στοιχεῖα καὶ ἀριθμούς. Καὶ κάθε
φράσις, κάθε περίοδος τοῦ λόγου διεκοπέτο ἀπὸ ἐπυφη-
μίας καὶ ζητωκραυγῶν.

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

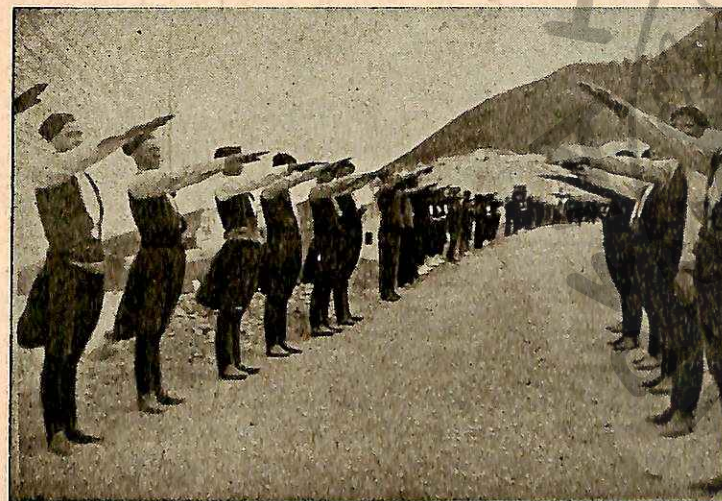
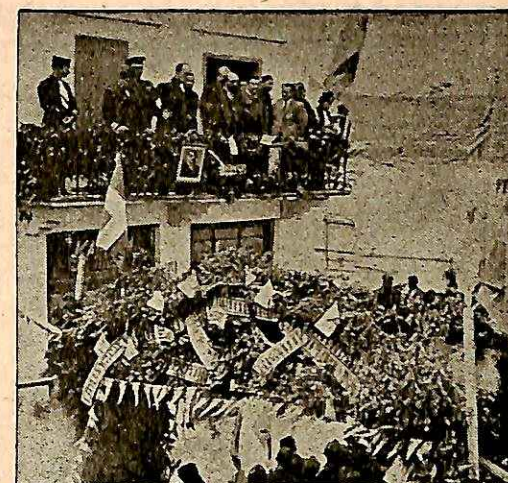
Αί όροσειραι τών Λευκών Όρέων, ή Διογενής Ίδη, ή Διοτρόφος Δίκη, έκίνησαν προ-
χθές τας κορυφάς των, εις ένα χαιρετισμόν γεμάτον από χαράν και ή Κρητική ύπαιθρος
έσεισθη από συγκίνησιν καθώς αντίκρυσε πάλιν τὸ Πνεῦμα τής Νέας Έλλάδος, πού ήλθε
νά τήν έπισκεφθῇ. Όπως όλη ή Έλλάς, έτσι και ό τόπος αυτός εκεί κάτω και οί άνθρω-
ποί του είναι ό καλύτερος και ό ευπαθέστερος δέκτης, ό όποιος λειτουργεί αποδίδων τήν
πλέον έντονον παλμικήν του δυναμικότητα όταν δέχεται τας κινήσεις τών άγνών έθνι-

κων κυμάτων τής Έλληνικής ατμοσφαιρας, όταν αντι-
κρύξη μπροστά του τήν Άλήθειαν, όταν με τὸ καθαρό
του μάτι βλέπη τήν Έλληνικήν Ίδέαν προαγομέ-
νην και άνθοῦσαν, όταν τέλος αντιλαμβάνεται τήν
Έλληνικήν Πατρίδα ευήμερουσαν και συνεχίζουσιν
τήν παράδοσιν τής αιωνίας Δόξης της. Η Έθνική συνεί-
δησις τών Κρητῶν είναι ένα άσβεστον ήφαιστειον, τοῦ
όποιου λάβα είναι ό ακράτητος συνεχής ένθουσιασμός
και ή άνευ υπολογισμού αὐτοθυσία. Τὸ έργον τοῦ Άρχη-
γοῦ, εκεί κάτω, από τής ιδρύσεως τοῦ Νέου Κράτους, τὸ
παρηκολούθησεν ή Κρήτη με όλην τήν προσοχήν πού τοῦ
ήξιζε και τὸ κατενόησεν εις όλο τὸ βάθος του, με τήν ιδι-
κήν της Δωρικὴν βαρύτητα τής σκέψεως, και όταν τὸ εἶ-
δεν υψούμενον και αποκορυφούμενον όσημέραι, ανταπο-
κρινόμενον πλήρως εις τας Έθνικὰς της προσδοκίας,
ύψωσε τας βαρείας χεῖράς της και τὸ χειροκρότησε με
τὸν ήφαιστειώδη ένθουσιασμόν τὸν όποιον δίδει μόνον εις
όσους άπεργάζονται τήν Έλληνικήν Δόξαν, παταγωδῶς.

Όταν προχθές ό Κυβερνητικός Έπίτροπος τής Έθνι-
κῆς Νεολαίας κατήλθε τὸ πρῶτον διὰ τήν επιθεώρησιν
τῶν Έθνικῶν Φαλάγγων εκεί κάτω, ή Κρήτη έχαιρέτησεν
έν τῷ προσώπῳ του Έκεῖνον, ό όποιος έπωμίσθη τὸν βα-
ρὺν αῖθλον νὰ σηκώσῃ τήν Έλλάδα από τὸν λήθαργον
και τήν αδράνειαν και τὸ στραβοδρόμισμα, όπου τήν εἶχε
καταντήσῃ ένα κακὸν πρόσφατον παρελθόν και νὰ τήν
όδηγήσῃ εις τας ευρείας λεωφόρους τής προόδου, τής
ευημερίας, τής δυνάμεως, τὰ όποια τόσον ιδιαιτέρως
κατανοεῖ και εκτιμᾷ ή Κρητικὴ ψυχή.

Και ό άγνός και ένθουσιώδης Νέος — ό Έπίτροπός
μας — καθ' όλην τήν εκεί παραμονήν του έλούσθη μέσα
εις τὰ άγνότερα νάματα τής αγάπης τοῦ Λαοῦ εκείνου
και τὸν εἶδομεν συγκινημένον νὰ δέχεται τας έκδηλώσεις
και τὰ αἰσθήματα τῶν Νέων και τοῦ Λαοῦ τής Κρήτης,
άνταποκρινόμενα πλήρως πρὸς τὰ αἰσθήματα τής ιδιῆς
του πατριωτικῆς ψυχῆς και τής ψυχῆς Έκεῖνου, τὸν
όποιον πνεύματι χειροκρότουν οί Κρητες.

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Υπό την ύψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ
Διαδόχου Παύλου καὶ Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν.

14-21 ΜΑΪΟΥ 1939/ΕΤΟΣ Δ'

Α' ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ, ΣΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΝ, 14-21 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 8-11.30 Π.Μ. ΚΑΙ
3.30-6.30 Μ.Μ.

Β' ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ
ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ Α.Ο., 17 ΚΑΙ 19 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ
3-6.30 Μ.Μ., ΚΑΙ 20 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 4.15 Μ.Μ.

Γ' ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ, ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ Ε.Ο.Ν.
(ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΟΛΓΑΣ), 16 ΚΑΙ 18 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ

9-11 Π.Μ., ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ,
21 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 9-11 Π.Μ.

Δ' ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ
ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΜΗΤΤΟΥ, 15 ΚΑΙ 16 ΜΑΪΟΥ,
ΩΡΑ 3 Μ.Μ.

Ε' ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ
ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ Α.Ο., 18 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 3.15 Μ.Μ.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ Γενικός
Ἀρχηγός τῆς Ε.Ο.Ν., ἡ Α.Ε. ὁ Ἀρχηγός
τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικός Ἐπιθεωρητής
τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ Ὑπουργός τῆς Γεωργίας κ.
Γ. Κυριακός, ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
κ. Α. Ταμπακόπουλος, ὁ Ὑπουργός-Διοικη-
τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιάς, ὁ Ὑπουρ-
γός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Κ. Ἀρβανί-
της, ὁ Ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Ι. Δου-
ρέντης, ὁ Ὑπουργός τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς
καὶ Ἀντιλήψεως κ. Α. Κορυζής, ὁ Ὑπουργός
τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Ἀποστολίδης, ὁ
Ὑπουργός τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινή-
των κ. Ν. Νικολαΐδης, ὁ Ὑπουργός τῆς Συγ-
κοινωνίας κ. Γ. Οἰκονόμου, ὁ Ὑπουργός
τῆς Ἀγορανομίας κ. Γ. Ζαφειρόπουλος, ὁ Ὑ-
φυπουργός τῆς Ἀεροπορίας κ. Π. Οἰκονομά-
κος, ὁ Ὑφυπουργός τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας
κ. Κ. Μανιαδάκης, ὁ Ὑφυπουργός τῆς Ἐμπο-
ρικῆς Ναυτιλίας κ. Α. Τζιφός, ὁ Ὑφυπουργός
τῶν Ἑξωτερικῶν κ. Ν. Μαυρουδής, ὁ Ὑφυ-
πουργός τῆς Ἑργασίας κ. Α. Δημητράτος, ὁ
Ὑφυπουργός τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθ. Παί-
δείας κ. Ν. Σπέντζας, ὁ Ὑπουργός
τῶν Ναυτικῶν κ. Ι. Παπαθεοφίλου, ὁ
Ὑφυπουργός παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς
Κυβερνήσεως κ. Κ. Μπουρμπούλης, ὁ
Ὑφυπουργός τῶν Στρατιωτι-
κῶν κ. Ν. Παπαδήμας, ὁ Ὑ-
φυπουργός Τύπου καὶ Τουρι-
σμοῦ κ. Θ. Νικολοῦδης, ὁ Ὑ-
φυπουργός τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Σ.
Πολυζωγόπουλος, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτρο-
πος Νεολαίας κ. Α. Κανελλόπουλος.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἰωάννης Μουδρέας, Πρόεδρος, Λάζαρος
Θεοτικός, Κωνσταντῖνος Μπέμπης, Ἰωάννης
Καψάλης, Σταῦρος Καψάλης, Ἀθανάσιος
Ἀραβοσιτᾶς, Ρένος Δαρρίγος, Νικόλαος
Μαντζάρογλου, Εὐάγγελος Μοιρόπουλος,
Ὁθων Σίμιτσεκ, Ρένος Φραγκοῦδης.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΑΓΩΝΩΝ

Α' Κλασσικὸς Ἀθλητισμός:
Ἀλυστάρχης, Λοχαγὸς Λάζαρος Θεοτικός.
Γυμνασιάρχος, Κωνσταντῖνος Μπέμπης. Ἐ-
φορος δρόμων, Ε. Μοιρόπουλος. Χρονομέ-
τραι, Ρ. Φραγκοῦδης, Μ. Μητροφάνης, Σ.
Καλλαρᾶς, Σ. Μακρής. Κριταὶ δρόμων, Ρ.
Δαρρίγος, Γ. Βήχος, Ν. Μανιατάκης, Ζ. Τσο-
λάκας, Ε. Χρυσάφης, Α. Ψαρράκης. Ἐφορος

ἀλμάτων, Ο. Σίμιτσεκ. Κριταὶ ἀλμάτων, Ε.
Δρίθας, Ν. Παινέσης, Σ. Μακρής. Ἐφορος
ρίψεων, Ρ. Φραγκοῦδης. Κριταὶ ρίψεων, Σ.
Καλλαρᾶς, Κ. Καλονᾶρος. Ἐφορος τάξεως,
Α. Καραμπάλης. Ἀφέται, Ε. Μοιρόπουλος,
Μ. Μητροφάνης. Γραμματεῖς, Λ. Βόλτες, Ν.
Ζουρτάκης, Α. Σούλης. Ἱατρός, Σ. Καμπίν-
σης. Ἐκφωνητής, Χ. Παππάς.

Ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς: Ι. Καψάλης,
Ν. Μαντζάρογλου, Δ. Γρίθας.

Β' Ποδόσφαιρον: Ἐφοροι Α. Ἀρα-
βοσιτᾶς, Ρ. Δαρρίγος. Διαιτητής, Ν. Γκού-
μας.

Γ' Ἀθλοπαιδίαί: Ἐφορος, Ν. Γκού-
μας. Βοηθοί, Σ. Καλλαρᾶς, Γ. Παινέσης, Α.
Χατζηγεωργάκης.

Δ' Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες:
Ἐφορος, Α. Ἀραβοσιτᾶς. Κριταὶ, Ν.
Μητρόπουλος, Ι. Ταμπούρης, Κ. Μο-
σχογιαννίδης.

Ε' Ποδηλασία: Ἐφορος, Α.
Ἀραβοσιτᾶς. Χρονομέτραι, Ρ. Δαρρί-
γος, Κ. Μανιατάκης, Γ. Παινέσης. Κριταὶ
τέρματος, Κ. Καλονᾶρος, Ι. Κονταξής, Α.
Μουρίσης.

ΣΤ' Πορεία: Ἐφοροι, Α. Ἀραβοσιτᾶς,
Ρ. Δαρρίγος. Ἐπόπται, Ν. Γιαννιέρης, Σ. Καλ-
λαρᾶς, Ι. Κονταξής, Κ. Μοσχογιαννίδης.

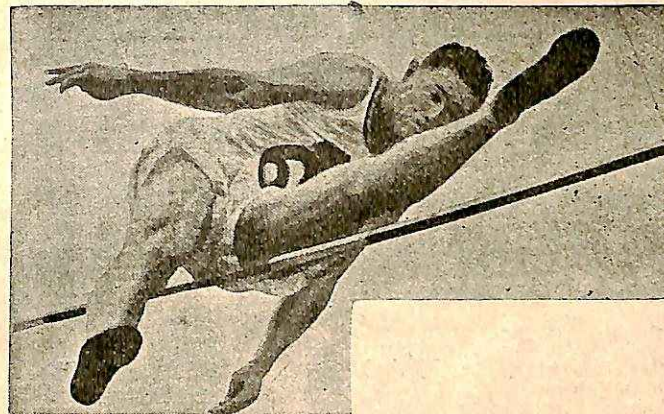
ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

Κυριακὴ 14 Μαΐου. Παναθηναϊκὸν Στά-
διον, ὥρα 4 μ. μ. Παρέλασις ἀθλητῶν καὶ
ἀθλητριῶν. Ὕμνοι-ἐπαισις σημαίων. Ὀρ-
κωμοσία. Κήρυξις ἐνάρξεως ἀγῶνων.
Ἀποχώρησις ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν.
Ἐπιδείξεις.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Δευτέρα 15 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ.
Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος,
δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, προκριματ., ἄ-
γῶν 2ος, δρόμος 100 μ. Β'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προ-
κριματ., ἄγῶν 3ος, ἄλμα εἰς
ὕψος Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν
4ος, ἄλμα εἰς ὕψος Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν,
προκριμ., ἄγῶν 5ος, δρόμος 60 μ. Β' Κατηγορ.
Φαλαγγιτισσῶν, προκριμ., ἄγῶν 6ος, Σφαί-
ροβολία, Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.,
ἄγῶν 7ος, σφαίροβολία Β' Κατηγορ. Φαλαγγι-
τῶν, προκριμ.

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον.
Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ. Φαλαγγι-
τῶν, β' προκριμ., ἄγῶν 3ος, σφαίροβολία Α'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 4ος, σφαίροβολία Β'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 5ος, δρόμος 2000 μ.
μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός,
ἄγῶν 6ος, ἄλμα εἰς ὕψος Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελί-
κός, ἄγῶν 7ος, ἄλμα εἰς ὕψος Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν,
τελικός, ἄγῶν 8ος, δρόμος 60 μ. Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτι-
σῶν, ἡμιτελικός.

ἄγῶν 1ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγι-
τῶν Α' Κατηγορ. (ἀτομικῶς). Ἀγὼν 2ος, βολὴ διὰ κα-
ραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτῶν Α' Κατη-
γορίας (ὁμαδικῶς).

Ὁρα 3 μ. μ., Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ. Ἀγὼν
1ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγι-
τῶν Α' Κατηγορ. (ἀτομικῶς). Ἀγὼν 2ος, βολὴ διὰ κα-
ραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτῶν Α' Κατη-
γορίας (ὁμαδικῶς).

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ

Τρίτη 16 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον.
Ἀγὼν 1ος, ἐλευθέρῃ δισκοβολία Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν,
προκριματ., ἄγῶν 2ος, ἐλευθέρῃ δισκοβολία Β' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν 3ος, Τρίαιθρον Σκαπανέων
α') δρόμος 50 μ., β') ἄλμα εἰς μήκος, γ') ρίψις συμ-
παγοῦς σφαίρας, τελικός.

Ὁρα 9 π. μ., Γυμναστήριον Ε.Ο.Ν. (Λεωφ. Ὀλγας).
Ἀγὼν 1ος Καλαθοσφαίρας (1ος γῦρος προκριθεισῶν ὁμά-
δων), ἄγῶν 2ος Πετόσφαιρα (1ος γῦρος προκριθεισῶν
ὁμάδων).

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος,
ἐλευθέρῃ δισκοβολία Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός,
ἄγῶν 2ος, ἐλευθέρῃ δισκοβολία Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν,
τελικός, ἄγῶν 3ος, δρόμος 60 μ. Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτι-
σῶν, τελικός, ἄγῶν 4ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ. Φα-
λαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἄγῶν 5ος, δρόμος 100 μ. Β' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἄγῶν 6ος, δρόμος 800 μ. Α'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν 7ος, δρόμος 100 μ.
Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 8ος, δρόμος 100
μ. Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελικός.

Ὁρα 3 μ. μ., Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ. Ἀγὼν
1ος, βολὴ διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγι-
τισσῶν Α' Κατηγορίας (ἀτομικῶς). Ἀγὼν 2ος, βολὴ
διὰ καραμπίνας ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. Φαλαγγιτισσῶν
Α' Κατηγορίας (ὁμαδικῶς).

ΗΜΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τετάρτη 17 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στά-
διον. Ἀγὼν 1ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτι-
σῶν, προκριμ., ἄγῶν 2ος Ἑλληνικὴ δισκοβολία Α' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν 3ος, Ἑλληνικὴ δισκοβολία
Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν 4ος, ἄλμα εἰς
μήκος Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄγῶν 5ος, ἄλμα
εἰς μήκος Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος,
δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτισσῶν, β' προκριμ.,
ἄγῶν 2ος, Ἑλληνικὴ δισκοβολία Α' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν,
τελικός, ἄγῶν 3ος, Ἑλληνικὴ δισκοβολία Β' Κατηγορ. Φα-
λαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 4ος, ἄλμα εἰς μήκος Α' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 5ος, ἄλμα εἰς μήκος Β' Κατ.
Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἄγῶν 6ος, δρόμος 800 μ. Α' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, τελικός.

Ὁρα 3 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α.Ο. Ἀγὼν 1ος,
1η ἡμιτελικὴ συνάντησις ποδοσφαίρ. πρωταθλήματος, ἄ-
γῶν 2ος, 2α ἡμιτελ. συνάντησις ποδοσφ. πρωταθλήματος.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΝΕΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ

Ὁ Βασίλεὺς — ὁ Ἀρχηγός — ἡ Ε.Ο.Ν. — ἡ πό-
λις — ὁ Λαός, σείοντες κλάδους δαφνῶν ὑπεράνω
τῶν ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἑλλάδος ἐρχομένων
ἀθλητῶν, ἀναμένουν νὰ στέψουν τὰς κεφαλὰς τῶν
νικητῶν εἰς τὸ Στάδιον, ὅπου ἄλλην μίαν φορὰν
πρόκειται νὰ συναντηθῇ τὸ Νέον μετὰ τὸ Ἀρχαῖον
Ἑλληνικὸν Κλέος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Κρά-
τους τῆς 4ης Αὐγούστου — μᾶς ἐρχεται σφριγῶσα
καὶ ἄλκιμος — ἀνοιγίξῃ Ἑλληνικὴ — πνεῦμα Νέον,
γαλουχημένον ἀπὸ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ
ὁποῖαι ὑψώθησαν ἀπάνω ἀπὸ τόπους καὶ και-
ροὺς ὡς κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικαί, βάθρα τῶν
πολιτισμῶν ὄλων τῶν αἰώνων καὶ ὄλων τῶν λαῶν.
Ἡ Ἑλλάς, καθὼς περνάει ἀέρινη μέσα ἀπὸ τὸν
ἀτελείωτον χρόνον, εἴτε ντυμένη τὰ λευκὰ φορέ-
ματα εἰδωλολατρικῆς ἰερείας, εἴτε τὴ χρυσοκόκ-
κινῇ ἀκτινοβολίᾳ χριστιανικῆς βασιλείας, εἴτε
τὰ κουρέλια τῆς σκλάβας, μένει ἡ ἴδια στὸ βάθος
τῆς, «πάντ' ἀγαθὴ καὶ ἐλεγευστική», πάντα κοντὰ
στὴ φύσιν καὶ κοντὰ στὸ Θεό, ἀντλῶντας ἀπὸ τῆς
δυο αὐτῆς βρύσεως τὴν ἀθανασία, τὴν ὁποῖαν μετὰ
τὴν ἀσθένειαν δάδα ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης μεταφέ-
ρει ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες.

Συνεχιστὴς τῆς παραδόσεως αὐτῆς, ἡ σημε-
ρινὴ Ἑλληνικὴ Νεότης, τὴν ὁποῖαν ὑποδεχόμεθα
ὡς ἀθλουμένην ὄχι μονάχα στὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ
στὸ πνεῦμα καὶ στὴν ψυχὴν, ὅπως ἀκριβῶς τὴν
ὀραματίζεται καὶ τὴν ὀθεῖ καὶ τὴν παρακολουθεῖ
ἀνθοῦσαν ὁ Ἀρχηγός τῆς Νέας Ἑλλάδος, μέσα
εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς
Νεολαίας, μᾶς μεταφέρει σήμερον ἀπὸ ὅλας τὰς
γωνίας τῆς χώρας, τὴν δάδα τοῦ ἀσθέστου
Ἑλληνικοῦ πυρός, τὴν ὁποῖαν μετὰ τὸν γερούς τῆς
βραχίονας θὰ ὑψώσῃ αὐρίων εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλ-
ληνικὸν στίβον, πιστοποιοῦσα ἄλλη μιά φορὰ τὴν
αἰώνιαν καὶ ἀναλλοίωτον συνέχειαν τῆς Ἑλλη-
νικῆς παραδόσεως, τῆς Ἑλληνικῆς ἀλκῆς, τῆς
Ἑλληνικῆς ἀξίας.

ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ

Ὁρα 8 π. μ., Παναθη-
ναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος,
δρόμος 400 μ. Β' Κατηγορ.
Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἄ-
γῶν 2ος, δρόμος 400 μ. Β'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, προ-
κριμ., ἄγῶν 3ος, ἀκοντι-
σμός Α' Κατηγορ. Φαλαγγι-
τῶν, προκριματ., ἄγῶν 4ος,
ἀκοντισμός Β' Κατηγορ. Φα-
λαγγιτῶν, προκριματικός.
Ὁρα 9 π. μ., Γήπεδον Ε.
Ο.Ν. (Λεωφόρος Ὀλγας).
Ἀγὼν 1ος, ἡμιτελ. συνάν-
τησις Καλαθοσφαίρας, ἄ-
γῶν 2ος, ἡμιτελ. συνάντη-
σις Πετοσφαίρας.

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθη-
ναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος,
δρόμος 100 μ. Α' Κατηγορ.
Φαλαγγιτισσῶν, ἡμιτελικός,
ἄγῶν 2ος, ἀκοντισμός Α'
Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τελί-
κός, ἄγῶν 3ος, ἀκοντισμός
Β' Κατηγορ. Φαλαγγιτῶν, τε-
λικός, ἄγῶν 3ος, δρόμος
1500 μ. Α' Κατηγορ. Φαλαγγι-
τῶν, προκριμ., ἄγῶν 5ος,
δρόμος 400 μ. Α' Κατηγορ.
(Συνέχεια εἰς σελ. 1025)

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑμῶ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἄς περιμένη ἔδω ἡ ἀφεντιά σας μιά στιγμή, εἶπε ἡ δούλα καὶ προχώρησε στὸ βάθος, ὅπου ἕνα μεγάλο βῆλο σὲ χρώμα μαθὶ μετὰ πολλές διπλές, ἔπεφτε βαρὺ ἀπὸ ψηλὰ ὡς τὸ σανάδιωμα κάτω· στήν οὐγία εἶχε ζωγραφισμένα ἀργυρὰ κρίνα. Παραμέρισε τὸ βῆλο ἐλαφρὰ καὶ χάθηκε.

Ὁ Γρηγόρης ἔμεινε μόνος. Κύτταζε ὀλόγυρα θαμπωμένος. Ὁ δροσερός ἀέρας, τὸ μισοσκόταδο, μιά μυρουδιά ἀνάνη ἀπὸ θυμίαμα ἀκριβὸ τοῦ ἔδιναν τὴν ἐντύπωση πὼς βρίσκεται σ' ἐκκλησία. Καὶ τέτοια σιωπὴ ὀλόγυρα!... Δίχως ἄλλο, σκέφτηκε, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζοῦνε στὴ γαλήνη καὶ τὴ λάμψη αὐτοῦ τοῦ πλοῦτου δὲν μοιάζουν μ' ἐκείνους ποὺ γνώρισε ὡς τὰ τώρα. Ἀλλοιῶτα καὶ... ὁ μιλῶν, θὰ περπατοῦν, θὰ φέρωνται... Σίγουρα θὰ φαινόταν γελοῖος στὸν Πρωτοσπαθάριο.

Τόσο τὸν κυριεψε ἡ σκέψη αὐτή, ποὺ μ' ὅλη τὴν καρδιά του πεθυμοῦσε νὰ γυρίσῃ πίσω ἡ δούλα καὶ νὰ τοῦ πῇ: «Ὁ ἀρχοντας λυπάται πολὺ, μὰ σήμερα δὲν μπορεῖ νὰ κανένα τρόπο νὰ σὲ δεχτῇ. Ἄν ἔχῃς τὴν καλωσύνη νὰ περάσῃς ἄλλοτε...». Ὑστερα θυμώσανε καὶ τὰ λόγια τῆς κυρὰ Σταύραινας: «Συχνὰ ἡ πρώτη ἐντύπωση ποὺ θὰ δώσῃς εἶναι τὸ πῶς σημαντικός».

Τὰ μάτια του συνήθισαν σιγὰ-σιγὰ στὸ μισόφωτο τῆς σάλλας καὶ τότε κατάφερε νὰ διακρίνῃ στὸ δεξιὸ τοῖχο ἕνα θαυμαστὸ ψηφιδωτό, ποὺ παράστασε ἕναν ἄντρα καὶ μιά γυναῖκα κι' ἕνα χέρι πάνωθ' αὐτοὺς ποὺ εὐλογοῦσε... Φοροῦσαν ἀκριβὰ σκουτιά κι' οἱ δυὸ ἀπὸ πολύχρωμα ὑφάδια σὲ ἀνοιχτὰ χρώματα, κεντημένα, καὶ τὸ ὅλο τους παρουσιαστικὸ ἔδειχνε μεγάλους ἀρχόντες. Ὁ κάμπος ἦταν ἄσπρος, ὅχι ὅμως ὀλότελα, γιατί κάτι ρόδινες γραμμὲς ἔκοβαν τὴ μονοτονία κι' ἔδιναν στὸ σύνολο περισσότερη ζωντάνια... Τὶ εὐγένεια ποὺ εἶχαν οἱ μορφές! Γλυκὸ καὶ αὐστηρὸ μαζὶ ἦταν τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνδρός, ὅλο ὑποταγή μὰ καὶ ἀξιοπρέπεια τῆς γυναίκας... Ὁ Γρηγόρης περιεργαζόταν τὴν εἰκόνα κι' ἦταν ἀποροφημένος ὀλότελα... Ξαφνικὰ δυὸ χέρια τὸν ἔπιασαν ἀπὸ τὴ μέση. Ἐκανε νὰ γυρίσῃ, μὰ κείνος ποὺ τὸν κρατοῦσε γύρισε μαζὶ του χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσῃ. Τὰ χέρια ἦταν τρυφερά, μικροῦ παιδιοῦ δίχως ἄλλο, ἢ καλύτερα κοριτσιοῦ, γιατί λεπτὰ χρυσὰ βραχιόλια ἔλαμπαν πάνω ἀπὸ τοὺς καρπούς. Μαζὶ ἕνα κρυστάλλινο γέλιο ἀκούστηκε, σὰ νὰ ντιντίναν μαζὶ χιλιάδες ἀσημένια κουδουνάκια.

— Σὲ τρώμαξα, Μιχαήλ!

Ἀπέναντί του πετάχτηκε ἕνα χαρι-

τωμένο μικρὸ κοριτσάκι... Μαῦρα μαλλιά ποὺ ἔπεφταν ὅλο μπούκλες στοὺς ὤμους καὶ μάτια μεγάλα μυγδαλωτά κατάμαυρα τὸ ἴδιο σ' ἕνα προσωπάκι τόσο τρυφερό, σὰν ἀπριλιάτικο τριαντάφυλλο ποὺ μόλις ἀνοίγει. Ἄμα κατάλαβε πὼς γελάστηκε, ἔφερε τὰ χεράκια στὰ μάγουλα, ἀνοίξε τὸ στόμα κι' ἔδειξε ἕνα τόσο κομικὸ καὶ χαριτωμένο τρόμο, ποὺ ὁ Γρηγόρης ἀθέλα του χαμογέλασε.

— Ἄ! Ἄ! ἔκανε, δὲν εἶσαι λοιπὸν ὁ Μιχαήλ; Καὶ γὰρ νόμιζα πὼς ἦσουν ὁ ἐξάδερφός μου ὁ Μιχαήλ.

— Ὅχι, εἰμαι ὁ Γρηγόρης Κομιτᾶς, ἀπάντησε κείνος...

Τ' ἀσημένια κουδουνάκια ντιντίνισαν πάλι μέσα στὴ σιωπή.

— Νανὼ μὲ λένε... Νανὼ... εἶπε τότε τὸ κοριτσάκι. Ὑστερα ἔδωσε τὰ χέρια του πίσω, ἔκλινε ὅμοια τὸ κορμὶ πρὸς τὰ πίσω κι' ἄρχισε νὰ τὸν περιεργάζεται μὲ προσοχή.

— Τὶ ξέρεις νὰ παίζῃς; ρώτησε.

— Νὰ παίζω; ἔκανε μὲ ἀπορία ὁ Γρηγόρης... Ἐκεῖ ποὺ ἦμουν δὲν μποροῦσα νὰ παίζω.

— Γιατί;

— Πρῶτα πρῶτα ἦμουν μόνος... ἔπειτα, πὼς νὰ σοῦ ξηγήσω... τὸ μέρος ἦταν τέτοιο...

— Ἄ! ἔκανε τότε τὸ μικρὸ ἱκανοποιημένο. Γι' αὐτὸ ἦρθες λοιπὸν ἔδω, ἔ;

Τὸ βαρὺ βῆλο στὸ βάθος παραμέρισε καὶ πρόβαλε ἕνα ἀγόρι στὴν ἡλικία τοῦ Γρηγόρη. Ἀπὸ τὴν πρώτη ματιά ὁ Γρηγόρης κατάλαβε πὼς ἦταν ἀδερφὸς τῆς μικρῆς... Τὰ ἴδια μάτια, τὰ ἴδια μαλλιά, μονάχα ποὺ τὸ ἄρρε-

νωπὸ του πρόσωπο ἦταν ἡλιοκαμένο. Προχώρησε μὲ ἄνεση.

— Σὲ περιμέναμε τόσες μέρες, Κομιτᾶ, εἶπε πρόσχακα καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι. Εἰμαι ὁ Δημήτρης Γρηγοράς, πρόστεσε ὕστερα, καὶ ἐλπίζω πὼς θὰ γίνουμε καλοὶ φίλοι... Ἄν θέλῃς, πάμε τώρα στὸν κῆπο... Ἐκεῖ θάρθῃ νὰ μᾶς συναντήσῃ καὶ ὁ πατέρας...

Μιλοῦσε τόσο ὁμορφα! Οἱ φράσεις του ἀραδιάζονταν στρουγγυλές, ἀπλές κι' ἐκφράζανε μὲ χάρη τὴ σκέψη... ἔπειτα ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του καὶ πῶς πολλὸ ὁ τρόπος ποὺ σὲ κοίταζε... ἔδωπες ὅλη του τὴν καρδιά μέσα στὰ μεγάλα του, μάτια.

«Νὰ πραγματικὰ ἕνα ἀρχοντόπουλο», σκέφτηκε ὁ Γρηγόρης... Μὰ χωρὶς ζήλεια, γιατί παραδέχτηκε τὴν ὑπεροχὴ ποὺ παρουσιάζονταν ἔτσι μπροστά του, βέβαια κι' ὡς τόσο δίχως περηφάνεια δίχως καν ἐπίγνωση. Ἡ καρδιά του ποὺ ἦταν κλειστὴ ἀπὸ τὴ μοναξιά καὶ τὴν κατσούφικη ζωὴ τοῦ μοναστηριοῦ, ἀνοίξε εὐτὺς μόλις ἦρθε νὰ τὴν κρούσῃ κάποιος μὲ τόσο πρόσχαρο καὶ χαριτωμένο τρόπο.

— Εἰμαι πολὺ χαρούμενος ποὺ σὲ γνώρισα, εἶπε... κι' ἦταν τόσο αὐθόρμητα τὰ λόγια του, ποὺ παραξενεύτηκε κι' ὁ ἴδιος ποὺ τ' ἄκουσε.

— Ἀλήθεια; εἶπε ὁ Δημήτρης. Λοιπὸν νὰ ξέρῃς, Κομιτᾶ, πὼς εἶχα μεγάλη ἀνυπομονησία νὰ σὲ συναντήσω. Μάλιστα μιλοῦσαμε συχνὰ γιὰ σένα μετὰ τοὺς φίλους μου. Καὶ θέλεις νὰ σοῦ πῶ; Σὲ φανταζόμαστε κάτι ὑπερφυσικὸ, νὰ ποῦμε... Ἐνα ἀκριτόπουλο ποὺ πολεμáει μὲ τοὺς Σαρακηνούς, μὲ ἀληθινούς Σαρακηνούς δηλαδή, γιατί κι' ἐμεῖς πολεμοῦμε, μὰ μὲ τὴ φαντασία... Πραγματικὰ ὅμως παίζουμε μονάχα Τζιγκάνιν καὶ ἔχομε τρυπήσει ὅλα τὰ φύλλα μὲ τίς σαῖτες μας...

Πέρασαν τὴν αὐλὴ καὶ ἔμπαιναν τώρα στὸν κῆπο. Ἦταν ἕνα θαῦμα οἱ δεντροστοιχίες μὲ τ' ἀνθισμένα δέντρα καὶ κάτω τὰ παρτέρια μὲ τὰ πολύχρωμα λογῆς λογῆς μοσκολούλουδα... Οἱ κορμοὶ ἦσαν περιπλεγμένοι ἀπὸ παράξενα φυτὰ ποὺ σκαρφάλωναν καὶ περιπλέκονταν ὕστερα σὲ κληματάριες σὲ τρόπο ποὺ σχηματίζαν στοῆς καταπράσινης μὲ κρεμαμένα κάτω μεγάλα τοσμπιά μαθιά καὶ κίτρινα. Ἐδῶ ἕνα κιόσκι ἀπὸ ἀγριοροδοιές... Πῶς πέρα μὲ λιμνούλα καὶ μέσα σμάρι ὀλόκληρο ἀπὸ ἄσπρα μεγάλα πουλιὰ ποὺ ταξίδευαν θαρρεῖς περήφανα σὰ βασιλικά πλεούμενα στὰ ἵσυχνα νερά...

— Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τ' ἄλλο γό μου; ρώτησε ὁ Δημήτρης.

Μὰ ὁ Γρηγόρης δὲν ἀπάντησε. Δὲν τὸν ἀπασχολοῦσαν οἱ ὁμορφιὲς τοῦ κήπου, οὔτε τὰ περήφανα πουλιὰ μὲ τὸν καμαρωτὸ λαμπρὸ ποὺ πρώτῃ φορὰ στὴ ζωὴ του ἔβλεπε. Ὅλα τοῦτα περνοῦσαν μπροστά του σὰν σὲ θαμπὸ δεινὸ. Μιά σκέψη εἶχε καρφωθῇ στὸ

μυαλὸ του μὲ πείσμα καὶ τὸν βασάνιζε: «Τέτοια ἰδέα ἔχουν λοιπὸν γιὰ μένα; Αὐτοὶ καθολικεύουν δικὰ τους ἄλογα, παίζουν πολεμικὰ παιχνίδια... ζοῦν σὲ τόσο θαυμαστὰ παλάτια, ποὺ ἐγὼ οὔτε στὸν ὕπνο μου δὲν εἶδα ποτέ... Κι' ὡς τόσο φαντάζονται πὼς ἐγὼ εἰμαι κάτι καλύτερο ἀπ' αὐτούς... Ποιὸς ξέρει πόσα πράματα ξέρουν κιόλας... Τὶ θὰ πῶ ὅταν μάθουν πὼς δὲν ἔπιασα ἀκόμα οὔτε δοξάρι στὰ χέρια μου... Θὰ καταδεχτῇ ἄρα γε τὸ λαμπρὸ αὐτὸ ἀγόρι νὰ μὲ λογαριάξῃ γιὰ φίλο του;».

— Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τ' ἄλλο γό μου;

— Ναι, ἀπάντησε τώρα παρακαλεστικὰ ὁ Γρηγόρης.

— Ὡ! δὲν εἶναι σπουδαῖο... Ὁ πατέρας δὲ μ' ἀφίνει ἀκόμα νὰ καθολικεύω ἄλογα σὰν τὸ δικό του. Εἶναι μικρόσωμο, μὰ γρήγορο καὶ συννενοῦμαστε περίφημα... Ὅταν τρέχῃ, κουνάει γρήγορα τὰ πόδια του καὶ κρατάει ἴσα τὴ ράχη του... Θαρρεῖς πὼς βρίσκεσαι σὲ καρούχα... Εἶναι ἀρσενίτικη ράτσα.

Μιλῶντας ἔτσι, τράβηξαν γιὰ τὸ σταῖλο. Οἱ δούλοι κείνη τὴ στιγμή περιποιοῦσαν τ' ἄλογα τὰ ξέστριζαν, ἔβαφαν τὰ νύχια τους, χτένιζαν τὴ χαίτη τους καὶ κείνα ὑπάκουα μὲ νοημοσύνη δέχονταν ὅλες αὐτὲς τίς περιποιήσεις καὶ καμάρωναν κιόλας μὲ κοκετία, θαρρεῖς καὶ καταλάβαιναν πὼς ἔτσι γίνονταν πῶς ὁμορφα. Χτυποῦσαν τὸ μπροστινὸ τους πόδι, σήκωναν καμαρωτὰ τὸ λαϊμὸ κι' ἀγριοτηράγανε τάχα μιά στιγμή καὶ χλιμιντροῦσαν μὰ οἱ σταυλίτες ποῦζεσαν πὼς ὅλα τοῦτα εἶναι ναζάκια καὶ παιδιὰστικὰ καμώματα, ἔβαζαν μιά φωνὴ κι' εὐτὺς ἡσυχάζαν καὶ φταννίζονταν μαλακὰ, σὰν νὰ τοὺς ἔλεγαν: «Ἐλα καλὴνέ καὶ σὺ ποὺ τὸ πῆρες στὰ σοβαρά!».

Δυὸ ἄσπρα μεγαλόσωμα, μὲ καφετιά μυαλάματα κι' ἕνας κοκκινωτρίχης καὶ δυὸ κατάμαυρα τὸ ἕνα μικρότερο μὲ γυαλιστερὴ τρίχα καὶ φιδιαίο κορμὶ μόλις μῆκαν μέσα τ' ἀγόρια, τὸ τελευταῖο τοῦτο τροῦλασε τ' αὐτιά καὶ κοίταξε κατὰ τὸ μέρος τους χλιμιντρώντας σιγανά.

— Νὰ ὁ Ἀράνης, τὸ δικό μου, εἶπε ὁ Δημήτρης. Γιὰ τὸ τζιγκάνιν εἶναι σπουδαῖος. Στὸ πίσω μέρος τοῦ περιθωλιοῦ ἔχομε ἕξωρο τόπο, χωρὶς δέντρα, ἐπίτηδες γιὰ τὸ παιχνίδι αὐτό. Ἐξω ἀπὸ τὸν κοκκινωτρίχη, τὸν Κεραυνό, ποὺ εἶναι τοῦ πατέρα καὶ δὲν ἐπιτρέπεται σὲ κανένα νὰ τὸ καθολικεύῃ, ἐσὺ μπορεῖς νὰ παίρνῃς ὅποιο ἄλλο θέλεις.

— Τὶ εἶναι τὸ τζιγκάνιν; ρώτησε ὁ Γρηγόρης.

— Δὲν τὸ ξέρεις; Δὲν ἔπαιζες ποτέ σου;

— Στὸ μοναστήρι ἔχουν ἄλλες ἀσχολίες, εἶπε μὲ ἀντρίκια χοντρή φωνὴ πίσω τους... κι' οὔτε ἄλογα καθολικεύουν. Προσεύχονται μονάχα καὶ διαβάζουν... βέβαια κάπως πῶς πολὺ ἀπὸ σένα...

Τ' ἀγόρια στράφηκαν. Ὁ πρωτοσπαθάριος κύρ Γρηγοράς εἶχε ἔρθει νὰ τοὺς συναντήσῃ καὶ δοσμένοι καθὼς ἦταν μὲ τ' ἄλογα καὶ τὴν κουβέντα, δὲν τὸν πῆραν εἰδηση.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, ὅστος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὐδ' ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἴμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν ἄμμι καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε νύμφαις τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

Οἱ οὖν οἱ γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθημέριος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ὅστις ἔστιν ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκείνος ἔλεγε ὅτι ἐγὼ εἴμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ πῶς ἀνέωχθῇ σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκείνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐπέμειν' ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νύμφαις ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα.

Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωχεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκε μοι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινες· ὁστος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ παρά τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνωῖς σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεπεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἀπὸ τὸ αὐριανὸν Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφεται ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἡ αὐριανὴ Κυριακὴ λέγεται «Κυριακὴ τοῦ τυφλοῦ», δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἅπειρα διδάγματα, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὴν πρὸς τὸν πλησίον βοήθειαν κατὰ πάντα τρόπον. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐπηρεάζῃ τίποτε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ καθήκοντός μας. Δὲν πρέπει, ὅταν ἐπιβάλλεται νὰ βοηθήσωμεν κάποιον, νὰ εὐρίσκωμεν προφάσεις ὅπως ἀποφύγωμεν τοῦτο. Δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τῶν Φαρισαίων τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν θεραπευθέντα τυφλόν ὅτι δὲν ἔπρεπε ὁ Ἰησοῦς νὰ τὸν θεραπεύσῃ, διότι τάχα ἦτο Σάββατον. Τοῦναντίον πρέπει νὰ μιμούμεθα τὸν τυφλόν, ὁ ὁποῖος εἰς ἀπάντησιν πρὸς τοὺς Φαρισαίους προέβαλε τὴν ἀκλόνητον αὐτοῦ πίστιν εἰς τὸν θεραπεύσαντα αὐτὸν Ἰησοῦν. Πρέ-

πει νὰ ἀκολουθοῦμεν πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν μας πρᾶξιν τὸ παράδειγμα τοῦ Θεανθρώπου, ὅστις καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μετὰ τῶν ἀνθρώπων παραμονὴν ἄλλο δὲν ἔπραττεν εἰμὴ νὰ βοηθῇ καὶ θεραπεύῃ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους. Προσέτι διδασκόμεθα ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν ἀπολύτως τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὰς διβολὰς κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Διότι κάθε ὑποκρισία δὲν εἶναι δυνατόν παρά νὰ ἔχῃ ἀνήθικα ἐλατήρια καὶ σκοπούς. Πάντοτε θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ κακὸν κάποιου. Οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες εἰς τὸν τυφλόν τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου δὲν ἔπρεπε ὁ Ἰησοῦς νὰ τὸν θεραπεύσῃ, δὲν εἶχον τὸσον μεγάλην προσήλωσην εἰς τὴν θρησκείαν τῶν ἄλλων μόνον σκοπὸν εἶχον νὰ διαβάλουν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ὄχλον, διότι τάχα δὲν ἐτήρει τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου.

— Θέλεις νὰ σοῦ δείξω τὸ ἄλλο γό μου;

Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ 1821 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Η σημερινή Πελοπόννησος είναι τελείως αλλοιωτική από ό,τι ήταν προ 100 ετών. "Ας ρίξουμε μία γρήγορη ματιά εις αυτήν την αλλαγή.

Η παραλιακή έκτασις της, από της Κορίνθου μέχρι της Κυπαρισσίας, έχει κατοικήθη από όρεινους κατά το πλείστον που άρχισαν να κατέρχονται μετά την απελευθέρωσιν της Ελλάδος. "Εγιναν μετά το 1821 άπειρα παραλιακά χωριά εις την βορειοδυτικήν και την δυτικήν Πελοπόννησο, από όρεσιβίους. Κατήλθαν από τον Χελμό των Καλαβρύτων, από την Κυλλήνη της Κορινθίας, από το Παναχαϊκόν των Πατρών, από τα βουνά της Γορτυνίας και της Όλυμπίας και έκτισαν σπίτια στην παραλία. Συγχρόνως όμως διετήρησαν και την επαφήν με τας όρεινὰς των πατρίδας.

Επήραν η έδηλώσαν εθνικάς εκτάσεις, ήγόρασαν άλλας εκτάσεις και έγιναν άριστοι σταφιδοπαργωγοί. Άλλοι κάτοικοι συνέρρευσαν από τας άπέναντι ακτάς της Στερεάς Ελλάδος, που βλέπουν εις τον Κορινθιακόν Κόλπον, και άλλοι ήλθαν από τα νησιά του Ιονίου, την Κεφαλληνίαν Ιδίως και την Ζάκυνθο.

Πρίν από το 1821 ένα μεγάλο μέρος των παραλιών της βορείου και της δυτικής Πελοποννήσου ήτο άκατοίκητον ή άραιώς κατοικημένο. Ήσαν κυρίως κτηνοτροφικά μέρη. Τώρα έγιναν άπειρα χωριά πλουσιώτατα και πολιτισμένα. Πεδινοί παράλιοι οί κάτοικοι, αλλά ή καταγωγή των είναι από τα βουνά. Οί πατέρες των και οί παππούδες των ήσαν όρεινοί.

Και τα όνόματα δέ των χωριών το δείχνουν. "Υπάρχουν χωριά που λέγονται: Γρανιτσέικα, Τσουκαλέικα, Σαγέικα, Βραχνέικα, Μαζέικα κλπ. Αυτό δείχνει ότι τα χωριά έγιναν από άλλα χωριά που έχουν από ίδιο όνομα, ή από ώριμένες οικογενείας που έχουν αυτό το όνομα.

Μεγάλοι έποικισμοί έγιναν, όπως είπαμε, και από νησιώτας, αλλά και από Ήπειρώτας.

Τό Αίγιον είναι παλαιότατη πόλις. "Επὶ Τουρκίας Ελέγετο Βοστίτσα και ήτο λιμὴν έξαγωγῆς Κο-

ρινθιακής σταφίδος, γιατί και τότε έκαλλιεργείτο ή Κορινθιακή σταφίς, άν και εις πολύ μικράν έκτασιν. Σήμερα υπάρχουν εις τό Αίγιον και παλαιά οικογένεια. Άλλά αὶ περισσότεραι ήλθαν μετά την απελευθέρωσιν της Ελλάδος από τὰ όρεινά Καλαβρύτα και από την έναντι παραλίαν της Ρούμελης.

Είναι δέ και πολλοί Γαλαξειδιώται. "Εχουν όμως έλθει και όρεινοί Κυνουριείς άγωγιάται από την ανατολικήν πλευράν της Πελοποννήσου.

Αὶ Πάτραι είναι και αὐτή παλαιότατη πόλις. "Υπάρχουν παλαιά οικογένεια άρχόντων. Άλλά τό μέγιστον μέρος των κατοίκων των είναι σήμερα Καλαβρυτινοί όρεινοί, Γορτυνιοί όρεινοί, Αἰτωλοακαρνανέες όρεινοί, Ήπειρώται όρεινοί, Κεφαλληνέες και Ζακύνθιοι. Άλλά οί όρεινοί Γορτυνιοί, αφήσαντες τὰ χωριά των, έγκατεστάθησαν και εις τον κάμπον της Μεγαλόπολεως.

Η Άμαλιάς είναι νεωτάτη πόλις εις την δυτικήν

Πελοπόννησον, εις τον νομόν Ήλείας. Πρὸ τοῦ 1821 ήσαν εκεί δύο χωριά που τὰ έχωριζεν ένα γεφύρι. Καλίτσα και Δερβή Τσελεπή έλέγοντο. "Επέρασεν ή Βασίλισσα Άμαλία, της ήρεσε τό μέρος, τό εύρε κεντρικόν και είπεν ότι έπρεπε νά χαραχθῇ ένα σχέδιον πόλεως. Η πόλις που έκτίσθη άνωμάσθη Άμαλιάς, ή δέ Καλίτσα και τό Δερβή Τσελεπή είναι τώρα συνοικία της Άμαλιάδος. Χιλιάδες κατοίκων συνέρρευσαν πάλιν από τὰ όρεινά Καλαβρύτα, από την όρεινήν Γορτυνίαν, από την όρεινήν Όλυμπίαν και Ήλείαν και από την Ζάκυνθον και την Κεφαλληνίαν. "Ετσι άπετελέσθη ή πόλις της Άμαλιάδος που είναι ένα μεγάλο σταφιδικόν κέντρον.

Ο Πύργος, πιδ κάτω, που λέγεται Πύργος της Ήλείας ή Πύργος της Γαστούνης, είναι νέα πόλις, ύπήρχεν όμως και πρὸ της "Επαναστάσεως, αλλά ήτο μικρά. Μέγιστον σταφιδικόν κέντρον ο Πύργος. Η πόλις άνεπτύχθη μετά την

"Επανάστασιν τοῦ 1821. Συνέρρευσαν κάτοικοι πάλιν όρεινοί από τὰ ίδια μέρη και από την Ζάκυνθο και από την Κεφαλληνία και από την Ήπειρο.

Τόν εύφορώτατον δέ κάμπον της Ήλείας, που έλάχιστο έκαλλιεργείτο πρὸ τοῦ 1821, τόν έκαλλιέργησαν οί όρεινοί μέτοικοι και οί Ζακύνθιοι και οί Κεφαλληνέες. "Εγέμισε ο τόπος από σταφιδάμπελους, από άμπέλους, από έλαιόδενδρα. Ο νομός Ήλείας είναι από τούς πλουσιωτέρους της Ελλάδος και τούς πλέον πυκνοκατοικημένους. Πρίν από έκατό χρόνια ή καλλιέργεια ήτο μικρά και ο πληθυσμός έλάχιστος εις τον κάμπο. "Ολη λοιπόν σχεδόν ή πεδινή καλλιέργεια είναι εργασία μόνον έκατό έτών. Οί δέ Ζακύνθιοι και Κεφαλληνέες, που έκαλλιέργουν και πρὸ τοῦ 1821 την Κορινθιακήν σταφίδα, ήσαν εις την Ήλείαν αὐτοί που κυρίως εισήγαγαν την συστηματικήν καλλιέργειαν της Κορινθιακής σταφίδος.

Μετά τό 1922 δέ ήλθαν εις πολλά χωριά της Ήλείας και πρόσφυγες έκ της Μικράς Ασίας και εισήγαγαν την καλλιέργειαν της Σουλτανίνας σταφίδος. "Εγινε δέ ο τόπος πλουσιώτερος.

Νοτιώτερον είναι ή πόλις της Κυπαρισσίας. "Αρχαιοτάτη πόλις αλλά μικρά. Οί σημερινοί της κάτοικοι είναι παλαιοί, αλλά κατήλθαν πολλοί και από τα βουνά και ήλθαν και από την Ζάκυνθο.

Εις τό νότιον δέ τμήμα της Πελοποννήσου είναι αὶ Καλάμαι. Είναι ή δευτέρα εις μέγεθος πόλις της Πελοποννήσου. "Ερχεται άμέσως μετά τας Πάτρας.

Η Καλαμάτα είναι άρχαιοτάτη πόλις. "Ανεπτύχθη όμως μετά τό 1821 άλματώδως, διότι συνέρρευσαν εις αὐτήν όρεινοί Μανιάται έκ τοῦ Ταυγέτου και όρεινοί Μεσσηνιοί.

Από τας πόλεις της Πελοποννήσου, εκείναι που ήσαν μεγάλαι και πρὸ τοῦ 1821, είναι τό Ναύπλιον εις την βορειοανατολικήν πλευράν και ή Τρίπολις εις τό κέντρον. Τό Ναύπλιον έχρησίμειυσεν ως πρώτη πρωτεύουσα της απελευθερωθείσης Ελλάδος, διότι ο Βασιλεύς "Οθων εις τό

Ναύπλιον πρωτοεγκατεστά-

ΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΚΙΝΗΤΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τό ένδιαφέρον τό όποιον δεικνύουν οί κομήται είναι πολύ δικαιολογημένον διότι ή μελέτη αὐτῶν δύναται νά βοηθήσῃ εις την λύσιν προβλημάτων που άναγονται εις αὐτήν ταύτην την γένεσιν τοῦ υλικοῦ κόσμου. Βοηθοῦν εις την διαλεύκανσιν τοῦ κοσμογονικοῦ ζητήματος. "Εκτός όμως αὐτοῦ ή φυσικοχημική μελέτη των κομητῶν δύναται νά μάς πληροφορήσῃ και διά ζητήματα που σχετίζονται με την ζωὴν τοῦ ανθρώπου, διότι ο καθένας θέλει νά γνωρίξῃ άν ή προσέγγισις ενός κομήτου είναι δυνατόν νά βλάψῃ τόν ήμέτερον πλανήτην, δηλ. την Γῆν.

Εν τοιαύτῃ δέ περιπτώσει, ή εμφάνισις αὐτῶν εις τό στερέωμα καίτοι προκαλῇ τό ένδιαφέρον και την εύχαρίστησιν των κατοίκων της Γῆς, οί όποιοι με προθυμίαν και χαράν θά έξέρχονται εις τό ὑπαιθρον διά νά θαυμάσουν μαζί με τούς κομήτας και τό μεγαλοπρεπές και επιβλητικόν θέαμα τοῦ ένάστρου οὐρανοῦ, τοῦ όποίου και ή άπλη άκόμη παρατήρησις είναι ίκανή νά έμπνεύσῃ εις όλους συναισθήματα και σκέψεις ανωτέρας και ὑψηλότερας από εκείνας με τὰς όποιὰς έκδραπαῖ δυστυχῶς ο άνθρωπος τό μεγαλείτερον μέρος της ζωῆς του.

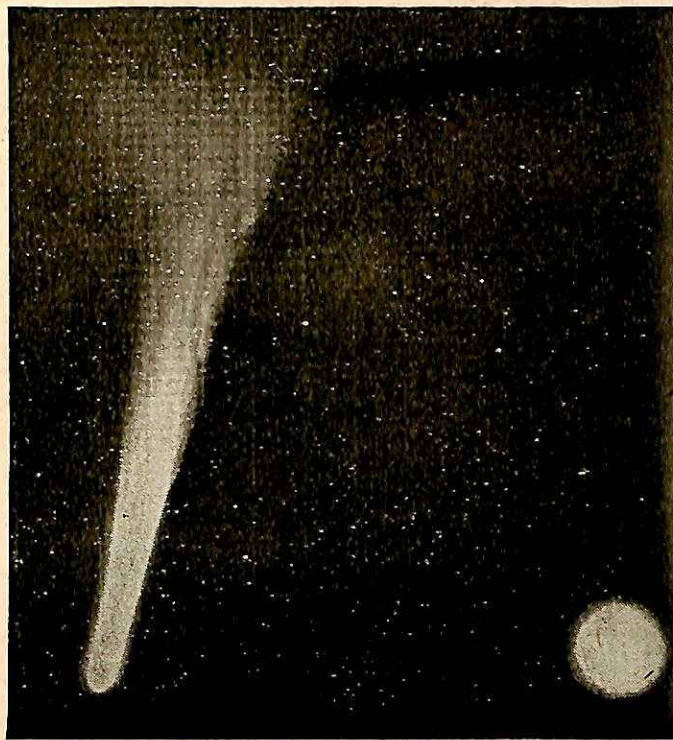
Η εξέλιξις έν γένει της υορφῆς των κομητῶν ως και τοῦ σχήματος αὐτῶν δύναται έν συντομία νά έξηγηθῇ ως άκολουθως: Τά

θη. Τό Ναύπλιον όμως δέν έμεγάλωσε τόσον όσον αὶ νεώτεραι πόλεις της Πελοποννήσου, διότι αὶ άρχοντες και οικογένειά του ήλθαν εις τας Αθήνας, και διότι μετετοπίσθη τό κέντρον της Ελλάδος εις τας Αθήνας.

Η Καλαμάτα είναι άρχαιοτάτη πόλις με τὰ θαυμαστά της παλαιά φρούρια και τὰ μεσαιωνικά της κτίρια. Καί ή Σπάρτη δέ ή σημερινή, ή πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Λακεδαιμόνος, έκτίσθη μετά την απελευθέρωσιν της Ελλάδος, και είναι πόλις τελείως νέα. "Εκτίσθη όμως όπου περίπου και ή αρχαία Σπάρτη.

Αὐτὰ έν όλίγοις διά την σημερινήν μορφήν της Πελοποννήσου, έν σχέσει με την πρὸ τοῦ 1821 εποχήν.

Κ. Φαλταίης

Ο κομήτης τοῦ Χάλλεϋ κατά την τελευταίαν εμφάνισίν του τῷ 1910. Εις την δεξιάν και κάτω γωνίαν φαίνεται ο πλανήτης Άφροδίτη. (Φωτογραφία ληφθεῖσα έν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ τοῦ Γιολάνεμπουργκ)

σωμάτια, έκ των όποιων άποτελοῦνται οί κομήται, ὑπείκουν κατ' άρχάς εις τόν νόμον της έλξεως τοῦ Νεύτωνος και λόγω τοῦτου κατευθύνονται πρὸς τόν Ήλιον αλλά λόγω της πίεσεως την όποιαν έξασκεί έπὶ των μικροτέρων κυρίως έξ αὐτῶν τό φῶς τοῦ Ήλιου, και ή όποία ὑπερβαίνει την έλξιν, κάμνει ώστε νά ὑποχωροῦν της κεντρικῆς μάξης και νά σχηματίζουν την οὐράν, ήτις βάνει πάντοτε κατά διεύθυνσιν αντίθετον της τοῦ Ήλιου και αὐτή αναπτύσσεται πολύ ταχέως, καθ' όσον ο κομήτης πλησιάζει πρὸς τόν Ήλιον.

Η μελέτη τέλος τοῦ φάσματος των κομητῶν δεικνύει ότι οὔτοι, έκτός τοῦ άνακλωμένου φωτός τοῦ Ήλιου, παρουσιάζουν γραμμάς που πιστοποιοῦν την παρουσίαν ὑδρογονανθράκων, κυανίου, άνθρακος, νατρίου, νικελίου και χρωμίου. Μεταξύ των φασμάτων οὐράς και κεφαλῆς τοῦ κομήτου ὑπάρχουν διαφοραί, αὶ όποια κατά μέγα μέρος όφείλονται εις την ίσχυράν διαφοράν πίεσεως που παρατηρεῖται εις τὰ διάφορα μέρη τοῦ κομήτου. "Επὶ πλέον τό φάσμα της οὐράς

δεικνύει την ὑπαρξιν δξειδίου τοῦ άνθρακος, ένίοτε δέ και όξυγόνου.

Θά έπρεπεν όμως νά λεχθοῦν και όλίγα σχετικῶς με τόν κίνδυνον (;) που διατρέχει ή Γῆ έκ τυχόν συγκρούσεως της με ένα κομήτην. Τί ήμπορεί νά προκύψῃ από μία τοιαύτη συνάντησιν; Τοῦτο εξαρτάται από τόν κομήτην με τόν όποιον θά συγκρουσθῇ ή Γῆ και από τό μέρος τοῦ κομήτου από τόν όποιον θά διέλθῃ αὐτή. Καί εάν μέν ή Γῆ διέλθῃ διά της οὐράς μεγάλου κομήτου, έκ των ανωτέρω είναι εύνόητον ότι τίποτε άπολύτως δέν θά πάθῃ ή Γῆ, διερχομένη διά μέσου μιάς τόσον άραιᾶς οὐράς. Μία τοιαύτη διάθασις της Γῆς διά της οὐράς κομήτου ένέγνετο τῷ 1861, πιθανόν δέ νά διήλθεν έκ νέου διά μέσου της οὐράς τοῦ κομήτου Χάλλεϋ τόν Μάϊον τοῦ 1910. Ο άστρονόμος Σβάρτσλιντ ὑπελόγησεν, ὑπό την πλέον εύλογον ή έκδοχὴν ότι εάν ένίγνετο μία διάθασις διά της κεντρικῆς οὐράς τοῦ κομήτου, ή Γῆ θά προσ-

ελάμβανε 250.000 χιλιά-

γραμμα ὕλης, ποσόν δηλαδή πολύ μικρόν, άν λάθῃ κανείς ὑπ' όψιν του ότι τοῦτο θά διειμοιράζετο εις όλόκληρον την επιφάνειαν της Γῆς.

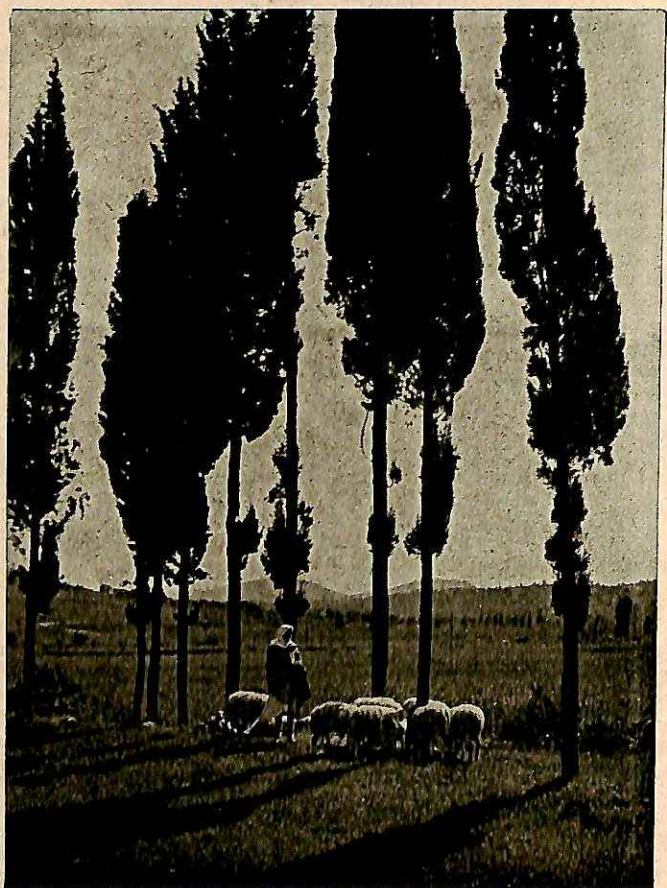
"Εάν ή Γῆ διέλθῃ διά μέσου ενός τηλεσκοπικοῦ κομήτου, τό μόνον πιθανόν είναι ότι θά έχωμεν μίαν ώραιάν βροχήν διαττόντων άστέρων χωρίς νά διατρέξωμεν κανένα κίνδυνον, όπως δέν διατρέχομεν έκ της πτώσεως των μετεωριτών.

Σοβαρώτερον θά είναι κάπως τό πράγμα άν ή Γῆ συναντηθῇ με την κεφαλὴν μεγάλου τινὸς κομήτου, όπότε και άν δεχθώμεν ότι ο πυρήν δέν αποτελείται από στερεάν μάζαν, αλλά από πλῆθος τεμαχιῶν ὕλης μεταξύ των όποιων θά ὑπάρχουν και μεγαλύτερα, αὶ συνέπειαι της συγκρούσεως ταύτης θά είναι ίσως δυσάρεστοι διά την Γῆν και τούς κατοίκους της.

"Εν τούτοις, καθὼς παρατηρεῖ ο Γερμανός άστρονόμος Κόολσντερ, ή πιθανότης τοῦ νά συμβῇ ένα τοιοῦτον γεγονός είναι τόσον μικρά, ώστε δέν πρέπει νά μάς φοβίξῃ: Η Γῆ, έν συγκρίσει με τόν άπέραντον ὡρον τοῦ Οὐρανοῦ, είναι τόσον μικροσκοπική, ώστε είναι βεβαίωτερον ότι ένας τυφλός, ο όποιος πυροβολεῖ εις την τῆχην με ένα όπλον, θά ήτο δυνατόν νά συναντήσῃ ένα πτηνόν, παρά ότι θά ένίγνετο σύγκρουσις τοῦ ήμετέρου πλανήτου με τόν πυρήνα της κεφαλῆς ενός κομήτου.

"Ωστε και ο νέος κομήτης που ένεφανίσθη εις τό στερέωμα και τοῦ όποίου την εξέλιξιν δέν ήμποροῦμεν νά προῖδωμεν, δέν πρόκειται πάντως νά προσεγγίσῃ τίποτε τό δυσάρεστον εις την Γῆν και τούς κατοίκους της. Οὔτος, άφοῦ διατρέξῃ ὡρισμένον μήκος της τροχιάς του, θ' άρχίσῃ άπομακρυνόμενος ἡμῶν διά νά εξαφανισθῇ εις τὰ βάθη τοῦ άπείρου. Οί άστρονόμοι όμως έχουν νά κερδίσουν πολλά από τόν έπισκέπτην αὐτόν, όπως και από τούς άλλους τοιούτους που κατά δεκάδας κινούνται μέσα εις τό άχανές και άπύθμενον σύμπαν που ζῇ νά έξερευνηθῇ ο μικρομέγας άνθρωπος της Γῆς.

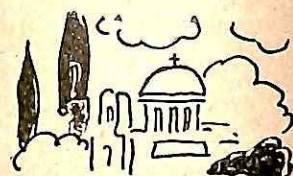
Α. Κωτσάκης

Ένα μαγευτικό τοπίο της Πελοποννήσου.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Τὴν διήγησιν ταύτην ἤκουσα ἐκ στόματος τῆς κυρᾶ-Ρήνης Ἐλευθέρας, τοῦ ποτὲ Ροδίτη, σεβασμίας γερόντισσας Ἀθηναίας.

«Εἶχαμε ἓνα χρόνον στεφανωμένοι μετὸν μπάρμπα-Λευθέρη, αὐτὸν ποὺ βλέπεις, καὶ ὅλον τὸν χρόνον δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀρρωστος. Σοὺ ἔχω εἰπεῖ πῶς με εἶχαν ἐλκύσει μετὰ χάδια τοῦ, ἐνῶ ἦτον αὐτὸς τριαντάρης κι' ἐγὼ ἤμουν δώδεκα χρονῶν τρελλοκόριτσο, ποὺ νὰ μὴν πῆγαινα παραπάνω.

Σὰν ἦτον ἀρρωστος, ἓνα χρόνο καὶ παραπάνω δὲν τοῦ ἔλειπεν ὁ πυρετός, ὅλη ἡ γειτονιά, κι' οἱ συγγενεῖς μου, κι' οἱ κουμπάρες μου, ἔλεγαν πῶς εἶχε καταντήσει νὰ γίνῃ φτικισός. Εἶχε χτικιάσει, μοῦ εἶπαν. «ὦ! σφοδρά μου! Γιατροί, γιάτρισες, γιατρικά, μαντζούνια, τίποτε δὲν ὠφέλησαν. Ἡ φτώχεια μᾶς ἔδερνε, νὰ δουλέψῃ ὁ ἴδιος δὲν μπορούσε. Ὁ θεὸς ξέρει πῶς τὰ φερνα βόλτα, με φέματα, με ἀλήθειαν.

Μοῦ εἶπε ἡ κουμπάρα μας μιά γνώμη, νὰ τάξω στὴν Καίσαριανή, μεγάλ' ἡ χάρι της, νὰ σηκωθῶ νὰ τὸν πάω, ἴσως λυπηθῇ ἡ Παναγία καὶ τὸν κάμῃ καλά. Χάρες μεγάλες ἀκούονταν πῶς γίνονταν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο. Ἐγὼ σὰν τᾶκουσα, νὰ τί εἶπα μέσα μου, σοὺ ξεμολογοῦμαι: «Καλὰ, ἀνίσως δὲν τὸν κάμῃ καλὰ ἡ νάρι της, μπορεῖ, τὸ ἐλάχιστο, νὰ πεθάνῃ κεῖ δά, νὰ τὸν θάψω στὸ βουνό, γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ ἐξοδα ποὺ δὲν ἔχω, κι' ἀπὸ ἄλλα βάσανα καὶ μπελάδες. Τὸ χειρότερο, ἐφοβοῦμαι, ἂν πέθαινε στὸ σπῖτι, μὴν κολλήσῃ τίποτε στὰ ρούχα, καὶ κολλήσω κι' ἐγὼ. Ὅλοι μοῦ λέγανε πῶς τὸ χτικιὸ κολλάει.

Λεφτὸ δὲν εἶχα, οὔτε πολὺτιμο κανένα μέσ' στὴν κασέλλα μου, ἔξω ἀπ' τὸ δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνα ποὺ φοροῦσα. Εἶχα μερικά χαλκώματα. Ἐπῆρα ἓνα ταψὶ ποὺ εἶχα, καινούργιο, κατακόκκινο, νάτο, ἐκεῖ βρίσκεται—ἔδειξε πρὸς ἓνα ράφι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦσαν ὀλίγα χάλκινα σκεύη—κι' ἐπῆγα στὴν γειτόνισσά μας τὴν Παναγίνα.

— Κυρὰ Παναγίνα, πάρε αὐτὸ τὸ ταψὶ ἀμανάτι, νὰ με δανείσῃς τέσσερα σβάντζικα* θέλω νὰ πάω τὸν ἄνδρα μου, ποὺ τὸν ἔχω ἀρρωστο, στὴ χάρι της, στὴν Καίσαριανή, καὶ λεφτὰ δὲν ἔχω.

— Νά, πάρε δύο σβάντζικα, εἶπεν ἡ Παναγίνα, αὐτὰ μοῦ βρίσκονται. Ἀφῆσε τὸ ταψὶ σου ἐδῶ, καὶ σὰν εὐκολυθῇς, φέρε τὰ δυὸ σβάντζικα νὰ τὸ πάρῃς.

Ἐπῆρα τὰ δυὸ σβάντζικα, ἂν καὶ λίγα μοῦ ἔπεφταν γιὰ τὸ ταξεῖδι ποὺ ἤθελα νὰ κάμω, ἄφησα τὸ ταψὶ μου, κι' εἶπα κι' εὐχαριστῶ. Ἐκινήσαμε μετὸν ἄντρα μου, παραμονὴ τῆς Ἀναλήψεως, βράδυ-βράδυ. Στὸ δρόμο ἤρξαμ' ἓναν καρροτσέρη, κουμπάρο

μιανῆς συγγενισσᾶς μου. Τὸν ἐπερίκαλεσα καὶ πῆρε τὸ Λευθέρη στὸ κάρο τοῦ τὸν πλείοτερο δρόμο. Ἐγὼ ἐπῆγα μετὰ τὰ πόδια.

Ἐνύχτωνε ὅταν φτάσαμε στὴν Καίσαριανή. Πρὶν φτάσουμε στὴν ἐκκλησιά, μέσ' στὸ ρέμα, ἤρξαμ' ἓνα τέσλιγκα, μ' ἓνα κοπάδι πρόβατα. Καθίσαμε ἐκεῖ κοντὰ, νὰ ξεποστᾶσουμε καὶ νὰ συγυρισθοῦμε, πρὶν πᾶμε στὴν ἐκκλησιά. Ἡ γυναίκα τοῦ τσέλιγκα μᾶς εἶδε ποὺ καθίσαμε, κι' ἤρθε κοντὰ μας.

Ὁ Λευθέρης, ποὺ ἀπὸ ἑβδομάδες μπροστὰ ἦταν κοιμένη ἡ ὄρεξί του καὶ δὲν ἔτρωγε τίποτε, σὰν ἐκαθίσαμε, μοῦ λέει:

— Πείνασα, καὶ μὲν γυναίκα. Κόψε μοῦ λίγο ψωμί.

Τοῦ ἔκοψα ψωμί, κι' ἄρχισε νὰ τρώῃ μετὰ ὅσην ὄρεξι, ποὺ ἀπόρησα κι' ἐγὼ. Τοῦ εἶχα κόψει μικρὴ φέτα, ξεύροντας πῶς δὲν μπορούσε νὰ φάῃ. Στὴ στιγμή τὴν ἔφαγε, καὶ μοῦ γύρεψε νὰ τοῦ κόψω κι' ἄλλο.

Ἡ τσοπάνισσα ποὺ ἦρθε κοντὰ μας μοῦ λέει:

— Ἄνδρας σου εἶναι, τσοῦπα; Σὰν ζαμπούνη τὸν γλιέπω... Πίνει γάλα, νὰ σὰς φέρω;

— Πίνει, εἶπα ἐγὼ, γιὰτὶ εἶναι ἀρρωστος.

Ἐννοοῦσα ποὺ ἦτον Τετράδη. Μᾶς ἔφερε ἓνα μεγάλο μπρῖκι γεμάτο γάλα. Ὁ Λευθέρης ἐβουτούσε τὸ ψωμί τοῦ μέσα, ἐμάσαγε τίς μπουκιές, κι' ἐρροφοῦσε τὸ γάλα. Ἐγὼ ἔτρωγα ψωμί καὶ ἐλῆξ.

Ἡ τσοπάνισσα τότε, σὰν εἶδε ποὺ τὸ ψωμί μας ἦτο μπαγιατίκο, δύο-τριῶν ἡμερῶν, μᾶς ἔφερε μιά μεγάλη πλακόπηττα ἀνεσάτη, φρέσκη τῆς ἡμέρας, καὶ μοῦ τὴν ἔδωκε.

— Τί πειράζεσαι; εἶπα.

Κι' ἔβαλα τὴν πηττα μέσ' στὸ ταγαράκι μου.

Ὁ ἄνδρας τῆς ἦλθε καὶ μᾶς ἔφερε δύο μεγάλα κομμάτια χλωρὸ τυρί, ἀλατισμένο.

— Νά, πάρε, τσοῦπα, γιὰ νὰ φῶτε αὔριο, μοῦ λέει. Τὸ πουρνό, ποὺ θάχουμε σφαχτὰ στὴ σούβλα, περνᾷ ἀπ' αὐτοῦ καὶ σὰς φιλεῖω καμμιὰ πλάτη.

Ἐγὼ ἔβγαλα κάτι πεντάρες ποὺ εἶχα, τὰ ρέστα ἀπὸ ἓνα σβάντζικο, ποὺ τὸ εἶχα χαλάσει, καὶ τοῦ εἶπα νὰ κρατήσῃ ὅ,τι θέλει γιὰ τὸ τυρί. Ἐκεῖνος τὰ ἐσπρωξέ πίσω, μετὰ τὴν χάρι τοῦ χεριοῦ τοῦ, κι' εἶπε:

— Δὲ χρειάζονται λεφτὰ... Κράτα τα νὰ κολλήσῃς καμμιὰ λαμπάδα στὴν χάρ' τς γιὰ τὸν μορφοῖνι σ' ποὺ εἶναι ζαμπούνης.

Σὰν παράξενά σου φαίνονται αὐτά; —ἀπέστρεψεν αἶφνης τὸν λόγον πρὸς ἐμὲ ἡ ἀφηγήτρια. Τότε ἦτον ἄλλος κόσμος. Οἱ ἄνθρωποι εἶχαν πόνο, εἶχαν ἀγάπη ἀναμεταξύ τους. Εὕρισκες

πολλοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, κι' ἐδῶ μέσα καὶ στὰ βουνὰ ἔξω. Τὸ εἶχαν σὲ καλὸ τους νὰ δίνουνε. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς τοὺς εὐλογοῦσε, κι' εἶχαν μερικέτια. Ἄλλος κόσμος τότε! Ποὺ κείνα τὰ χρόνια;

Πήγαμε στὴν ἐκκλησιά, προσκυνήσαμε, κολλήσαμε μιά λαμπάδιτσα. Ὑστερὰ ὁ Λευθέρης ἐκάθισε κοντὰ στὴν Ἁγίαν Εἰκόνα, μέσα στὴν ἐκκλησιά, καὶ σὰν νὰ ἐνύσταξε. Ἐγὼ ἐβγῆκα νὰ πιῶ νερό, στὴν περίφημη, τὴν ἀθάνατη βρύσι.

Ἦτον ὡς τρεῖς ὥρες νύχτα. Δροσιά, ἀστροφεγγιά, χαρὰ Θεοῦ. Ἐκεῖ ἀντίκρυ, πέρ' ἀπ' τὰ πλατάνια, στὸ ξέφαντο, εἶχαν ἀρχίσει νὰ παίζουν λαλοῦμενα, φλογέρες, νταούλια, ζουρνάδες, καὶ μερικοὶ εἶχαν στήσει χορὸ. Ἐγὼ, σὰν τρελλοκόριτσο ποὺ ἤμουν ἀκόμα—εἶχα παντρευτὴ πολὺ μικρή, καθὼς σοὺ εἶπα, καὶ τώρα δὲν θὰ ἤμουν παραπάνω ἀπὸ δεκαφτὰ χρονῶν—ἐξέασα καὶ ἄνδρα ἀρρωστο, καὶ τάξιμο, κι' ἐκκλησιά, κι' ἐπῆγα ἴσα πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἐπαίζαν τὰ λαλούμενα κι' ἐγίνονταν ὁ χορὸς, γιὰ νὰ κάμω χάξι.

Ἐστάθηκα ἐκεῖ ὀλίγην ὥρα, ὕστερ' ἀπόστασα νὰ στέκωμαι, κι' ἐκάθησα στὰ χορταράκια. Εὕρισκα μεγάλη διασκέδασι. Ἐκεῖ, ἀκούω ἀπὸ μερικές γυναῖκες κάτι φωνές, ποὺ ἔλεγαν ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλλη:

— Στὴν Εὐρεσι... εἶναι ὥρα... πᾶμε στὴν Εὐρεσι!

— Ἡ Περιστετέρα... στὴν Εὐρεσι... στὴν σπηλιά.

Ἐκεῖνες ποὺ τὸ ἔλεγαν αὐτὸ, ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλλη, εἶχαν ἔρθει τώρα κοντὰ, ἐκεῖ, στὸ μέρος ποὺ ἦτον τὸ γλέντι τὸ νυχτερινό, κι' ἐφώναζαν ἄλλες νὰ τίς ἀκολουθήσουν... Κι' ἐφευγαν ὅλες μαζὶ, ἡ μιά κατόπι τῆς ἄλλης, κι' ἀδείασε πολὺς τόπος. Γυναῖκες παραπολ- λές, καὶ καμπόσοι ἄνδρες καὶ παιδιὰ, μονοκοπανιὰ ἐφυγαν ἀπὸ 'κεῖ ποὺ ἤμουν, κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν τὸν ἀνήφορο.

Ἐγὼ δὲν ἤξευρα καλὰ-καλὰ τί ἦτον ἡ Εὐρεσι, καὶ σχεδὸν δὲν εἶχα ἀκούσει ποτέ μου γιὰ Περιστετέρα. Αὐτὴ τὴ στιγμή θυμήθηκα ποὺ ἡ κουμπάρα μας, ἐκεῖνη ποὺ πρώτη μοῦ εἶχε βάλει στὸ νοῦ γιὰ νὰ τάξω στὴν Καίσαριανή, μοῦ εἶχε πῆ ὅτι ἡ χάρι της περισσότερο ἐνεργάει στὴν Εὐρεσι, ποὺ εἶναι στὴ σπηλιά, κι' ὅτι ἐκεῖ κατεβαίνει τινάζοντας τὰ πτερά της μιά περιστέρα...

Τότε μιά ποὺ με μισογνωρίζε, καὶ μᾶς εἶχε ἰδῇ ἀρχήτερα μετὸν ἄνδρα μου στὸ δρόμο, κι' εἶχε καταλάβει πῶς ὁ ἄνδρας μου ἦτον ἀρρωστος, καθὼς ἐσηκώθηκε νὰ φύγῃ, γυρίζει καὶ μοῦ λέει:

— Δὲν ἔρχεσαι κι' ἐλόγου σου στὴν

Εὐρεσι;... Πάρε τὸν ἄνδρα σου, κι' ἐλάτε.

Ἐσηκώθηκα ἐγὼ, ἔτρεξα κατὰ τὴ βρύσι, ξαναῆπια νερό, ὕστερα μπαῖνω στὴν ἐκκλησιά, καὶ βρίσκω τὸ Λευθέρη, ποὺ τὸν εἶχε πάρει καλὰ ὁ ὕπνος, δίπλα στὸ προσκυνητάρη ποὺ καθότανε. Ἐπῆγα κοντὰ, τὸν ἔσεισα, κι' ἀνοίξε τὰ μάτια.

— Δὲν ξεκολλᾷς ἀπὸ κοντὰ μου; μοῦ λέει. Τώρα ἐγὼ λιανονυστάζω. Σῦρε ἔξω στὴ βρύσι νὰ πάρῃς τὸν ἄερα σου.

— Πᾶμε στὴν Εὐρεσι, τοῦ λέω!

— Στὴν Εὐρεσι;... Τί Εὐρεσι;

Τὸν ἔσεισα πάλι, τὸν ἐτράθηξα βιαστικά μετὰ τὸ χέρι μου, καὶ τὸν ἐσήκωσα. Τότε μοῦ εἶχε ἔρθει ἡ στόχασι, πῶς ἔπρεπε νὰ κάμω γλήγορα, γιὰ νὰ προφτάσω τ' ἀσκέρι ποὺ ἔτρεχε τὸν ἀνήφορο, γιὰτὶ δὲν ἤξευρα ἂν ἦτον πολὺ κοντὰ ἡ μακρυὰ, καὶ τὸν δρόμο ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρα. Ἐπειτα ἔπρεπε νὰ προφτάσω νὰ ἰδῶ τὴν Περιστετέρα, καθὼς μισοθυμούμουν, ποὺ μοῦ εἶχε πῆ ἡ κουμπάρα, πῶς τίναζε τὰ φτερά.

Ἐσυρα τὸν Λευθέρη κι' ἐβγῆκα μέσα ἀπ' τὸ μοναστήρι.

— Ἡ χάρι της, τοῦ εἶπα, θὰ σὲ κάμῃ καλὰ.

Ἐκινήσαμε, καταπόδι σ' ἄλλους, ποὺ τοὺς βλέπαμε νὰ τρέχουν μπροστὰ. Ἦτον μεσάνυχτα. Περπατήσαμε κάμποσο ἀνήφορο, καὶ σὲ λίγην ὥρα φτάσαμε στὴ σπηλιά.

Ἦτον μιά σπηλιά ὠραία, στὸν βράχο τὸν θεόρατο, μετὰ χρῶμα σταγερὸ, ποὺ ἔσταζε δροσιὲς ὀλόγυρα. Μοσχοβολοῦσε ὁ τόπος ἀπὸ θυμάρια, ἀπὸ σκρίνους κι' ἀγριοδύσμο. Κόσμος ἓνα πλῆθος, γυναῖκες ἓνα σωρὸ, ἄνδρες πολλοὶ καὶ παιδιὰ ἓνα μέισοι, ἄλλοι ὀρθοί, ἄλλοι καθισμένοι, μερικοὶ ἀρρωστοὶ ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες, μισοροὶ καὶ σκακατεμένοι, βρῖσκοταν ἐκεῖ, κι' ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους. Ἐνας παπᾶς μετὰ τὸ πετραχίλι ἔστεκε στὴ μέση· εἶχε κάμει Παράκλησι, καὶ τώρα ἦτον στὸ τέλος. Ἐβαῖναν «Τὴν πᾶσα ἐλπίδα μου», κι' ἔκαναν μετάνοιες. Σὰν εἶπε τὸ «Δι' αὐκὼν» ὁ παπᾶς, πάλι ἄρχισε νὰ ψάλλῃ ἁγιασμό, μέσα σὲ μιά λεκάνη μεγάλη, σὰν κολυμβήθρα, φυσικὰ φτιαγμένη στὸ βράχο, θεόχτιστη, ὡς φαίνεται.

Σὰν ἄρχισε ὁ ἁγιασμός, οἱ γυναῖκες ἐψιθύριζαν ἡ μιά μετὰ τὴν ἄλλη:

— Ἡ Περιστετέρα... τώρα θὰ φανῇ!

— Τώρα θὰ κατεβῇ ἡ Περιστετέρα!

— Νά, τώρα... τώρα θὰ βγῇ ἡ Περιστετέρα.

Σὲ λίγην ὥρα, κοντὰ στὸ τέλος τοῦ ἁγιασμοῦ, τὴν στιγμή ποὺ ἤθελε νὰ βαπτίσῃ ὁ παπᾶς τὸ Σταυρὸ στὴ λεκάνη, ἀκούστηκ' ἔξαφνα ἓνα φρούφρου, κι' ἐβόει' ἡ σπηλιά, γιὰ ὅσην σιάστηκε γιὰ μιά στιγμή, γιὰ ὅσην ὥρα σὰς τὸ λέγω, ἓνα ὠραῖο πουλί, μιά περιστέρα, μετὰ ἄσπρα καὶ σταχτιά καὶ χρυσὰ φτερά, κι' ἐφετεροῦγισε

φροτ!... φροτ!... κι' ἐτίναξε τὰ φτερά της, κι' ἐχτύπησε μετὰ τὰ φτερά της τὸ νερό, ποὺ ἦτον μέσα στὴ λεκάνη τοῦ ἁγιασμοῦ, κι' ἀμέσως ἔγινε ἀφαντῆ... Γιὰ δυὸ-τρεῖς στιγμὲς ἐξακολουθοῦσε, ἀπ' τὸ θόλο τῆς σπηλιάς, νὰ πέφτῃ νερὸ μέσ' στὴ λεκάνη, ὕστερα ἔπαψε. Ὁ κόσμος ἐκύτταζε χωρὶς φωνή, χωρὶς πνοή... Ὑστερὰ ἀνίστα βγῆκ' ἓνα «Μέγας εἰ, Κύριε!» καὶ δυὸ-τρεῖς χωριάτισσες εἶπαν «Χριστὸς δὲ σὲρ-Μαρία!».

Τὴν ἴδια στιγμή ἐβούτηξ' ὁ παπᾶς τὸ Σταυρὸ, κι' ἔβαλε «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», κι' ὕστερα ὅλος ὁ λαός, παιδιὰ, ἄνδρες, γυναῖκες, ἔπασαν μετὰ μοῦτρα στὴν ἁγιαστοῦρα τοῦ παπᾶ καὶ μέσα στὴ λεκάνη, κι' ἐπαῖρναν ἁγίασμα μετὰ τὰ φλασκιά τους, μετὰ τασσάκια τους, κι' ἔπιναν, κι' ἐξεφονοῦσαν: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι!». Μετὰ τὸν κόπο, ἐπῆρα κι' ἐγὼ ἀρά-

Θέλησε νὰ πληρώσῃ τὸν τσέλιγκα γιὰ τὸ χλωροῦρι ποὺ τῆς ἔδωσε.

δα, κι' ἔσυρα σπρώχνοντας μετὰ ὅλη τὴ δύναμί μου τὸν Λευθέρη ἀπ' τὸ μπράτσο, κι' ἀπ' τίς πλάτες, καὶ μπορέσαμε μετὰ πολλὰ βάσανα νὰ πλησιάσουμε τὸν παπᾶ, καὶ μᾶς φώτισε μετὰ τὴν ἁγιαστοῦρα τοῦ ὕστερα ἔσκυψα μετὰ τὸ στόμα κι' ἤπια ἁγίασμα ὕστερα ἐγένεμισα τίς δυὸ φουχτες καὶ τίς ἔφερα στὸ στόμα τοῦ ἀνδρός μου νὰ πιῇ. Ἦτον δροσερό, γλυκὸ νερό, ἁγίασμα· εἶχε μιά δροσοῦλα καὶ μιά μοσχοβολία ποὺ δὲν ἐξανέγινε.

Κατόπι γυρίσαμε πάλι, μετὰ ὅλο τὸ μελίσσι μαζὶ, κι' ἐφτάσαμε στὴν ἐκκλησιά.

Τὸ πουρνό, ἀφοῦ ἐλειτουρηθήκαμε, δὲν ἐξεχάσαμε νὰ περάσουμε ἀπ' τὸ μέρος ὅπου εἶχε τὴ στάνη του προσωρινὰ ὁ ψεβραδινοὺς τὸ τσέλιγκας.

Μᾶς ἔδωκε γάλα, γιαιοῦρι, χλωρὸ τυρί ὕστερα, σὰν ἐπήθησαν τ' ἄρνια, μᾶς ἐφίλειψε ἓνα μεγάλο κομμάτι ἀπὸ

παγίδα κι' ἀπὸ πλάτη, κι' ἐξεφανώσαμε. Μία φαμίλια ἀπ' τὴν Πλάκα, ποὺ κάθισαν ἐκεῖ κοντὰ νὰ ξεφανώσουν, μᾶς ἐγνώριζαν* μᾶς ἔστειλαν ἓνα φλασκὶ γεμάτο κρασί, κι' ἤπιαμε στὴν ὑγεία τους.

Περάσαμε πολὺ καλὰ ὅλη μέρα. Τὸ βράδυ γυρίσαμε στὸ σπῖτι μας. Στὴ στράτα ποὺ γυρίζαμε, δὲν εἶχε νυκτώσει ἀκόμα πολὺ, καὶ βλέπω ἓνα μικρὸ κομπόδεμα χάμου. Σκύφτω, τὸ μαζεύω, τ' ἀνοίγω καὶ βλέπω ποὺ εἶχε μέσα τρία σβάντζικα.

Ἡ φαμίλια ἡ Πλακιώτικη, ποὺ μᾶς εἶχε φιλέψει τὸ κρασί, μιά γυναίκα μετὰ τὸν ἄνδρα της καὶ μὲ δυὸ παιδιὰ, εἶχαν ξεκινήσει κι' ἐκεῖνοι πεζοὶ ὀλίγο μπροστὰ ἀπὸ μᾶς, κι' εἶχαν προσπεράσει ὡς μιά τουφεκιά τόπο. Κατ' ἀρχὰς ἔκαμα νὰ βάλω τὸ κομπόδεμα στὴν τσέπη μου, ὕστερα εἶπα* «κι' αὐτοὶ φτωχοὶ σὰν ἐμᾶς εἶναι, μὴν τοὺς ἔπασε, κι' εἶναι κρίμα νὰ τὸ κρατήσω;» Τοὺς φωνάζω:

— Μὴ σὰς ἔπασε κανένα κομπόδεμα!; Τί λογιῆς ἦτον, καὶ πόσα λεπτὰ εἶχε μέσα; Ἐφαχτήκαν.

— Ὅχι, μοῦ εἶπαν δὲν μᾶς ἔπασε τίποτε...

— Τότε, εἶπα κι' ἐγὼ, μπορεῖ νάπασε καμμιανῆς ποὺ νάχῃ τὸν τρόπο τῆς* κισμέτι ἦταν ἂς τὸ κρατήσω.

Ὁ Λευθέρης ἦτον πολὺ καλύτερα. Ἐγύρισε ὅλο τὸ δρόμο μετὰ τὰ πόδια. Ἡ ὄψις τοῦ ἐκαλυτέρευε πολὺ. Εἶχε γυρίσει ἡ ὄρεξί του, κι' ἔφαε κι' ἦπιε καλὰ στὸ πανηγύρι. Σὲ λίγον καιρὸ ἔγινε καλὰ, ἐδυνάμωσε, κι' ἔζησε κι' εἶναι τώρα ὀδοντάρης, ὅπως τὸν βλέπεις.

Τὸ πρῶτ' ἄλλης ἡμέρας πηγαῖνω στὴν Παναγίνα τὴν γειτόνισσα.

— Νά, πάρε, κυρὰ Παναγίνα, τὰ δυὸ σβάντζικα σου καὶ δώσε μοῦ τ' ἀμανάτι μου.

Εἶχα χαλάσει τὸ ἓνα σβάντζικο ἀπ' τὰ δυὸ ποὺ μοῦ εἶχε δανείσει, ἔκαμα ὅλα τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδιοῦ, ἔφαγα καὶ ἤπια καλὰ, ἔφερα καὶ δυὸ μεγάλα κομμάτια τυρὶ στὸ σπῖτι, καθὼς καὶ μισὸ καρβέλι ἀπὸ μαῦρο ψωμί χωριάτικο, ἔδωσα τὰ δυὸ σβάντζικα τὰ δανεικὰ, καὶ μοῦ περισσεύσαν καὶ δύο ἀκόμη σβάντζικα.

— Νά, πᾶρ' το, κυρὰ Λευθεραῖνα, τὸ ταψὶ σου, μοῦ λέει ἡ Παναγίνα, ἀφοῦ ἐπῆρε τὰ δυὸ σβάντζικα. Ἐπῆρα τὸ ταψὶ μου, καὶ νὰ το, αὐτὸ εἶναι! Βρίσκειτ' ἀκόμα, ὕστερ' ἀπὸ σαρανταοχτὼ χρόνια.

Ἐσηκώθη, ὕψωσε τὴν χεῖρά της εἰς τὸ ράφι, καὶ μὲ ἐπαρουσίασε χάλκινον ἀγγεῖον παλαιόν, ὀλίγον τρύπιον εἰς τὴν μίαν ἄκρην.

† Ἀλ. Παπαδιαμάντης

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΗΕCΤΟΡ ΜΑΙΟΤ

Χειρίς Οικογένεια

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

“Υστερα γύρισα κι’ εγώ στη φωτιά κι’ άφου έβαλα τρία-τέσσερα κουτούρα στο τζάκι σταυρωτά τ’ έν άπάνω στ’ άλλο, μου φάνηκε πώς μπορούσα πιά νά καθήσω ήσυχος στην πέτρα που μου χρησίμευε γιά μαξιλάρι.

Ο κύριός μου, τ’ άσκυλιά κι’ ο Καρδούλης κοιμούνταν, κι’ από τ’ όζωντανεμένο τζάκι έβγαίνουν κάτι ώραιες φλόγες που άνέβαιναν στριφογυριστές ως τή στέγη και σπινθηροβόλουν μ’ ένα τριζιμ, που μόνο αυτό άκούγουνταν στή σιγαλιά. Πολλήν ώρα διασκεδάσα κυττάζοντας τις σπιθές, άλλα σιγά σιγά κουράστηκα κι’ έκλεισα τ’ μάτια μου χωρίς νά τ’ καταλάβω.

“Αν ήταν νά φροντίζω εγώ γιά ξύλα θά σηκώνόμουν, θά περπατούσα, θά τριγύριζα στην καλύβα κι’ αυτό θά με κρατούσε ζύπνιο, άλλως, καθώς ήμουν πάντα καθιστός ή έχοντας παρά νά κάνω έτσι τ’ ό χέρι μου και νά ρίχνω ένα κλαδί στή φωτιά, ή νύστα φυσικά με κυριεύσε και ένφ ήμουν βέβαιος πώς θά βαστούσα άγρυπνος, άποκοιμήθηκα.

“Αξαφνα με ζύπνησε ένα γαύγισμα λυσσασμένο.

“Ήταν σκοτεινά, θά είχα κοιμηθ’ έβέβαια πολύ κι’ ή φωτιά είχε σβύσει ή τούλάχιστο δέν έβγαζε πιά φλόγες που νά φωτίζουν την καλύβα.

Τ’ άγαυγίσματα έξακολουθούσαν ήταν ή φωνή του Κάπη, μά περίεργο πράγμα ούτε ο Ζερμπίνος, ούτε ή Δούλη άποκρίνονταν στο σύντροφό τους.

—Τί τρέχει; φώναξε ο Βιτάλης ζυπνώντας κι’ αυτός. Τί είναι;

—Δέν ξέρω.

—Άποκοιμήθηκες και σου σβυσε ή φωτιά.

Ο Κάπη είχε τρέξει στην πόρτα μά δέν είχε βγ’ έξω από την πόρτα έγαυγίζε.

Τήν έρώτησι που μου είχε κάνει ο κύριός μου, έκανα τώρα στον έαυτό μου, τί έτρεχε;

Στά γαυγίσματα του Κάπη άποκρίθηκαν δυο τρείς κλαψάριες φωνές που μου φάνηκαν σαν τής Δούλης. Τ’ άξεφωνητά αυτά άκούγονταν άπ’ τ’ ό πίσω μέρος τής καλύβας κι’ από πολύ μικρή άπόσταση.

“Ετοιμάστηκα νά βγώ, μά ο κύριός μου με κράτησε από τόν ώμο.

—Ρίξε πρώτα ξύλα στή φωτιά, μά έπρόσταξε.

Καί, ένφ εγώ έκανα ό,τι μου είπε, εκείνος έπηρε ένα δαυλί άπ’ τ’ ό τζάκι και τ’ ό φύσηξε στην άκρη γιά νά ξανάψη. “Επειτα, άντί νά ξαναρρίξει τ’ ό δαυλί αυτό που κοκκίνισε, τ’ ό κράτησε στο χέρι του.

—Πάμε νά δούμε, είπε, έρχου από πίσω μου. Κάπη, έμπρός! “Αλλά τή στιγμή που έτοιμαζόμαστε νά βγούμε ένα φοβερό ούρλιασμα άντήχησε στή σιωπή, κι’ ο Κάπη άπισθοχώρησε στα πόδια μας τρομαγμένος.

—Είναι λύκοι! Ποδ πήγαν ο Ζερμπίνος κι’ ή Δούλη; Σ’ αυτό δέν μπορούσα ν’ άποκριθώ. Τ’ ά δυο άσκυλιά βέβαια θά είχαν βγ’ έξω την ώρα που κοιμώνταν, ο Ζερμπίνος γιά νά κάνει τ’ ό πείσμα του, κι’ ή Δούλη άπλως γιά νά τόν συντροφέψη.

Οι λύκοι τούς είχαν πάρει; Στή φωνή του κυρίου μου, όταν ρώτησε που πήγαν τ’ άσκυλιά, μου φάνηκε πώς διακρίνονταν ένας κάποιος φόβος.

—Πάρε ένα δαυλί, μου είπε, και πάμε νά τ’ άβοηθήσουμε.

Στ’ ό χωριό μου πολλές φορές άκουσα τρομακτικές ιστορίες γιά λύκους, δέν έδίστασα όμως, ώπλιστ’ ά μ’ ένα δαυλί κι’ άκολουθήσα τόν κύριό μου. Μά όταν βγήκαμε έξω στο πλατώμα ούτε άσκυλιά είδαμε, ούτε λύκους. “Απάνω στο χιόνι φαίνονταν μόνο τ’ άχνη που είχαν άφήσει τ’ ά δυο άσκυλιά.

“Άκολουθήσαμε αυτές τις πατημασιές: τριγυρίζανε την καλύβα έπειτα, σ’ ό κάποιο διάστημα, φαίνονταν ένα μέρος όπου τ’ ό χιόνι ήταν πατημένο, λές κι’ είχαν κυλιστ’ άπάνω του τ’ ά ζώα.

—Ψάξε Κάπη, ψάξε! Έλεγε ο κύριός μου και συγχρόνως έσφύριζε γιά ν’ άκούσουν ο Ζερμπίνος κι’ ή Δούλη.

“Αλλά κανένα γαύγισμα δέν τ’ άποκρίνονταν, κανέναν ήχος δέν έτάραξε την πένθιμη σιωπή του δάσους κι’ ο Κάπη άντί νά ψάχνη, όπως τ’ ό λέγαμε, στέκονταν στα πόδια μας και φαίνονταν πολύ άνήσυχος και φοβισμένος, αυτός που συνήθως ήταν τόσο υπάκουος και γεναίος.

“Η άντανάκλασι του χιονιού δέν έφεγγε άρκετά ώστε νά διακρίνουμε στο σκοτάδι και ν’ άκολουθούμε τ’ άχνη, σ’ ό μικρή άπόσταση τ’ ά μάτια θάμπωναν και δέν έβλεπαν τίποτα.

Ξανασφύριζε ο Βιτάλης και με δυνατή φωνή έκραζε τ’ ό Ζερμπίνο και τή Δούλη.

Τίποτα! ή σιωπή έξακολουθούσε. Σφίχτηκε ή καρδιά μου! Καύμενη Ζερμπίνε! καύμενη Δούλη!

Ο Βιτάλης προσδιόρισε τόν άόριστο φόβο μου:

—Τ’ ά πήραν οι λύκοι, είπε, γιά τ’ ά φησες νά βγουν έξω;

Ναί γιά τ’ ά νά τ’ άφήσω νά βγουν έξω; Τί άπάντησι, δυστυχία μου, μπορούσα νά δώσω σ’ αυτό;

—Νά πάμε νά τ’ άβρούμε, είπα.

Και πέρασα μπροστά, μά ο Βιτάλης μ’ έμπόδισε.

—Ποδ θά πάμε νά τ’ άβρούμε τώρα; είπε.

—Δέν ξέρω, παντοῦ.

—Πώς νά οδηγηθούμε μέσ’ στα χιόνια με τέτοιο σκοτάδι;

Και με την άλήθεια δέν ήταν εύκολο πράγμα. Τ’ ό χιόνι μου άνέβαινε ως τή μέση τής γάμπας και τ’ ά δυο μας δαυλιά δέν ήταν άρκετά νά μ’ ά φωτίσουν.

—Γιά νά μ’ άποκριθουν αυτά στή φωνή μου θά π’ ά πώς είναι μακριά, είπε ο Βιτάλης, κι’ έπειτα, άν προχωρήσουμε έτσι, οι λύκοι μπορεί νά ριχτούν και

Ψάχνουμε μέσα στο δάσος, μά δέν είδαμε ούτε άσκυλιά ούτε λύκους.

σ’ έμάς, δέν έχουμε ούτε όπλο, ούτε τίποτα. “Αδίκά θά κινδυνεύαμε.

“Ήταν φοβερό νά έγκαταλείψουμε έτσι τ’ ά δυο δυστυχισμένα εκείνα άσκυλιά, ήταν δυο σύντροφοι, δυο φίλοι, και γιά μένα ξεχωριστά, γιά τ’ ά εγώ ήμουν υπεύθυνος γιά τ’ ό λάθος τους, άν δέν μ’ έπαίρνε ο ύπνος τ’ ά άσκυλιά δέν θά έβγαίνουν έξω.

Ο κύριός μου γύρισε στην καλύβα και τόν άκούθησα κυττάζοντας πίσω μου και στεκόμενος σ’ ό κάθε βήμα γιά ν’ άκούσω, μά τίποτα άλλο από χιόνι δέν είδα και τίποτα άλλο δέν άκουσα από τ’ ό τριζιμό του.

Στήν καλύβα καινούργια έκπληξι μ’ άς περίμενε. Τ’ ά κλαδιά που είχα ρίξει στο τζάκι άναψαν την ώρα που λείπαμε και τώρα φωτίζονταν κι’ ή π’ ό σκοτεινή άκρη.

Μά τόν Καρδούλη δέν τόν είδα πουθενά.

Τ’ ό σκέπασμά του είχε μείνει ριχμένο μπροστά στή φωτιά, μά ο π’ όθηκος δέν ήταν από κάτω.

Τόν έφώναξα, τόν έφώναζε κι’ ο Βιτάλης, μά δέν έφάνηκε.

Τί έγινε; Ο Βιτάλης μου είπε ότι τή στιγμή που ζύπνησε τόν καταλάβε κοντά του ώστε θά έφυγε την ώρα που λείπαμε άπ’ την καλύβα.

Μήπως θέλησε νά μ’ άκολουθήσει; Πήραμε στο χέρι κλαδιά άναμμένα και βγήκαμε, σκύθοντας μπροστά, με τ’ ά κλαδιά μας γυρμένα χάμω στο χιόνι, γιά νά βρούμε τ’ άχνη του Καρδούλη.

Δέν βρήκαμε τίποτα, είναι άλήθεια ότι τ’ ό πέρασμα των άσκυλων κι’ οι δικές μας πατημασιές είχαν άνακατέψει τ’ άχνη τους, όχι όμως και τόσο πολύ που νά μ’ ά μπορεί νά διακρίνη κανείς τ’ ά πόδια του π’ όθηκου.

Δέν θά βγ’ ήκε λοιπόν. Γυρίσαμε στην καλύβα γιά νά δούμε μήπως ήταν χωμένος σ’ ό καμιά τρύπα.

Τ’ ό ψάξιμό μας βάσταξε πολύ, δέκα φορές περνούσαμε από τ’ ό ίδιο μέρος και ξανακυττάσαμε. “Ανέθηκα στον ώμο του Βιτάλη, γιά νά ψάξω και στους κλώνους που έσχημάτιζαν τή σκεπή μας. Δέν ήταν πουθενά.

Κάθε τόσο στεκόμαστε και τόν φωνάζαμε. Τίποτα, τίποτα!...

Ο Βιτάλης φαίνονταν καταστενοχωρημένος, ένφ εγώ ήμουν άληθινά καταλυπημένος. Δυστυχισμένο Καρδούλη! Ρώτησα τόν κύριό μου άν ένόμιζε πώς τόν πήραν κι’ αυτόν οι λύκοι.

—Όχι, μου άποκρίθηκε, οι λύκοι δέν θά έτόλμησαν νά μ’ άποδ’ ό φωτισμένη καλύβα. Μπορεί νά ρίχτηκαν του Ζερμπίνου και τής Δούλης, όταν βγήκαν έξω, μά έδω μέσα δέν θά μπήκαν. Ο Καρδούλης, τρομαγμένος, μου φαίνεται π’ ό κάπου θά κρύφθηκε την ώρα που ήμαστε έξω. Κι’ αυτό μ’ άνησυχεί πολύ, γιά τ’ ά με τέτοιο καιρό που κανείς θά κρύψει και τ’ ό κρύωμα γι’ αυτόν θά είναι θάνατος.

—“Ας ψάξουμε λοιπόν άκόμα!

“Έξακολουθήσαμε τ’ ό ψάξιμο, μά και πάλι χωρίς άποτέλεσμα.

—Πρέπει νά περιμένουμε νά ξημερώση, είπε ο Βιτάλης.

—Σ’ ό πόσες ώρες άρα γε;

—Δυο-τρείς, μου φαίνεται.

Κι’ έκάθησε μπροστά στή φωτιά, με τ’ ό κεφάλι στα δυο του χέρια.

Δέν έτόλμησα νά τόν ταραξώ. “Ακίνητος κοντά του, δέν έκανα άλλο παρά νά ρίχνω ξύλα στή φωτιά. Κάθε τόσο εκείνος σηκώνονταν και πήγαινε ως την πόρτα, κύτταζε από κεί τόν ούρανό κι’ έσκυβε γιά ν’ άκούη.

“Επειτα γύριζε στή θέσι του. Μου φαίνεται π’ ό προτιμούσα καλύτερα νά μ’ έμάλλωνε, παρά νά τόν βλέπω έτσι σκυθρωπό και καταλυπημένο.

Οι ώρες περνούσαν με βραδύτητα άπελπιστική.

“Ελεγα π’ ό νύκτα εκείνη δέν θά τελείωνε ποτέ! Μά όχι, τ’ άστέρια άρχισαν νά σβύνουν κι’ ο ούρανος ν’ ά σπρίξη. “Ήταν ή αύγή, σ’ ό λίγο θά ξημέρωνε. Μά με την αύγή τ’ ό κρύο δυνάμωσε, ο άέρας που έμπαινε από την πόρτα τής καλύβας ήταν παγωμένος.

Θά ξαναθρίσκαμε τόν Καρδούλη ζωντανό;... Μά και τί έλπίδα είχαμε νά τόν βρούμε; “Αν την ήμέρα ξανάρχιζε τ’ ό χιόνι, π’ ό θά ψάχναμε;

Ευτυχώς που τ’ ό χιόνι δέν ξανάρχισε. Ο ούρανος, άντί νά συννεφιάση σαν και χέες, σκεπάστηκε όλος από μιά γλυκεριά ρόδινη λάμψη, που προμηνούσε καλωσύνη.

(Άκολουθεί)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Είναι καλό και χρήσιμο νά ξέρουμε τί γίνεται άλλο, γιά νά μπορούμε νά μιμηθούμε κι’ έμεις τ’ ά καλά παραδείγματα των άλλων.

“Εχετε σκεφθ’ όποτε τί θαύμα πολιτισμού αντιπροσωπεύουν τ’ ά τρία γράμματα U.S.A.; (“Ηνωμένοι Πολιτείες Αμερικής”). Η άπέρανη αυτή χώρα είναι κατοικημένη από ένα λαό που δέν είναι τίποτ’ άλλο παρά άπόγονοι άποίκων από ό λ’ άς τ’ άς χώρας τής Εύρώπης και που προσέρχονται έπί πλέον όχι άπ’ τ’ ά άνωτερα στρώματα των κοινωνιών τής γηραιάς Ηπείρου.

“Εδώ θά προσπαθήσω νά σας εξηγήσω π’ ό έγινε τ’ ό θαύμα τής άφομοίωσης, τόσων ξένων έθνικοτήτων σ’ ό μιά και μόνη Έθνική Αμερικανική Πατρίδα. Η έργασία γιά την άφομοίωση και γιά την ένότητα άρχίζει από τ’ ά πρώτα βήματα του νέου ανθρώπου, του παιδιού. Τ’ ά παιδιά πηγαίνουν στα δημοτικά σχολεία που συντηρούν και νηπιαγωγεία. Ιδιωτικά σχολεία κατατέρας και κατωτάτης έκπαιδύσεως δέν υπάρχουν. Συνεπώς όλα τ’ ά παιδιά τών άνωτερων τάξεων του σχολείου δίδεται ή τιμή γιά νά ύψωνη έπί μίαν έβδομάδα καθημερινώς την σημαία. Τ’ ά παιδιά μόλις ύψωθ’ ά παίρνουν στάσι χαιρετισμού. Τ’ ά όλην χαίρετον στρατιωτικά, τ’ ά κορίτσια παίρνουν στάσι προσοχής. “Επειτα όλα μαζί άπαγγέλλουν τόν όρκο στήν σημαία που έχει περίπου ός έξης:

“Ορκίζομαι σ’ ό Σέ, που κυματίζει εκεί ψηλά, νά προσπαθώ νά είμαι σ’ όλη τή ζωή μου όσο τ’ ό δυνατόν καλλίτερος άνθρωπος, γιά νά τιμήσω τόν όνομά Σου. Ορκίζομαι σ’ ό Σένα, στήν Σημαία με τις όριζόντιες γραμμές και με τ’ άστρο, νά γίνω καλός πολίτης π’ ός τιμήν Σου. Ορκίζομαι νά Σέ ύποστηρίξω στήν άνάγκη με όλες τις δυνάμεις μου. Ορκίζομαι νά φέρω την τιμή στο όνομα που μου χαρίζεις, σ’ ό ποιο μέρος τής Γης και άν βρίσκωμαι, με την βοήθεια του Θεού, Αμήν.”

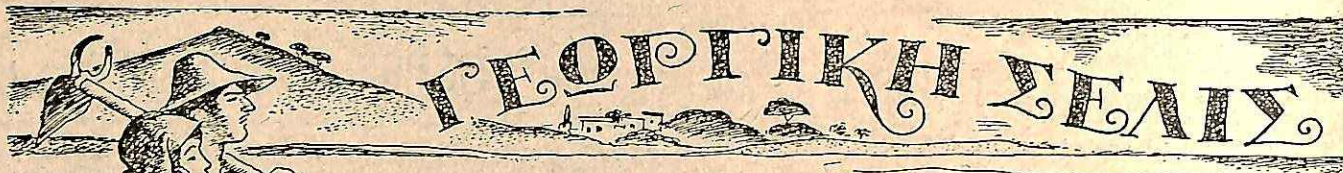
Πόσο θά ήθελα νά έβλεπα μιά παρομοία τελετή και στα προαύλια των δικών μας σχολείων.

“Αμα χτυπήση τ’ ό κουδοσνι τ’ ά παιδιά μ’ άπαιτούν στή γραμμή, χωριστά ή κάθε τάξη. Η διευθύντρια του σχολείου έπιθεωρεί όλα τ’ ά παιδιά, δηλαδή τ’ ά μαλλιά, τ’ ά αυτιά, τ’ ό λαιμό, τ’ ά δόντια των παιδιών και έπί πλέον τ’ ά παιδιά παρατεταμένα κρατούν τ’ ά χέρια π’ ός τ’ ά έπάνω με τ’ ά δάκτυλα ένωμένα σ’ ό τρόπο, ώστε με την πρώτη ματιά νά μ’ ά μπορεί ή διευθύντρια νά διακρίνη άν τ’ ά νύχια είναι κομμένα και καθαρισμένα. “Αν όχι, γίνεται σύστασις μπροστά σ’ όλα τ’ ά παιδιά, άλλα και πάλι με ευγενικό τρόπο. “Αφ’ ό τελείωση ή γενική έπιθεώρηση των τάξεων που είναι ταχυτάτη, γιά τ’ ά συνήθως όλα τ’ ά παιδιά είναι καθαρά, άκολουθεί ή μεγάλη έπίσημη καθημερινή τελετή τής σημαίας, αυτή που είναι μιά καθημερινή άσκησης σεβασμού και τιμής π’ ός τ’ ά αντιστοιχούν τ’ ά εθνικό σύμβολο, ή τελετή που περισσότερο από κάθε άλλο πράγμα σφυρηλατεί την ένότητα τής άμερικανικής έθνικής συνειδήσεως. Είς τόν καλλίτερον μαθητή των άνωτερων τάξεων του σχολείου δίδεται ή τιμή γιά νά ύψωνη έπί μίαν έβδομάδα καθημερινώς την σημαία. Τ’ ά παιδιά μόλις ύψωθ’ ά παίρνουν στάσι χαιρετισμού. Τ’ ά όλην χαίρετον στρατιωτικά, τ’ ά κορίτσια παίρνουν στάσι προσοχής. “Επειτα όλα μαζί άπαγγέλλουν τόν όρκο στήν σημαία που έχει περίπου ός έξης:

“Ορκίζομαι σ’ ό Σέ, που κυματίζει εκεί ψηλά, νά προσπαθώ νά είμαι σ’ όλη τή ζωή μου όσο τ’ ό δυνατόν καλλίτερος άνθρωπος, γιά νά τιμήσω τόν όνομά Σου. Ορκίζομαι σ’ ό Σένα, στήν Σημαία με τις όριζόντιες γραμμές και με τ’ άστρο, νά γίνω καλός πολίτης π’ ός τιμήν Σου. Ορκίζομαι νά Σέ ύποστηρίξω στήν άνάγκη με όλες τις δυνάμεις μου. Ορκίζομαι νά φέρω την τιμή στο όνομα που μου χαρίζεις, σ’ ό ποιο μέρος τής Γης και άν βρίσκωμαι, με την βοήθεια του Θεού, Αμήν.”

Πόσο θά ήθελα νά έβλεπα μιά παρομοία τελετή και στα προαύλια των δικών μας σχολείων.

Ιωάννα Γαλανάκη

Πώς καλλιεργείται το ρύζι

Το ρύζι μπορεί να το σπείρουμε σε προσωρινούς δρυζώνες και σε μόνιμους. Στα χωράφια προσωρινών δρυζώνων μας αποδίδει περισσότερο και σπείρεται 3-4 χρόνια στη σειρά. Ύστερα από τα τρία ή τέσσερα χρόνια τα χωράφια σπέρνονται με σιτάρι ή καλαμπόκι. Είς τους μόνιμους δρυζώνες, όταν δεν λιπαίνονται, αποδίδει λιγότερο.

Το έδαφος

Το ρύζι σπείρεται σε χωράφια άργιλλαιώδη με λίγο άσβεστο και πάντοτε υγρά, εις τα όποια γίνονται οι μόνιμοι δρυζώνες. Οι προσωρινοί γίνονται σε χωράφια ελαφρά και άμυδη.

Το ρύζι σε άλμυρά χωράφια αποτυγχάνει. Το πιο κατάλληλο έδαφος για δρυζώνα είναι εκείνο που έχει υπέδαφος αδιαπέραστο από το νερό (σκληρό), το χρώμα του δε ν' απορροφά το νερό, δηλαδή να είναι ελαφρό. Άλλα και σε άλλα χρώματα επιτυγχάνει.

Η προετοιμασία του άγρου

Ο άγρος, που θα γίνει δρυζών, ζργώνεται βαθειά 2-3 φορές τας αρχάς της ανοίξεως. Ύστερα ισοπεδώνεται και διατηρείται εις τετράγωνα (τηγάνια) από 20-30 τετραγωνικά μέτρα το κάθε ένα. Στα πλευρά των τετραγώνων κάνουμε πρόχωμα ύψους ½ μέτρου και πλάτους 60 εκατοστών γύρω από τη βάση και 50 εις την κορυφήν. Και για να περνάη το νερό από το ένα τηγάνι στο άλλο, ανοίγουμε μία τρύπα κατά το φτιάξιμο

του προχώματος από τηγάνι σε τηγάνι. Τα τηγάνια εις τα κατηφορικά χωράφια πρέπει να είναι μικρά. Γενικώς οι δρυζώνες πρέπει να γίνονται σε θέσεις προφυλαγμένες από δυνατούς ανέμους που προκαλούν κυματισμούς του νερού, βλαβερούς στο ρύζι.

Η εποχή της σποράς

Το ρύζι, αναλόγως του κλίματος, σπείρεται από τον Μάρτιον μέχρι του Μαΐου. Είς τους νέους δρυζώνες σπείρεται κάπως νωρίτερα.

Όταν όμως οι δρυζώνες είναι σε άργιλλώδη έδαφη και το νερό είναι κρύο, το ρύζι σπείρεται 10-20 μέρες αργότερα, σχετικώς με δρυζώνες που βρίσκονται σε άμμώδη και ελαφρά έδαφη που δεν ποτίζονται με κρύο νερό. Σπόρο ρυζιού παίρνουμε από δρυζώνας πρωτοκαλλιεργημένους. Το ποσόν του σπόρου κατά στρέμμα ποικίλλει από 10-15 δκάδες.

Για να ευκόλυνουμε το φύτευμα βάζουμε το ρύζι που έχουμε για σπορά μέσα σε σάκκο, τον όποιον αφήνουμε στο νερό 24 ώρας.

Στην Ιταλία το αφήνουν τρεις μέρες στο νερό και άλλοδι πέντε. Στην Αίγυπτο, όταν βάζουν το σπόρο στο νερό, σκεπάζουν το σάκκο με χόρτα για να επιτύχουν το φύτευμά του. Στην Ανατολή σπείρουν το ρύζι χωρίς καμιά προετοιμασία, όπως το σιτάρι, και αφήνουν το νερό άμεσως να χυθή σε όλα τα τετράγωνα.

Πότισμα δρυζώνος

Όσο πιο μπλόικο είναι το νερό και πλουσιώτερο σε οργανικές ουσίες (σάπια φύλλα), τόσο είναι και

καταλληλότερο για δρυζώνα. Επίσης τα θερμότερα νερά των ποταμιών και των λιμνών είναι ωφελιμώτερα από τα κρύα νερά των πηγών.

Περιποίησης του δρυζώνος

Με ψυχρό καιρό και δυνατούς ανέμους πρέπει να ελαττώσουμε την ποσότητα του νερού εις τα τηγάνια.

Αφού δε μείνη το νερό 38 ώρας εις τα τετράγωνα, το χύνουμε έξω, κάνοντες επίτηδες για το σκοπό αυτό αυλάκια. Πάντως πρέπει να προσέχουμε να μην αφήνουμε το νερό να βρωμήσει και μολύνη τον άέρα όταν μένη στάσιμο. Όσο το ρύζι μεγαλώνει, πρέπει να ψώνουμε το νερό έως να φθάση τουτό το μισό ανάστημα του ρυζιού.

Όταν δούμε το ρύζι να κιτρινίση τραβούμε για λίγες μέρες το νερό από τα τετράγωνα και ύστερα το ξαναθάβουμε από λίγο λίγο.

Την εποχή που το ρύζι θα έχη ύψος 20 εκατοστών (Ιούνιο) αδειάζουμε τα τετράγωνα και τ' αφήνουμε χωρίς νερό 24 και κάποτε 48 ώρας.

Η εποχή της συγκομιδής

Όταν το ρύζι ώριμάση τα στάχυα του κιτρινίζουν και γέρνουν κάτω και κατά την ποικιλία παίρνουν χρώμα ανοικτό κίτρινο, κόκκινο ή μελαψό. Το ρύζι θερίζεται Αύγουστο ή Σεπτέμβριο, κατά το μέρος. Πριν ώριμάση καλώς δεν πρέπει να θερίζεται, διότι εν τοιαύτη περιπτώσει τα σπειριά του σπάνε εύκολα εις την άλωνιστικήν μηχανήν ή εις το άλωνι. Γι' αυτό, αν το ρύζι δεν ώριμάση όλο, θερίζομε το ώριμο και κατόπιν το άλλο. Πριν μπούμε εις το

θέρος (3-4 ημέρες) αδειάζουμε τα τετράγωνα, θερίζουμε το ρύζι και το αφήνουμε έως 2 ημέρες άπλωμένο στον ήλιο. Ύστερα δένουμε το ρύζι σε δεμάτια και το κάνουμε θημωνιά προσέχοντες στα στάχυα να είναι μέσα στο σωρό.

Το άλωνισμα

Το ρύζι άλωνίζεται με άλωνιστική μηχανή ή μ' άλλα. Μετά τον άλωνισμό, άπλώνουμε το ρύζι εις τον ήλιον 2-3 ημέρας, ανακατώνοντας τον καρπό 7-8 φορές την ημέρα για να ξεραθή.

Το ρύζι που μένει στο άλωνι πρέπει την νύκτα να σκεπάζεται με σάκκους ή χόρτα, γιατί με την ύγρασία ανάβει (σήπεται). Γι' αυτό πρέπει να ξεραίνεται καλά πριν αποθηκευθή. Τα σπειριά του ρυζιού είναι τυλιγμένα σε φλοιό που βγαίνει με ειδικάς έκκοκκιστικές μηχανάς.

Εννοείται ότι όταν πρόκειται να σπαρή το ρύζι δεν πρέπει να αποχωρισθί το φλοιό του.

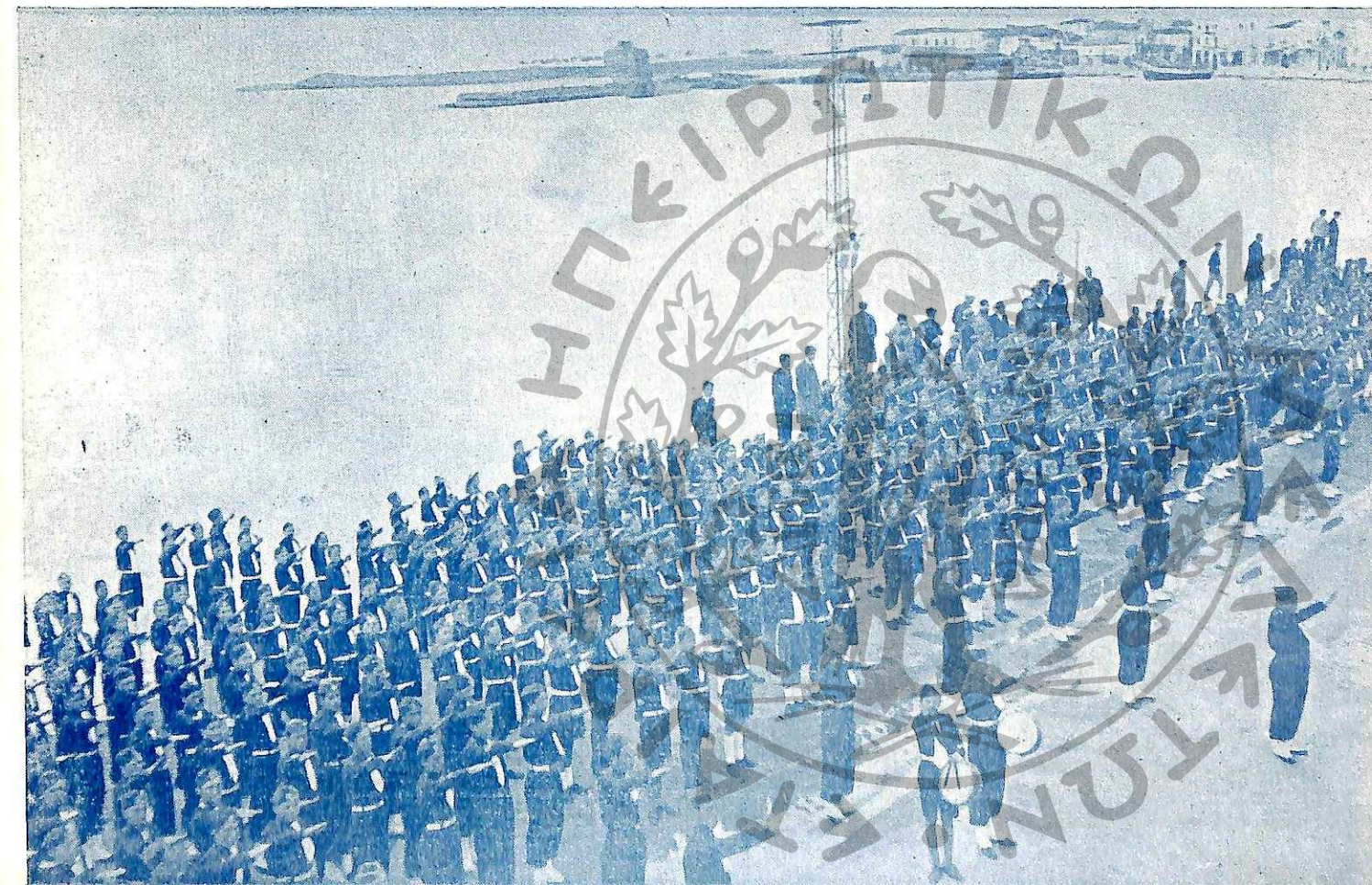
Για πολύ μικρά ποσότητα θα μεταχειρισθούμε για την αποφλοίωσι γουδί. Στη Θεσσαλία, για μικρές ποσότητες, μεταχειρίζονται τον πετρόμυλο που έχουν για το πλιγούρι. Τα σπειριά του ρυζιού με το γύρισμα της επάνω πέτρας τρίβονται και αφήνουν τον φλοιόν τους.

Απόδοσις

Ένα στρέμμα αποδίδει 300 και σπανίως 450 δκάδες ρύζι, κατά την γονιμότητα του έδάφους, την ποιότητα (να μην είναι γλυφό) και την ποσότητα του νερού, καθώς και κατά την λίπανσιν διά χημικού λιπάσματος.

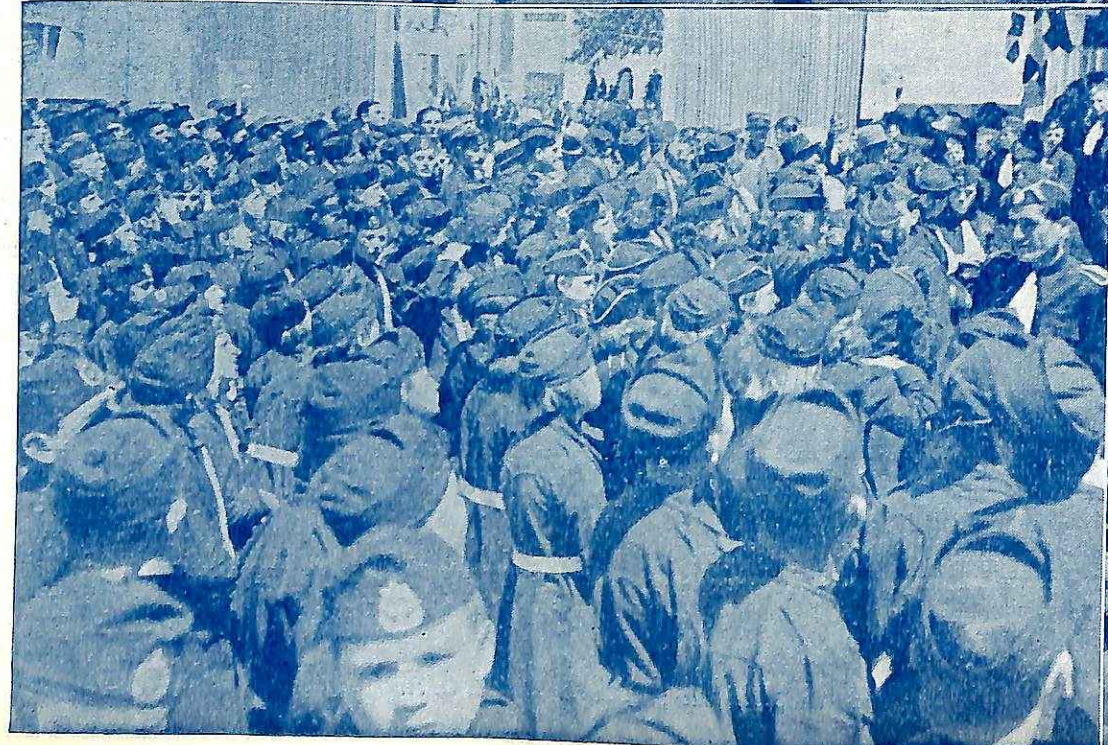
Ο Υφυπουργός της Δημ. Ασφαλείας κ. Μανιαδάκης όμιλ ει κατά τα έγκαίνια της στρατιωτικής όδοϋ Φυλής-Θηβών.

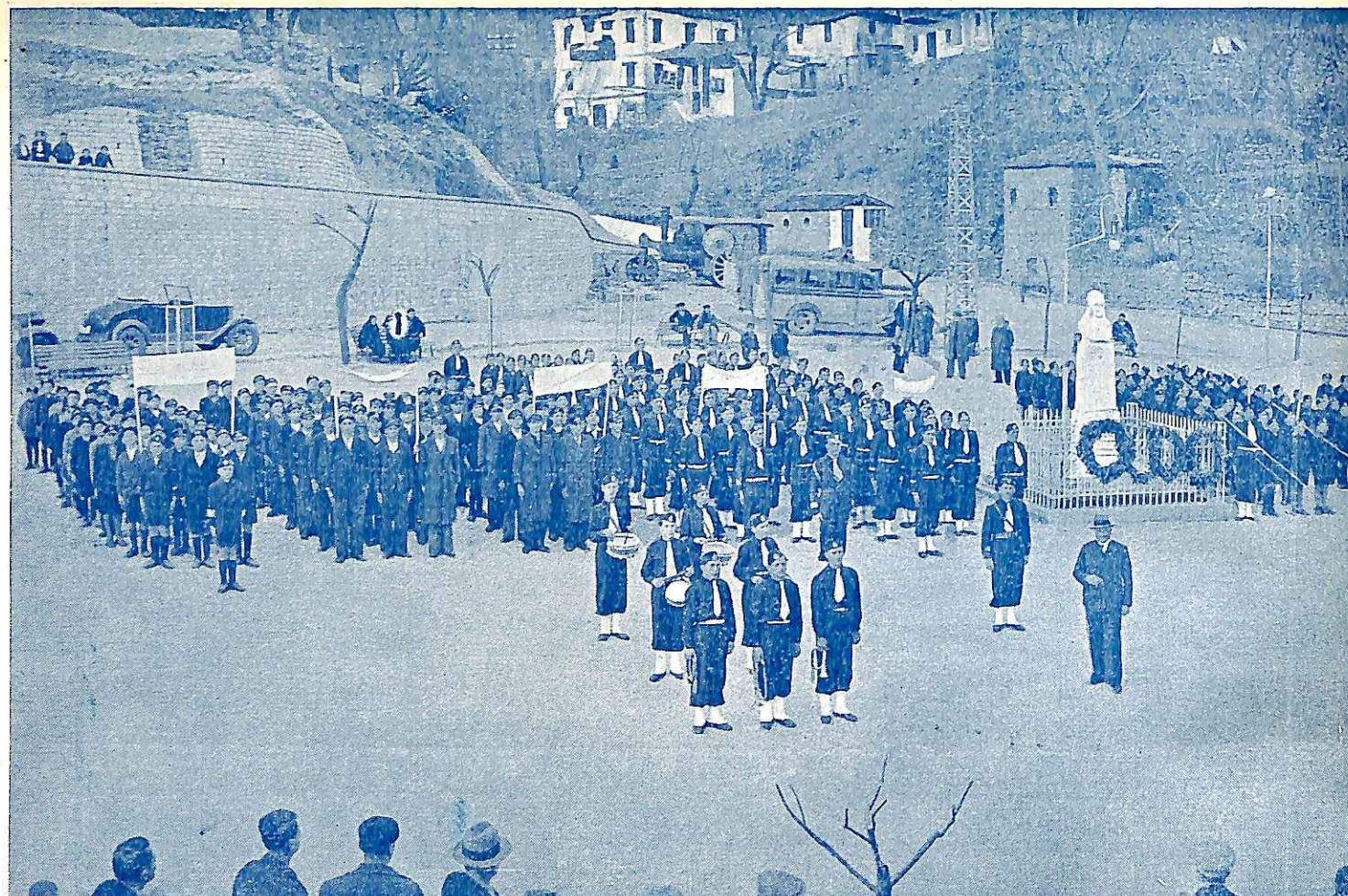

Φαλαγγίται της Υποδιοικήσεως Γυθείου της Ε. Ο. Ν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ

Φαλαγγίται της 'Υποδιοικήσεως Γορτυνίας της Ε. Ο. Ν.

Φαλαγγίτισσαι Πύργου της Ε. Ο. Ν.

Η ΣΕΛΙΣ

Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ!

«Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ βλέπῃ τὸν ἥλιο τῆς ζωῆς, νὰ βλέπῃ τὴ φλόγα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ θερμαίνῃ τὰ στήθη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ὅταν ὁ Δημιουργὸς θέλησε νὰ δλοκληρώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου, εἶπε τὸ μεγάλο ἐκεῖνο καὶ συμβολικόν: «Γεννηθῆτω φῶς» καὶ ἐγένετο φῶς, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Γιατὶ ὅσο τέλεια κι' ἂν ἦταν ἡ κοσμογονία, ὅσο ἀριστοτεχνικά κι' ἂν χώρισαν οἱ θάλασσες ἀπὸ τὴ στεριές, ὅσο σκόπιμα κι' ἂν στολίστηκε ἡ γῆ μὲ βλάστησι, ὅσο ἁρμονικά κι' ἂν διευθετήθηκαν οἱ οὐράνιοι κόσμοι, ὅλο τὸ δημιούργημα αὐτὸ θὰ ἦταν ὡς ἓνα ὠραῖο ταμπλό φκιασμένο ἀπὸ τὸ χέρι περίφημου τεχνίτη καὶ κρεμασμένο σὲ μιὰ κάμαρα χωρὶς φῶς. Φαντασθῆτε τὸν μυστικὸ δειπνὸ τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ ζωγράφου Ντὰ Βίντσι πεταμένο σ' ἓνα σκοτεινὸ ὑπόγειο, ποὺ δὲν μπαίνει ποτὲ καμμιὰ ἡλιαχτίδα, καμμιὰ σταλιά φωτός.

Νέο κορίτσι, μόνο μὲ τὸ φῶς παίρνει ἡ ζωὴ τὸ χρῶμα τῆς καὶ τὴ χαρὰ τῆς. Καὶ σὺ ἀποτελεῖς καὶ προσωποποιεῖς αὐτὰ τὰ δυὸ γιὰ τὴν οἰκογένειά σου καὶ γιὰ τὸ λαϊκὸ σου σύνολο. Τί εἶναι ἓνα Ἔθνος χωρὶς νειότη; Τί εἶναι μιὰ οἰκογένεια χωρὶς τὸ γέλιο τοῦ κοριτσαίου, χωρὶς τὴ θέρμη τῆς γυναίκας; Ἐσὺ εἶσαι τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος! Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἀνοιξὶ καὶ τὸ μῦρο!

Γι' αὐτὸ ἀνοίξε τὴν πηγὴ τῆς ψυχῆς σου καὶ χύνε ὅλο τὸν ἥλιο τῆς ἀγάπης σου κι' ὅλα τὰ μύρα τῆς στοργῆς σου στοὺς γύρω σου, πρῶτα στοὺς γονιούς σου, ποὺ ἀρχισαν οἱ χειμῶνες νὰ τοὺς ἀγγίζουν τὰ μαλλιά. Δώσε τοὺς τὴ χαρὰ τῆς ἀνοιξῆς σου. Χάρισε τὴ ζεστασιά τοῦ καλοκαιριοῦ σου γυναίκα πιά στὸν ἄνδρα σου καὶ στὰ παιδιά σου, στὰ βλαστάρια, ποὺ εἶναι προωρισμένα νὰ πάρουν ἀργότερα στὸ ἔθνικὸ σύνολο τὴ θέσι σου, μακραινώντας τὴν ὑπαρξί σου καὶ τοῦ Ἔθνους σου τὴν θεϊκὴν ὀντότητα εἰς τοὺς αἰῶνες.

Ὅταν ἡ οἰκογένειά σου εἶναι χαρούμενη ἀπὸ τὴ χαρὰ σου, θὰ εἶναι γερὴ καὶ δυνατὴ. Κι' ἂν ἡ κάθε ἐλληνικὴ οἰκογένεια νιώθῃ αὐτὴ τὴ χαρὰ στὴν ἐσωτερικὴ τῆς ὕψι, τότε καὶ τὸ Ἔθνος, ποὺ ἀποτελοῦν ὅλες οἱ οἰκογένειες, θὰ εἶναι κι' αὐτὸ χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο, θὰ εἶναι δυνατό καὶ αἰσιόδοξο.

Ἔερε, ἀγαπημένο μας κορίτσι, πῶς ἡ φλόγα τῆς ψυχῆς σου, ἡ θέρμη τῆς καρδιάς σου μεταπηδᾷ καὶ στοὺς γύρω σου, ὡς ἓνα αἰθέριο κύμα φορτωμένο γλυκεῖα μουσικὴ κι' οὐράνια μελωδία.

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ ἔχει ἀνάγκες πολλές, ἔχει πίκρες ἀπειρες, ἔχει βαρεῖα φορτία. Πόσο δμως μαλακώνουν ὅλα αὐτά, ὅταν στὸ τέλος τῆς μέρας, μέσα στὸ ζεστὸ σπῆτι, ποὺ γυρίζει ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ σύζυγος, βρῆσκῃ τὴν ἀστείρευτὴ πηγὴ μιᾶς ἀγάπης, τὴ θέρμη μιᾶς τρυφερότητας.

Μεῖν' πάντα ἡ ἀνοιξὶ τοῦ σπιτιοῦ σου, ἡ ζέστη τῆς οἰκογενείας σου καὶ τὸ φῶς, ποὺ θὰ φωτίσῃ λαμπερὸ τὸ ἔθνικόν μας σύνολο. Τότε ἂς βουίξῃ ὁ ἀγέρας ὅσα ἀπὸ τὴν πόρτα σου, ἂς λυσομανᾷ ὁ χειμῶνας. Κανείς δὲν τὸν νιώθει, κανείς δὲν κρῶνει.

Ἀκουσε τὰ λόγια τοῦ βαθυστόχαστου Ἀρχηγοῦ σου: «Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ νιώθῃ αὐτὴ τὴ φλόγα». Κι' ὁ Ἀρχηγὸς μέσα σὲ λίγα λόγια κρύβει πάντα πολλές καὶ βαθιές ἐννοιες.

Φύλαξε ἀγνὰ τὰ δῶρα σου αὐτά, τὸ φῶς τῆς νειότης σου καὶ τὸ μῦρο τῆς ἀνοιξῆς σου, γιατί εἶναι καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ ὅλους μας πολὺτιμα.

Σ. Καρ.

Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ!

«Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ βλέπῃ τὸν ἥλιο τῆς ζωῆς, νὰ βλέπῃ τὴ φλόγα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ θερμαίνῃ τὰ στήθη».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ὅταν ὁ Δημιουργὸς θέλησε νὰ δλοκληρώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου, εἶπε τὸ μεγάλο ἐκεῖνο καὶ συμβολικόν: «Γεννηθῆτω φῶς» καὶ ἐγένετο φῶς, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Γιατὶ ὅσο τέλεια κι' ἂν ἦταν ἡ κοσμογονία, ὅσο ἀριστοτεχνικά κι' ἂν χώρισαν οἱ θάλασσες ἀπὸ τὴ στεριές, ὅσο σκόπιμα κι' ἂν στολίστηκε ἡ γῆ μὲ βλάστησι, ὅσο ἁρμονικά κι' ἂν διευθετήθηκαν οἱ οὐράνιοι κόσμοι, ὅλο τὸ δημιούργημα αὐτὸ θὰ ἦταν ὡς ἓνα ὠραῖο ταμπλό φκιασμένο ἀπὸ τὸ χέρι περίφημου τεχνίτη καὶ κρεμασμένο σὲ μιὰ κάμαρα χωρὶς φῶς. Φαντασθῆτε τὸν μυστικὸ δειπνὸ τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ ζωγράφου Ντὰ Βίντσι πεταμένο σ' ἓνα σκοτεινὸ ὑπόγειο, ποὺ δὲν μπαίνει ποτὲ καμμιὰ ἡλιαχτίδα, καμμιὰ σταλιά φωτός.

Νέο κορίτσι, μόνο μὲ τὸ φῶς παίρνει ἡ ζωὴ τὸ χρῶμα τῆς καὶ τὴ χαρὰ τῆς. Καὶ σὺ ἀποτελεῖς καὶ προσωποποιεῖς αὐτὰ τὰ δυὸ γιὰ τὴν οἰκογένειά σου καὶ γιὰ τὸ λαϊκὸ σου σύνολο. Τί εἶναι ἓνα Ἔθνος χωρὶς νειότη; Τί εἶναι μιὰ οἰκογένεια χωρὶς τὸ γέλιο τοῦ κοριτσαίου, χωρὶς τὴ θέρμη τῆς γυναίκας; Ἐσὺ εἶσαι τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος! Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἀνοιξὶ καὶ τὸ μῦρο!

Γι' αὐτὸ ἀνοίξε τὴν πηγὴ τῆς ψυχῆς σου καὶ χύνε ὅλο τὸν ἥλιο τῆς ἀγάπης σου κι' ὅλα τὰ μύρα τῆς στοργῆς σου στοὺς γύρω σου, πρῶτα στοὺς γονιούς σου, ποὺ ἀρχισαν οἱ χειμῶνες νὰ τοὺς ἀγγίζουν τὰ μαλλιά. Δώσε τοὺς τὴ χαρὰ τῆς ἀνοιξῆς σου. Χάρισε τὴ ζεστασιά τοῦ καλοκαιριοῦ σου γυναίκα πιά στὸν ἄνδρα σου καὶ στὰ παιδιά σου, στὰ βλαστάρια, ποὺ εἶναι προωρισμένα νὰ πάρουν ἀργότερα στὸ ἔθνικὸ σύνολο τὴ θέσι σου, μακραινώντας τὴν ὑπαρξί σου καὶ τοῦ Ἔθνους σου τὴν θεϊκὴν ὀντότητα εἰς τοὺς αἰῶνες.

Ὅταν ἡ οἰκογένειά σου εἶναι χαρούμενη ἀπὸ τὴ χαρὰ σου, θὰ εἶναι γερὴ καὶ δυνατὴ. Κι' ἂν ἡ κάθε ἐλληνικὴ οἰκογένεια νιώθῃ αὐτὴ τὴ χαρὰ στὴν ἐσωτερικὴ τῆς ὕψι, τότε καὶ τὸ Ἔθνος, ποὺ ἀποτελοῦν ὅλες οἱ οἰκογένειες, θὰ εἶναι κι' αὐτὸ χαρούμενο κι' εὐτυχισμένο, θὰ εἶναι δυνατό καὶ αἰσιόδοξο.

Ἔερε, ἀγαπημένο μας κορίτσι, πῶς ἡ φλόγα τῆς ψυχῆς σου, ἡ θέρμη τῆς καρδιάς σου μεταπηδᾷ καὶ στοὺς γύρω σου, ὡς ἓνα αἰθέριο κύμα φορτωμένο γλυκεῖα μουσικὴ κι' οὐράνια μελωδία.

Ἡ καθημερινὴ ζωὴ ἔχει ἀνάγκες πολλές, ἔχει πίκρες ἀπειρες, ἔχει βαρεῖα φορτία. Πόσο δμως μαλακώνουν ὅλα αὐτά, ὅταν στὸ τέλος τῆς μέρας, μέσα στὸ ζεστὸ σπῆτι, ποὺ γυρίζει ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ σύζυγος, βρῆσκῃ τὴν ἀστείρευτὴ πηγὴ μιᾶς ἀγάπης, τὴ θέρμη μιᾶς τρυφερότητας.

Μεῖν' πάντα ἡ ἀνοιξὶ τοῦ σπιτιοῦ σου, ἡ ζέστη τῆς οἰκογενείας σου καὶ τὸ φῶς, ποὺ θὰ φωτίσῃ λαμπερὸ τὸ ἔθνικόν μας σύνολο. Τότε ἂς βουίξῃ ὁ ἀγέρας ὅσα ἀπὸ τὴν πόρτα σου, ἂς λυσομανᾷ ὁ χειμῶνας. Κανείς δὲν τὸν νιώθει, κανείς δὲν κρῶνει.

Ἀκουσε τὰ λόγια τοῦ βαθυστόχαστου Ἀρχηγοῦ σου: «Τὸ Ἔθνος μας ἔχει ἀνάγκη νὰ νιώθῃ αὐτὴ τὴ φλόγα». Κι' ὁ Ἀρχηγὸς μέσα σὲ λίγα λόγια κρύβει πάντα πολλές καὶ βαθιές ἐννοιες.

Φύλαξε ἀγνὰ τὰ δῶρα σου αὐτά, τὸ φῶς τῆς νειότης σου καὶ τὸ μῦρο τῆς ἀνοιξῆς σου, γιατί εἶναι καὶ γιὰ σένα καὶ γιὰ ὅλους μας πολὺτιμα.

Σ. Καρ.

* ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ *

Τὰ φορέματα λερώνουν καὶ φθειρόνται. Τί θὰ κάνατε;

1. Κάθε μέρα: Νὰ βουρτσίζετε τὰ φορέματά σας ἐλαφρὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι ἢ στὸ παράθυρο, γιὰ νὰ φεύγῃ ἡ σκόνη.

2. Κάθε ἑβδομάδα: Τὰ χειμωνιάτικα φορέματα, ποὺ εἶναι ἀπὸ ὕφασμα πυκνόν, πρέπει νὰ τὰ κτυπάτε ἀπὸ τὴν ἀνάποδη γιὰ νὰ φεύγῃ καλύτερα ἡ σκόνη.

3. Χωρὶς νὰ περιμένετε: Τὴ στιγμὴ ποὺ ἔγινε μιὰ κηλίδα, ἔάν εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ τὴν ἀφαιρέσετε ἀμέσως, προτοῦ προφθάσῃ νὰ ποτίσῃ τὸ ὕφασμα.

4. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ: Πρέπει νὰ κάνετε ἓνα τέλειο στεγνὸ καθάρισμα τῶν μαλλίνων φορεμάτων καὶ τῶν μεταξωτῶν ἢ μόνες σας ἢ στὸ καθαρτήριο. Μόνες σας, μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε ἀφέψημα ξύλου τοῦ Παναμά, ἂν πρόκειται νὰ καθαρίσετε μάλλινο, ποὺ ἔχει σκούρο χρῶμα, ἢ χλιαρὴ σαπουνάδα γιὰ μεταξωτά.

5. Στὸ τέλος τῆς ἐποχῆς: Πρέπει νὰ φυλάξετε κλειστά ὅσα δὲ θὰ φορεθοῦν γιὰ κάμποσους μῆνες. Εἶναι οὐσιώδες νὰ τὰ τακτοποιήσετε καθαρά. Τὰ μάλλινα, τακτοποιημένα ἀ-

κάθαρτα εἶναι ἡ λεία τοῦ σκόρου. Τὰ ἄλλα φορέματα, ποὺ θὰ ἔχουν ποτίσει βαθειὰ ἀπὸ λεκέδες, θὰ καοῦν, ἂν εἶναι μεταξωτά, ἢ σχεδὸν θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθοῦν, ἔάν εἶναι βαμβακερά.

6. Ἐναντίον τῆς τριβῆς: Μὲ τὴ συχνὴ χρῆσιν τὰ φορέματα τρίβονται καὶ θὰ εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ ἀντικαταστήσωμε. Γιὰ νὰ ἀποφύγουμε αὐτὴ τὴν ἀνάγκη πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦμε προσεκτικὰ καὶ νὰ τὰ διορθώνουμε, ὅταν ἀρχίζουν νὰ παρουσιάζουν μιὰ τοπικὴ ἀδυναμία. Στὴν ἄκρῃ τοῦ μανικιοῦ, στὴν ἄκρῃ τῆς τσέπης, ποὺ τρίβονται, ράβουμε μὲ βελονιά κουμπότρυπας ἓνα σειρηνακτὰ μεταξωτό.

Γιὰ νὰ ὑποστηρίξουμε τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀνδρικοῦ παντελονιοῦ, ποὺ τρίβεται, τοποθετοῦμε ἐσωτερικῶς μιὰ τρέσσα ἀπὸ γερό πανί. Ἄν παρατηρηθῇ μιὰ μικρὴ τρύπα ἀπὸ σκόρο, ἢ ἀπὸ στάχτη τσιγάρου σ' ἓνα μέρος ποὺ φαίνεται, δὲν πρέπει νὰ διστάσουμε καὶ νὰ θεωρήσουμε τὸ φόρεμα ἄχρηστο. Τί θὰ κάναμε λοιπόν; Ὅτι τὸ μαντάρουμε μόνες μας μὲ κλωστή ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα ἢ θὰ βάλουμε ἓνα κομμάτι δυσδιάκριτο.

* ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΚΗΛΙΔΩΝ *

Πρῶτα πρῶτα ἓνας γενικὸς κανὼν: Νὰ ἀφαιρῆς τὴν κηλίδα ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ σχηματισθῇ. Ὑπάρχουν κηλίδες, ὅπως ὁ χυμὸς καρπῶν, ποὺ ἐξαφανίζονται, ἂν ἀμέσως, μόλις σχηματισθοῦν, φροντίσουμε νὰ τὶς ἐξαλείψουμε. Ἐάν ἀπεναντίας οἱ κηλίδες αὐτὲς μείνουν γιὰ κάμποσες ἡμέρες ἢ μῆνες, ἡ ἐξάλειψις εἶναι κοπιώδης.

Ἄλλος κανὼν, ὀλιγώτερον γενικὸς ἀπὸ τὸν προηγούμενον, ἐφαρμοζόμενος δμως πολὺ συχνά: Νὰ ἀρχίζῃς νὰ δοκιμάζῃς μὲ μεθοδὸ μηχανικὴ. Γιὰ τὴν ἐρετὴ λάσπη π.χ. τρίβουμε τὸ

ὕφασμα καὶ βουρτσίζουμε. Ἐτοί με μόνῃ τῇ μηχανικῇ αὐτὴ ἐνέργεια σχεδὸν ἐξαφανίζεται. Γιὰ τὸ κερὶ μποροῦμε νὰ τὸ ξύσουμε μὲ τὴ ράχι τοῦ μαχαριοῦ καὶ ἀφαιροῦμε ἔτσι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στεατικοῦ ὀξέος.

Ὅταν ἀγνοοῦμε τὴν φύσιν τῆς κηλίδος, πρέπει πάντοτε, προτοῦ καταπιασθοῦμε μὲ ἄλλα ὕλικά μέσα, νὰ ἀρχίσουμε μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ νεροῦ. Νὰ ἀποφεύγετε ἐν τούτοις τὴ χρῆσιν νεροῦ στὸ σατέν ἢ στὸ βελούδο, ἐπὶ τῶν ὁποίων μοναχὸ τὸ νερὸ κάνει κηλίδα.

Βοῦλα Βασιλειάδου

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Τό ταξίδι εξηκολούθησε. Η έξοχη πού περνούσαν τώρα, ήταν ανοικτή, γυμνή από δένδρα και λιγώτερο εύφορη. Τά πράσινα λειβάδια άρχισαν νά τά διαδέχονται άγονες πεδιάδες πετρώσπαρτες. Μόλις λίγα πουλιά πετούσαν άπάνω από τό τραχύ έκείνο έδαφος. Από τά ζωά που είχαν ιδή τό πρωί, βόνασσους, άντιλόπες, καμηλοπούλια, δέν φαινόνταν ούτ' ένα. Μόνο κοπάδια τσακαλιών περνούσαν από μακριά, άθώρητα και τά ούρλιάσματά τους έσχίζαν τόν άέρα χωρίς νά ξυπνούν καμιά ήχά.

— Καλά έκαμε ό Τζάκ πού δέν μάς συνάδευσε σ' αυτό τό μέρος! είπε ό Έρνέστος.

— Αλήθεια, άποκρίθηκε ό κ. Ουόλστον, δέν θά τού παρουσιαζόταν εύκαιρία νά ριζή ούτε μιά τουφεκιά. Ένώ στή λόχη πού την ποτίζει τό παραπόταμο τού Μόντροζ, τό κυνήγι είναι άφθονο.

— Τό συμπέρασμα, κ. Ουόλστον, είναι ότι αυτό τό μέρος τού νησιού μοιάζει πολύ μ' έκείνο πού έκτείνεται πέρ' από τόν όρμο τού Ξιφία... Ποιός ξέρει τώρα μή δέν είν' έτσι και πίσω από τό βουνοσειρά;... Πολύ πιθανό μού φαίνεται ότι τό νησί μάς δέν είναι εύφορο παρά μόνο στο κέντρο και στά βορεινά, από τόν όρμο δηλαδή τών Μαρυαριτών ως την κοιλάδα τού Γκρύνταλ.

Η ώρα ήταν τέσσερες. Τή στιγμή εκείνη ή βάρκα βρισκόταν σέ απόσταση δύομυαυ λευγών από τόν καταυλισμό, όταν, πρὸς τ' άπάνω τού ποταμού, άκούσθηκε κρότος από νερά. Ήταν κανένας χείμαρρος πού χυνόταν στήν κοίτη τού Μόντροζ;... Ήταν ό ίδιος ό ποταμός πού σχημάτιζε καταρράκτη; Κανένας φραγμός από βράχους τόν έκανε αδιάβατο σ' έκείνο τό μέρος;

— Ακόμη λίγες κουπιές και θά ιδούμε, είπε ό κ. Ουόλστον.

— Φαίνεται όμως, άποκρίθηκε ό Έρνέστος, πώς δέν θά μωρέσουμε νά φθάσουμε με τή βάρκα ως τή βουνοσειρά.

Σ' έκείνο τό μέρος ό ποταμός έστριβε πρὸς τά νοτιοδυτικά κι' αὐτή θά ήταν ή γενική του κατεύθυνσι. "Υστερ' από λίγες στιγμές, ενώ οι ταξιδιώτες εξακολουθούσαν νά κωπηλατοῦν μ' ὀλη τους τή δύναμη, ό νεροφράκτης, πού είχαν μαντεύσει, παρουσιάσθηκε μπροστά τους. Ήταν μιά σειρά από βράχους, σπαρμένους από τή μιά ὄχη ως τήν ἄλλη. Δέν άφιναν παρά μικρά άνοίγματα έδω κι' εκεί. Καί τά νερά ξεχειλίζουν κι' έπεφταν σάν καταρράκτες, πού οι κρότοι τους άκουγόνταν από μεγάλη απόσταση.

— Νά τί μάς σταματοῦσε, είπε ό Έρνέστος, ὅν έσκοπεύαμε νά προχωρήσουμε με τή βάρκα.

— Ίσως όμως δέν θάταν δύσκολο νά μεταφέρωμε τή βάρκα πίσω απ' αυτό τό νεροφράκτη, άποκρίθηκε ό κ. Ουόλστον.

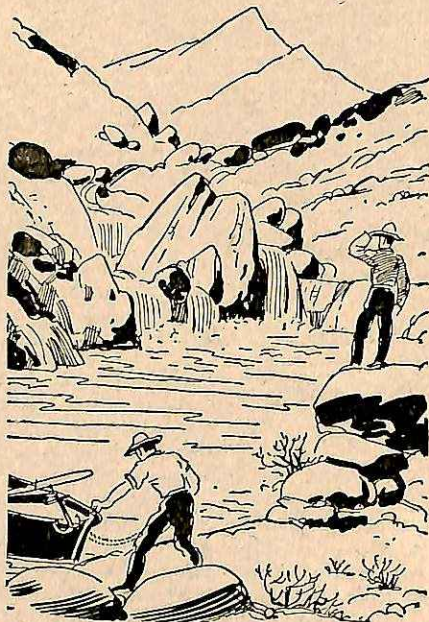
— Αν είναι άπλοῦς νεροφράκτης, κύριε Ουόλστον!

— Θά τό μάθουμε, αγαπητέ μου Έρνέστε, πρέπει νά τό μάθουμε... "Ας βγοῦμε έξω!

Αριστερά, ανοιγόταν ένας μικρός χείμαρρος, δλωσιόλου ξηρός έκείνη τήν εποχή τοῦ χρόνου. "Υστερ' από λίγες εβδομάδες, όταν θάρχιζαν οι βροχές, θά χυνόταν κι' αὐτός με κρότο στο Μόντροζ. "Ο κ. Ουόλστον έβγαλ' έξω τήν άγκυρα τής βάρκας και βγήκε κι' αὐτός στήν ὄχη. "Ο Έρνέστος τόν ήκολούθησε. Κι' οι δύο μαζί περπάτησαν ως ένα τέταρτο τής ώρας, άνάμεσα σέ πέτρες, πού μόλις κρατιόνταν στόν άμμο, περιπλεγμένες με θούρλα κι' άλλα παρόχθια φυτά. Έδω κι' εκεί ήταν σπαρμένα και κάτι χαλίκια, σκούρα και στρογγυλά σάν καρύδια.

Εφθασαν έτσι στο ὕψος τοῦ νεροφράκτη κι' από εκεί είδαν, ότι ό Μόντροζ δέν ήταν πλωτός σέ απόστασι μισής λεύγας. Η κοίτη του ήταν γεμάτη βραχάκια κι' άνάμεσα τους τά νερά έβραζαν άφρομένα. Πολύ δύσκολο νά προχωρήσει μιά βάρκα μέσα σέ τόσα εμπόδια.

Από τό μέρος έκείνο ως τή βάση τής βουνοσειράς, ή έξοχη φαινόνταν έντελως άνονη. Για νά ιδή κανείς λίγη πρασινάδα, έπρεπε νά κυττάξη πρὸς τά βορειοδυτικά, πρὸς τήν κοιλάδα τοῦ Γκρύνταλ, πού τά μακρινά της δένδρα σχημάτιζαν μιά πράσινη γραμμή.

Νά, τί θά μάς σταματοῦσε, είπε ό Έρνέστος.

μή στά σύνορα τής Γης τής Έπαγγελίας.

Ο κ. Ουόλστον λοιπόν κι' ό Έρνέστος δέν είχαν παρά νά γυρίσουν πίσω, αφού ό Μόντροζ, φραγμένος στο μέρος έκείνο, δέν τούς άφινε νά προχωρήσουν περισσότερο.

Καθώς περπατούσαν στήν ξερή κοίτη τοῦ χείμαρρου, ό Έρνέστος σήκωσε δυο-τρία από τά σκούρα έκείνα χαλίκια, και τοῦ φάνηκαν πιό βαρειά από ὅσο μωρούσε κανείς νά υποθέσει από τόν ὄγκο τους. Γι' αὐτό τά έκρυψε στήν τσέπη του, με τό σκοπό νά τά ξεετάσει, όταν θά γυρίσει στο Φελσενχάιμ.

Οχι χωρίς κάποια λύπη, υποχρεώθηκε ό κ. Ουόλστον νά στρέψη τή ράχη πρὸς τόν νοτιοδυτικόν ὀρίζοντα. Αλλά ό ήλιος έγερνε στή δύσι του και δέν θά πρόφθαναν, αν χρονοτριβούσαν περισσότερο, νά γυρίσουν νωρίς στόν καταυλισμό. Ξαναμπήκαν λοιπόν στή βάρκα κι' έπιασαν τά κουπιά.

Δέν άργησαν νά φθάσουν, γιατί τό ρεύμα ήταν ευνοϊκό κι' ή βάρκα, στή μέση τών δύο ὄχθων έτρεχε γοργά. Στίς έξη, ὅλοι ήταν μαζεμένοι στή σκιά τών ψηλών βελανιδιών. "Ο κ. Ζερμάττ κι' ό Τζάκ, εύχαριστημένοι από τό κυνήγι τους, είχαν φέρι μιά άντιλόπη, ένα ζευγάρι κουνέλια, ένα ινδόχοιρο και διαφόρων ειδών πουλιά.

Τό μικρό παραπόταμο τοῦ Μόντροζ έπότιζε μιά πολύ εύφορη έξοχη από λειβάδια καταλλήλστα για καλλιέργεια δημητριακών, και από δάση πυκνά με λογής-λογής δένδρα. Αφθονώτατο ήταν και τό κυνήγι στήν έξοχη αὐτή, όπου πρώτη βέβαια φορά άκούγεται τουφέκι κυνηγοῦ.

Υστερ' από τόν κ. Ζερμάττ έκαμε τή διήγησί του και ό κ. Ουόλστον. "Αλλ' αὐτός δέν είχε νά περιγράψει δάση και λειβάδια. Η χώρα πού τήν έθρεψε ό Μόντροζ, σ' ένα διάστημα δυο λευγών από τίς έκβολές του, ήταν άνονη, γυμνή και στο μέρος έκείνο τοῦ ποταμοῦ ὕπηρχε εμπόδιο άκατανίκητο. — Ένας νεροφράκτης, πού τούς άνάγκασε νά γυρίσουν πίσω. "Ωστε για νά φθάσουν στήν βουνοσειρά, — έπρόσθεσε — έπρεπε νά διαλέξουν άλλο δρόμο παρά τό ρεύμα τοῦ Μόντροζ.

Ένα καλό γεῦμα περίμενε τούς έκδρομείς. Έκάθησαν κάτω από τά δένδρα, κοντά στο ποταμάκι, πού τά ζωηρά νερά του μωρμούριζαν σέ μιά άμώδη κοίτη, σπαρμένη από ὕδρόβια φυτά. Εφαγαν με μεγάλη ὄρεξι κι' έμειναν εκεί ως τίς έννιά.

Επειτα μπήκαν στο πλοίο και καθένας έπεσε στο κρεβάτι του. "Υστερ' από λίγο άκούσθηκε μιά συνουσία από ροχαλιτά, εφάμιλλη μ' έκείνη πού αποτελούσαν ὄλη τή νύκτα τά ούρλιάσματα τών τσακαλιών: ροχαλιζαν οι έκδρομείς, κουρασμένοι κι' εύχαριστημένοι.

Είχε άποφασισθή νά ξεκινήσουν τή

μιά μετά τά μεσάνυχτα, με τήν άρχή τής παλίρροιας, για νά έπωλεηθούν απ' αὐτή ως τό τέλος. Δέν είχαν λοιπόν πολλή ώρα στή διάθεσί τους για ὕπνο. Αλλά θά τόν αναπλήρωναν τήν έπόμενη νύκτα, είτε στόν όρμο τοῦ Ξιφία, είτε στο Φελσενχάιμ, αν θά έφθανε ή πινάσσα σέ ελκοσιτέσσερες ώρες.

Αν και ό κ. Ουόλστον και τά παιδιά δέν ήθελαν νά τόν αφήσουν, ό κ. Ζερμάττ έπέμεινε ν' άγρυπνήσει στή γέφυρα, για νά τούς ξυπνήσει με τήν ώρα. Γιατί πάντα κάποιος έπρεπε νά φυλάη. Τά θηρία, πού δέν είχαν ξεμυτίσει τήν ήμέρα, μωρούσαν νά βγουν απ' τίς φωλιές τους τή νύκτα και νά κατεβούν στο ποτάμι νά πιούν νερό.

Στή μιά, ό κ. Ζερμάττ φώναξε τόν κ. Ουόλστον, τόν Τζάκ και τόν Έρνέστο. Συγχρόνως φάνηκαν τά πρώτα κυματάκια τής παλίρροιας. Ελαφρό άεράκι φυσούσε από τή στεριά. Ανοίχθηκαν τά πανιά κι' ή πινάσσα άφέθηκε στο διπλό σπρώξιμο τοῦ ρεύματος και τόν άνέμου.

Γιά τήν κυβέρνησί της δέν χρειαζόνταν παρά δύο. "Ο κ. Ουόλστον στο τιμόνι, ό Τζάκ μπροστά. "Ωστε ό κ. Ζερμάττ μωρέσει νά κοιμηθί τώρα κι' ό Έρνέστος νά συνεχίσει τόν ὕπνο του.

Στίς τέσσερες, τή στιγμή πού χάραζε ή ανατολή, ή «Ελισάβετ» έφθασε στο στόμιο τοῦ Μόντροζ και ξαναβρήκε τό χθεσινό της άγκυροβόλιο.

Τίποτε δέν έτάραξε τό νυκτερινό αυτό ταξίδι, μολοντί πολλές φορές άκούσθηκαν από μακριά μωγγρητά ίπποποτάμων. Κι' ήξεραν από τή διήγησι τοῦ ταξιδιού τοῦ Φρίτς στο Α-νατολικό Ποτάμι, ότι ζούσαν και τέτοια μεγάλα άμφίβια στά νερά τοῦ νησιού.

Επειδή ό καιρός ήταν λαμπρός κι' ή θάλασσα ωραία, άπεφάσισαν νά χρησιμοποιήσουν άμέσως τήν πρωινή αὔρα πού φυσούσε από τ' ανοικτά. Έτσι σέ δεκαπέντε ώρες, πριν νά νυκτώσει, μωρούσαν νά φθάσουν στο Φελσενχάιμ.

Γιά νά τρέχη πιό γρήγορα, ή «Ελισάβετ» άπομακρύνθηκε ως μισή λεύγα από τήν ακτή. Κι' έβαλε πλώρη για τό Ανατολικό Ακρωτήρι. Αλλά τή στιγμή έκείνη ό κ. Ουόλστον, πού στεκόταν μπροστά, σήκωσε τό κυάλι στά μάτια του και, αφού καθάρισε τό γυαλί, φάνηκε νά κυττάξη με μεγάλη προσοχή κάποιο σημείο τής ακτής.

Πολλές φορές τό κυάλι άνεβοκατέθηκε. Κι' έκαμ' έντόπως σ' ὅλους αὐτή ή έπιμονή πού έδειχνε ό κ. Ουόλστον νά κυαλάρη πρὸς έκείνο τό μέρος. Γι' αὐτό ό κ. Ζερμάττ άφισε τό τιμόνι στόν Τζάκ κι' έπήγε στήν πλώρη τής πινάσσας, με τό σκοπό νά ρωτήση τόν κ. Ουόλστον. Αλλά τόν επρόλαβε αὐτός και, κατεβάζοντας τό κυάλι από τά μάτια του, τοῦ είπε:

— "Οχι, έκαμα λάθος!

— Μά τί ένομίσατε;... τί σας φάνηκε πώς είδατε σ' έκείνο τό μέρος; τόν ρώτησε τότε ό κ. Ζερμάττ.

— Έναν καπνό.

— Καπνό;... έκαμε ό Έρνέστος πού τούς είχε πλησιάσει κι' άνησύχησε ὅταν άκούσε αὐτή τήν άπάντησι.

(Ακολουθεί)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΥ

Τι είναι άδένες και τι άδενοπάθεια

Γ'. ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Είς τό πρώτον μας άρθρον μιλήσαμε για τούς άδένες γενικά και ειδικώς για τούς άδένες πού πρήζονται από διάφορες αίτίες πού δέν έχουν σχέση με τήν φυματίωσι. Είς τό δεύτερον άσχοληθήκαμε με τήν φυματίωσι, ή, ὅπως τήν λέμε στήν Ιατρική, τραχειοβρογχική άδενοπάθεια, διότι πάσχουν οι άδένες πού είναι μεταξύ τής τραχείας και τών βρόγχων τοῦ πνεύμονος.

Σήμερα θά πούμε πως διαγιγνώσκεται ή κοινή άδενοπάθεια από τήν φυματίωδι, διότι έχουν πολλά κοινά σημεία και πάς θεραπεύεται ή δεύτερα.

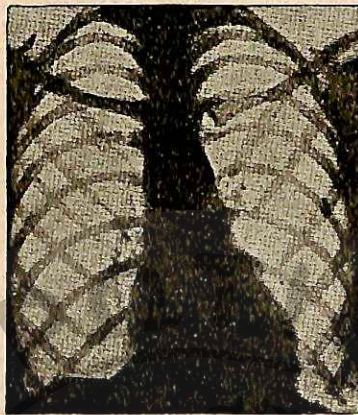
Η διάκρισις τής φυματιώδους ά-

δενοπαθείας από τής άπλης είναι για τό μωρφωμένο γιατρό τό εύκολώτερο πράγμα στήν Ιατρική. Θά μού πούν άμέσως, ή άκτίνες. "Οχι, ή άκτίνες είναι διαγνωστικό μέσο δευτερευούσης σημασίας ὅπως θά δούμε παρακάτω. Τήν πρώτην θέσιν εις τήν διάγνωση τήν έχει ή δερμοαντίδρασις Πίρκε. "Ο Πίρκε, ένας Βιεννέζος Ιατρός, πρὸς τόν ὅποιον πρέπει ὅλοι, και ιδίως οι νέοι, νά στραφώμεν με εύγνωμοσύνη, διά τής άνακαλύψεώς του έσως πραγματικά το παιδί. "Αλλοτε νόμιζαν ότι τό παιδί δέν προσβάλλεται από τή φυματίωσι. Η μέθοδος όμως τοῦ Πίρκε μάς έμαθε ότι τό παιδί είναι στή φυματίωσι ή πλέον εύφλεκτος ὄλη, ὅπως άκριβώς ό αϊθέρας στή φλόγα. Μας έμαθε ό Πίρκε ότι τό παιδί μολύνεται εύκολα, εάν δέν γίνεται συχνά ή δερμοαντίδρασις Πίρκε, μωρούμε νά καθορίσωμε και τόν χρόνο πού μολύνθηκε, επίσης και τό σπουδαιότερο νά έπεμβαίνωμε έγκαίρως, ώστε νά θεραπευέται τό παιδί γρήγορα και ασφαλώς. Η μέθοδος τοῦ Πίρκε είναι άπλη, κάνωμε μιά γρατσουνιά στο χέρι με ένα λεπτό μαχαίράκι, και κατόπιν αλείφωμε με μιά σταγόνα φυματίνης. Αὐτή είναι τοξίνη τοῦ μικροβίου τής φυματίωσης και ὄχι μικρόβια, επομένως τελείως άκίνδυνο πράγμα, ὅπως άκριβώς κάνομε στο μπόλι τής βλογιάς. Έάν τώρα ό ὀργανισμός έχη μολυνθί από τήν φυματίωσι, τότε μετά 24 ὥρες ή γρατσουνιά φουσκάνει λίγο και κοκκινίζει, χωρίς βέβαια νά φέρ-

νη πυρετόν ή άλλη καμιά διαταραχή, εάν δέ είναι άμόλυτος παραμένει ή γρατσουνιά χωρίς κανένα έρεθισμό.

Τώρα φαντασθήτε τό μέγεθος τοῦ πλεονεκτήματος τής μεθόδου Πίρκε. Αποκλείομε εύκολα από τή φυματίωσι χιλιάδες παιδιά, πού μάς φέρνουν με διάγνωση φυματίωσι. Άδενοπαθείας και έτσι γλυτώνουν από ένέσεις και έξοδα και τό σπουδαιότερο ήσυχάζουν οι γονείς, οι ὅποιοι τρέμουν κυριολεκτικώς.

Επειτα από κοινωνικής άπόψεως μάς ενδιαφέρει σπουδαίως, διότι είναι ό μόνος τρόπος νά έλέγχωμε τή φυματίωσι σ' ένα σπίτι και άνάλογα έπεμβαίνοντες νά περιορίζωμε τό κακό διά τής άπομονώσεως τοῦ άσθενούς μεταδότου. Η δερμοαντίδρασις Πίρκε είναι άσφαλής και άκίνδυνος 100%. Όταν είναι άρνητική μάς φανερώνει ότι ό ὀργανισμός είναι άμόλυτος, όταν δέ είναι θετική μάς δείχνει ότι τό παιδί έχει δεχθί μικρόβια φυματιώσεως και ὄχι ότι είναι φθισικό. Η Πίρκε στούς μεγάλους είναι θετική 100%, δέν σημαίνει όμως ότι είναι και φθισικοί, άλλ' ότι είναι μολυσμένοι ο, τό ίδιο δέ δείχνει και στούς φθισικούς, επομένως στούς έπομένους δέν έχει καμιά αξία. Στο παιδί όμως έχει μεγάλη σημασία διότι μάς φανερώνει ότι μολύνθηκε πρὸ ὅτου έγεννήθη.

Ακτινογραφία θώρακος ὀγνίου ανθρώπου (Η μικρές σκίες πού φαίνονται γύρω από τή καρδιά είναι φυσιολογικοί άδένες)

λίγου καιροῦ και έτσι ή έγκαίρως έπέμβασίς μας σταματάει τό κακό στή γέννησί του.

Στά μικρότερα παιδιά έχει μεγαλύτερα άκμή σημασία και ιδίως στά βρέφη, διότι σ' αὐτά μιά τέτοια προσβολή είναι σοβαρά άρρώστεια, έπειτα θά μάς κάνη νά άναζητήσωμε τό φυματικό μέσο από τό σπίτι, διότι δέν μωρεί ένα βρέφος πού βρίσκεται στήν άγκαλιά νά μολυνθί από τή σκόνη τοῦ δρόμου ή τυχαία. Φυματικοί πρέπει νά είναι ή μητέρα ή ό πατέρας ή ή γιαγιά ή ὅποιος βρίσκεται συνεχώς στο σπίτι και σέ συχνή έπαφή με τό παιδάκι, ή άπομονώσις δέ αὐτοῦ θά σώσει και τά άλλα παιδάκια ή και τόν ίδιο, πού τίς πιό πολλές φορές δέν ξέρει ότι είναι φυματικός.

Είς τό έπόμενον θά τελειώσωμε με τήν θεραπείαν τής νόσου.

Μπαμπούρης
Παιδίατρος

Τι ονομάζομεν «Αιάντειον γέλωτα» και πως προήλθεν ή ονομασία;

Αιάντειον γέλωτα ονομάζομε τον παράφορο γέλωτα. Η ονομασία προήλθεν από τον μύθο, ο οποίος αναφέρει ότι ο Αίας ο Τελαμώνιος, παραφρονήσας έπειδή ο Άγαμέμνων και ο Μενέλαος δεν τον έδωσαν μετά τον θάνατον του Άχιλλέως τα όπλα του, έφ' όσον έθεωρείτο δευτέρω στον ήρωισμό, έπετέθη κατά των ποιμνίων του έλληνικού στρατοπέδου στην Τροία και άρχισε να μαστιγώνει τα κριάρια, νομίζοντας ότι ήσαν αυτά οι άδελφοί του που τον προσέβαλαν. Κατά την μαστίγωσι αυτή εκάγχασε και γελούσε ήχηρά. Έπειτα, όταν συνήλθε, αυτοκτόνησε. Έκτοτε ή έκφρασις: «Αιάντειος γέλωας» σημαίνει τον τρελλό, τον ξέφρενο γέλωτα.

Υπάρχει φάρμακο κατά της άυπνίας;

Εκείνοι που υποφέρουν από άυπνία είναι πολλοί. Η άυπνία προέρχεται από πολλές αιτίες, όπως σόβαρες νευρικές παθήσεις, άναμμία, άλκοολισμός, κατάχρησι καπνού, πνευματική ή σωματική υπερκόπωσι, δυσπεψία, ψυχική ταραχή κτλ. Επίσης ο βαρύς καφές και το βαρύ τσάι φέρουν σε πολλούς το βράδυ άυπνία.

Όσοι λοιπόν πάσχουν από άυπνία πρέπει να κοιμούνται σε πολύ εύαερο και ήσυχο δωμάτιο, του οποίου ή θερμοκρασία να μην υπερβαίνει τους 13 βαθμούς, να πέφτουν στο κρεβάτι τουλάχιστον δύομιση ώρες μετά το φαγητό, και ν'άποφεύγουν την πνευματική εργασία το βράδυ. Προτού πέσουν μπορούν να κάμουν ένα θερμό λουτρό. Έλαφρό και άβλαβές ύπνωτικό είναι το τύλλιο και γάλα με λίγο άνθονερο.

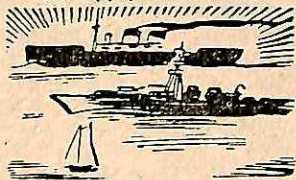
Τι ύψος έχουν τα βουνά της Άττικής;

Τα διάφορα βουνά της Άττικής έχουν ύψος: ή Πάρνης 1412 μέτρα, ή Πεντέλη 1100, ό Ύμητός 1027, ό Αιγάλεω 467. Ο βράχος της Άκροπόλεως έχει ύψος 156 μέτρα, μήκος 270 και πλάτος 156 μέτρα.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

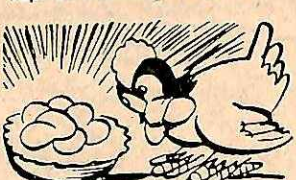
Αι 49 Πολιτείες που αποτελούν τας 'Ηνωμένας Πολιτείας της 'Αμερικής καλύπτουν επιφάνειαν 7.840.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, ήτοι 75 φορές μεγαλύτεραν της επιφάνειας της 'Ελλάδος ή ίσην προς τα 4/5 της Ευρώπης. Ο συνολικός πληθυσμός των ανέρχεται εις 123 εκατομμύρια κατοίκους.

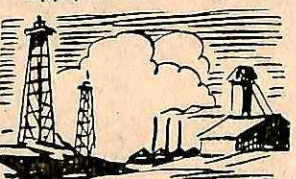
Ο έμπορικός στόλος των 'Ηνωμένων Πολιτειών αποτελείται από 26.500 ατμόπλοια, βενζινόπλοια και μεγάλα Ιστιοφόρα. Ο πολεμικός στόλος, έκτοπισματος 1.296.000 τόννων, έρχεται εϋθύς άμέσως μετά τον στόλον της Μεγάλης Βρετανίας.

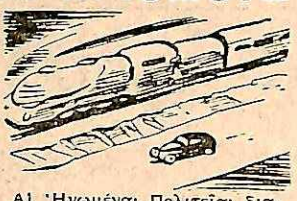
Τα 26.000 αμερικανικά τηλεγραφικά γραφεία μπορούν μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα να έλθουν εις επικοινωνίαν με την Ευρώπην και σχεδόν με όλας τας χώρας του κόσμου. Επί πλέον υπάρχουν εν συνόλω στας 49 Πολιτείας περί τα 19.000.000 τηλέφωνα.

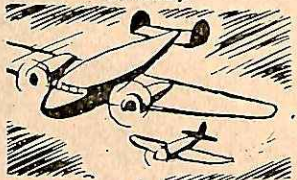
Για να χωνέψετε τώρα τους αριθμούς αυτούς, θέλετε ένα φρεσκοτάτο αυγό αλά-κόκ; Τα 420 εκατομμύρια κόττες που βρίσκονται στα πτηνοτροφεία των 'Ηνωμένων Πολιτειών γεννούν 30 δισεκατομμύρια αυγά τον χρόνο.

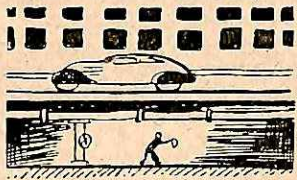
Τα πετρελαιοπήγαδα των 'Ηνωμένων Πολιτειών προμηθεύουν κατ' έτος 150 εκατομμύρια λίτρας αμαύρου χρυσού. Το αμερικανικόν υπέδαφος προμηθεύει επίσης 520 εκατομμύρια τόννους άνθρακων και 63 τόννους σιδήρου.

Αι 'Ηνωμένα Πολιτείες διασχίζονται από δρόμους μήκους 6 εκατομμυρίων χιλιομέτρων, επί των οποίων κυκλοφορούν άνω των 20 εκατομμυρίων αυτοκίνητα. Επί των 384.000 χιλιομέτρων σιδηροδρομικών γραμμών των μεταφέρονται κατ' έτος έναμιση περίπου δισεκατομμύριο επιβάτες.

Αι έναέριοι έμπορικά γραμμάτια έξαπλώνονται επί μήκους 110.000 χιλιομέτρων. Κατ' έτος τα αμερικανικά αεροπλάνα διατρέχουν 102 περίπου εκατομμύρια χιλιομέτρα, ήτοι 2.550 φορές τον γύρον της γης και μεταφέρουν άνω του 1.000.000 επιβάτας.

Ας μιλήσωμε ιδιαίτέρως για την Νέα Υόρκη.

Ξέρετε ότι οι δρόμοι της φθάνουν τα 7.563 χιλιομέτρα, ότι οι σωλήνες διοχετεύσεως ύδατος ανέρχονται εις 6.688 χιλιομέτρα και ότι οι υπόγειοι δρόμοι της υπερβαίνουν τα 800 χιλιομέτρα;

Η Νέα Υόρκη διαθέτει 800 θέατρα, τα όποια περιλαμβάνουν 340.000 καθίσματα, καθώς και 138 νοσοκομεία με 33.500 κρεβάτια, χωρίς να λησμονούμε τους 11.000 Ιατρους χειρουργούς που μένουν εις τας κλινικάς.

Στην Νέα Υόρκη κάθε τέσσαρα λεπτά και έξ δευτερόλεπτα γεννάται κι' από ένα μωρό και τα διάφορα σχολεία της πόλεως στεγάζουν 38.000 καθηγητάς για λίγη περισσότερη από ένα εκατομμύριο μαθητάς.

Ποιό είναι το πάχος και το βάρος της ατμοσφαιρας της γης;

Το πάχος του ατμοσφαιρικού φλοιού της Γης είναι 320 περίπου χιλιόμετρα. Δηλαδή ο πλανήτης μας περιφέρεται στο κενό, συνοδευόμενος από ένα αερώδες περικάλυμμα, το πάχος του οποίου ισοδυναμεί σχεδόν με το τεσσαρακостόν του όγκου του. Όσον άφορά το βάρος της ατμοσφαιρας, ο διάσημος Τορικήλλι απέδειξε το 1643 με διάφορα πειράματα ότι μία στήλη άέρος από τη Γη ως το άνωτατο άκρο της ατμοσφαιρας έχει το ίδιο βάρος με μία στήλη υδραργύρου ύψους 76 εκατοστών του μέτρου και πάχους ενός τετραγωνικού έκκατ/μέτρου, που έχει βάρος 1033: 6 γραμμαρίων.

Γιατί τα «Άγραφα» ώνομάσθησαν έτσι;

Διότι οι Τούρκοι που κατέκτησαν την Θεσσαλία δεν μπορούσαν να έγγραφουν και τους κατοίκους της χώρας αυτής, λόγω της ανυποταξίας τους, στα φορολογικά τους βιβλία, όπως και πολλά άλλα κλεφτοχώρια της Θεσσαλίας.

Τι είναι ή «έξ άγχιστείας συγγένεια»;

Εξ άγχιστείας συγγένεια ονομάζομε την συγγένεια που δημιουργείται μετά την τέλεσι του γάμου ενός εκ των συζύγων με τους έξ αίματος συγγενείς του άλλου ή μεταξύ των συγγενών του ενός των συζύγων προς τους συγγενείς του άλλου. Σημασία έχει ή έξ άγχιστείας συγγένεια ως προς τα κωλύματα του γάμου. Η έξ άγχιστείας συγγένεια παύει να ύφίσταται όταν διαλυθ ή γάμος.

Τι ονομάζεται «αυτεμβόλιο» στην Ιατρική;

Αυτεμβόλιο ονομάζεται εις την Ιατρικήν το έμβόλιο που παρασκευάζεται καταλλήλως από πύο ή ύγρο του άρρώστου, με το όποιον μολιάζει ο γιατρός μόνον τον ίδιον άρρώστο. Η θεραπεία του αυτεμβολίου εφαρμόζεται επιτυχώς στις σταφυλοκοκκιάσεις, στρεπτοκοκκιάσεις και σε μερικές περιπτώσεις πλευριτιδος.

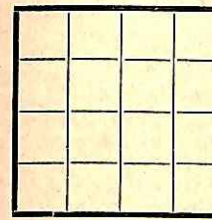

Σπαδοκεφαλιέ

Τετράγωνον

Εις τα τετραγωνίδια του σχήματος πρέπει να τοποθετηθούν τα κατάλληλα γράμματα—

Εν α γράμμα σε κάθε τετραγωνίδιο—

ώστε όριζοντίως και καθέτως να αναγινώσκονται λέξεις με την έξης σημασίαν:

Πρώτη σειρά: Οικιακόν ζών.

Δευτέρα σειρά: Ποταμός της Μικράς 'Ασίας.

Τρίτη σειρά: Τρώγεται συνήθως μετά το κύριον φαγητόν.

Τετάρτη σειρά: Μία των ήπειρων.

Άκροστιχίς

Τα άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν ποταμόν της 'Ελλάδος.

1) Άρχαίον έχθρικόν του 'Ελληνισμού έθνος, 2) 'Ηρως της Μυθολογίας, 3) Όνοματεπώνυμον Αυτοκράτορος του Βυζαντίου, 4) Στρατηγός των Θηβαίων, 5) Όνομα μηνός και ιστορικού προσώπου, 6) Άρχαίος ποιητής, 7) Πόλις της Μακεδονίας.

Τρίγωνον

* * * * = Νήσος.
* * * = Πρόθεσις.
* * = Άρχαία θεότης.
* = Φωνήεν.

Και καθέτως τα ίδια.

Π. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Λεξιγριφος

Πρόθεσι, μ' εκείνο λύτη που κοιμάσ' επάνω ένώνεις και όχι ολόκληρο καράβι μά ένα μέρος του σκαρώνεις.

Γ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ηλικία

Ο πατέρας είναι μεγαλύτερος από τον γιό του κατά 30 έτη. Πρό όκτώ έτών το άθροισμα των ηλικιών του πατέρα και του γιου ήτο 46.

Τι ηλικίας είναι καθένας άπ' τους δύο;

Ν. Η. ΓΚΟΡΤΣΟΛΟΓΟΣ

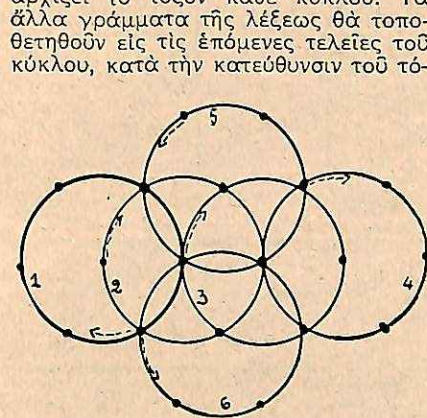
ΚΥΚΛΟΔΕΞΟΝ

Κάθε κύκλος έχει τελείες και όρισμένες άπ' αυτές είναι κοινές, σε δύο, τρεις και τέσσαρες κύκλους.

Η άσκησις είναι ή έξής:

Σε κάθε τελεία πρέπει να τοποθετήσετε ένα γράμμα, ώστε τα έξη γράμματα κάθε κύκλου να αποτελούν μίαν λέξιν, την σημασίαν της οποίας βλέπετε κατωτέρω.

Το άρχικόν γράμμα κάθε λέξεως θα τεθή εις την τελείαν από την οποίαν αρχίζει το τόξον κάθε κύκλου. Τα άλλα γράμματα της λέξεως θα τοποθετηθούν εις τις έπόμενες τελείες του κύκλου, κατά την κατεύθυνσιν του τό-

ξου, και ή λέξις θα τελειώση εις την τελείαν που προηγείται της τελείας του τόξου.

Η σημασία των έξ λέξεων (οι αριθμοί δεικνύουν τους αριθμούς των κύκλων) έχει ως έξής:

1. Διακοσμητικόν άνθοφόρον δένδρον.
2. Νσος του Σαρωνικού.
3. Ένάρετον, καλόν, καλόνυχον.
4. Βωβόι.
5. Η διά της βίας γινόμενη πράξις (γενική).
6. Χαρακτηριστικόν των άμασθών. Έάν εύρετε τας λέξεις του 2ου και 3ου κύκλου ή του 5ου και 6ου (άνω και κάτω), θα διευκολυνθήτε πολύ εις την άνεύρεσιν των άλλων.

Ο Σταυρός

Αντιγράψατε τα μαύρα σχήματα που βλέπετε κατωτέρω.

Αν τα ένώσετε καταλλήλως, θα σχηματίσετε ένα κανονικόν σταυρόν, ο όποιος θα αποτελήται από τα έπτά μαύρα σχήματα.

Δέν είναι δύσκολον, αλλά χρειάζεται προσοχή και σκέψις.

Α. Ι. ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ

Τετράγωνον

Όριζοντίως και καθέτως πρέπει να εύρεθούν αι αύται λέξεις, άφου τοποθετήσωμεν εις τα τετραγωνίδια τα κατάλληλα γράμματα.

Η σημασία των λέξεων είναι ή έξής:

Πρώτη σειρά: Φιλονικία.

Δευτέρα σειρά: Μέρος του λόγου.

Τρίτη σειρά: Δερματίνη λωρίς, ή όποία χρησιμοποιείται κυρίως εις την κίνησιν των μηχανών.

Τετάρτη σειρά: Έξάρτημα της φωτογραφικής μηχανής και του αυτοκινήτου.

Τρίγωνον

* * * * = Νήσος έλληνική
* * * = Άρχαίος θεός
* * = Χρονική διαίρεσις
* = Όστις
* = Σύμφωνον

Και καθέτως τα ίδια.

Ν. ΚΩΤΣΙΡΗΣ

Οι φθόγγοι

Δύο φθόγγους μουσικούς όταν πάρω και ένώσω στη στιγμή θα σου σκαρώσω. φρούτα νόστιμα κι' ώραία

Γ. ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

Αι λύσεις του 30ου φύλλου

Τι είναι; 1 πόλις της Άμερικής, 2 πτηνόν, 3 φιλόσοφος, 4 ποταμός, 5 όρος, 6 χώρα, 7 πόλις, 8 πόλις.

Οι σταυροί: Όριζοντίως: Άραρά, Άγκυρα, Πύρρος, σήραγγε, πιλάφι, Άγγλία. Διαγωνίως: Άγραφα. Ναί ή όχι; 1, 2, 3, 7 όχι. 4, 5, 6, 8 ναί.

Τετράγωνον: Μάνα—Άρης—Νησί—Άσία.

Κρυπτογραφικόν: Όρδο—νης, Σαρδηνία, Νηρηίς, Ροδανός, 'Ηραϊόν, άρδην, όρνις, δίνη.

Άκροστιχίς: Τερψιχόρη (Τίτος, Άαρ, Ρέα, ψυχός, 'Ισαάκ, χελιδόνια, όνος, ρήμα, ήλιος).

Τρίγωνον: Πάρος, Αίας, Ράς, ός, Σ.

Νήσος: Χίος—'Ιος.

Μία λέξις: Έλλάς, 'Ιλιάς, Ρήνος, ήμέρα, Νίκος, ήλιος. Όριζοντίως: Είρήνη.

Μεταγραμματισμός: Σούπα—κούπα.

λίγη ευθυμία

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΧΡΗΣΤΟ!...

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 7

Ο κ. Πλούταρχος είχε κάθε τόσο και μία περίεργη ιδέα. Άλλοτε ένοιμιζε ότι κατήγεται από τους αρχαίους Βασιλείς της Ήπειρου. Κάποτε υπεστήριζε επί μῆνας ότι τρώγοντας κάθε μέρα μακαρονάδα, μπορούσε να ψηλώσει κατά 40 εκατοστόμετρα. Ύστερα διέπιστωση ότι ο σ' όσους ανθρώπους έλεγε «καλημέρα», έγίνοντο πλοῦσιοι και ο σ' όσους απήρθινε σκέτο «γεια σου» έχαναν τα λεφτά απ' τις τσέπες τους. Ακόμη υπεστήριζε ότι μπορούσε να περιπατήσει εἰς τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἐννοείται ότι ταχέως ἐγκατέλειπε τὸ πείραμα αὐτό, γιατί εἰς τὴν πρώτην του ἀπόπειραν εὐρέθη εἰς τὰ θαλάσσια βάθη καὶ ἐκινδύνευσε ἀνὰ πνιγῇ.

Όπωςδήποτε ο κ. Πλούταρχος, ο οποίος σὺν τοῖς ἄλλοις ἦτο καὶ ἀστρολόγος, εἶχεν ἐπιδοθῇ ἐσχάτως εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνοήτων μαγικῶν συμβόλων. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ γραφείου του κραυγάζων:

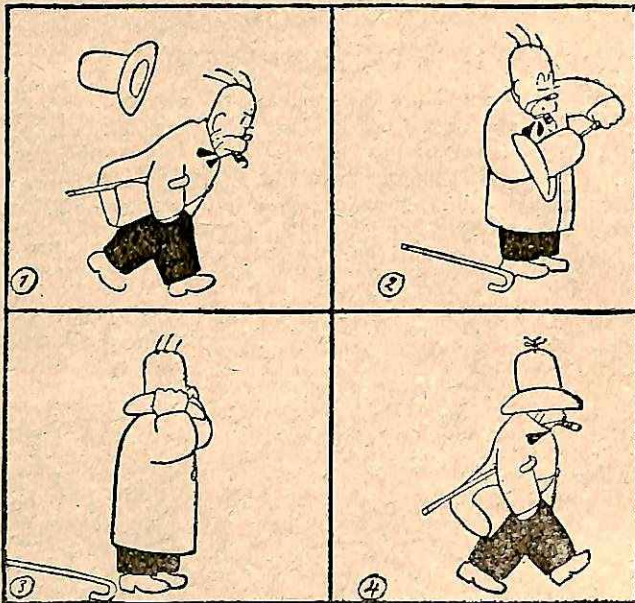
— Εὐρηκα, εὐρηκα!
— Ποιὸς ἦτανε; ἡρώτησεν ἡ ἀδελφή του.
— Εὐρηκα σοῦ λέω, ἀπῆντησεν. Δηλαδή βρήκα. — Βρήκες; Καὶ τί βρήκες;

— Ο κ. Πλούταρχος ἐπλεεν εἰς πελάγη εὐτυχίας.
— Βρήκα τὸν τυχερὸ ἀριθμὸ μου. Εἶναι ὁ ἑπτὰ.

— Καὶ τί θὰ τὸν κάνης; — Θὰ τὸν δουλέψω. Θὰ κάνω ὅλες τὶς δουλειές μου κάθε 7ην τοῦ μηνός.

Θὰ πρῶγα ἑπτὰ ρεθύθια τὸ μεσημέρι καὶ ἑπτὰ κοτόπουλα τὸ βράδυ. Θὰ μπαίνω σὲ τράμ πού εἶναι μόνο ἑξὶ ἐπιβάται καὶ ἔνας ἐγὼ ἑπτὰ. Θὰ συναναστρέφωμαι μὲ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος...

— Μὰ αὐτοὶ πέθαναν!
— Καλὰ, νὰ θυμηθῇς νὰ τοὺς στείλωμε ἀπὸ ἑπτὰ συλλυπητήρια. Λοιπόν. Θὰ κοιμάμαι στὶς ἑπτὰ τὸ βράδυ, θὰ σηκώνωμαι στὶς ἑπτὰ τὸ πρωῒ, ἔπειτα θὰ κοιμάμαι τὴν 7ην πρωῒν καὶ θὰ ξυπνῶ τὴν 7ην ἐσπερινήν...

1. Τοῦ πήρε ὁ ἀέρας τὸ καπέλο.
2. Ἀνοίγει τρεῖς τρῦπες μὲ τὸ σουγιά.
3. Περνᾷ μέσα στὶς τρῦπες τὶς τρίχες...
4. Τὶς δένει... κόμπο καὶ... ἡσυχάζει!...

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ κ. Πλούταρχου ἦτο ἐκπληκτος.
— Καὶ γιατί θὰ τὰ κάνης ὅλα αὐτὰ τὰ τρομερὰ πράγματα;

— Γιατὶ ἀνεκάλυψα ὅτι ὁ 7 εἶναι ὁ τυχερός μου ἀριθμός. Θέλεις νὰ σοῦ ἐξηγήσω;

— Βεβαίως.
— Λοιπόν. Ἐγεννήθην τὴν 7ην τοῦ Ἰουλίου πού εἶναι ὁ ἑβδομος μῆν. Ἔτσι;

— Σύμφωνοι. Ἀλλὰ κάνεις ἄλλο γεγονός τῆς ζωῆς σου δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸν ἀριθμὸν 7.

— Πῶς! Δὲν βαφτίσθηκα στὶς 11 τοῦ μηνός;

— Ἀκριβῶς. Ἐντεκα καὶ ὄχι ἑπτὰ.

— Σκέψου καὶ θὰ δῇς ὅτι ἔχω δίκαιο, ἀν βγάλῃς ἀπὸ τὸ 11 τὰ 4 πόσα μένουν;

— Ἐπτὰ!
— Βλέπεις; Συνεχίζω: Πῆγα πρώτη φορὰ στὸ σχολεῖο τὴν 28ην Σεπτεμβρίου.

— Μὰ δὲν εἶναι ἑπτὰ. Εἶναι 28.
— Πάλι τὰ ἴδια! Διὰ ῥεσε σὲ παρακαλῶ τὸ 28 μὲ τὸ 4! Πόσα ἔχεις;
— Ἐπτὰ!
— Λαμπρά! Καὶ μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἐκέρδισα τὸ λαχεῖο πού εἶχε τὸν ἀριθμὸ 11.221. Γιὰ σκέψου, πάλι ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ! Διότι 1+1+2+2+1=7.

— Τέλος πάντων!
— Ὅχι τέλος πάντων! Ἐπειτα καὶ τὸ ὄνομά μου ἔχει ἑπτὰ γράμματα.

Ἡ ὑπομονὴ τῆς ἀδελφῆς τοῦ κ. Πλούταρχου εἶχεν ἐξαντληθῇ.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τοῦ φώναξε. Ὁ Πλούταρχος ἔχει 10 γράμματα καὶ ὄχι 7.

Ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν τὰ ἔχασε.

— Ξέρω τί σκέπτεσαι, ἀλλὰ κακὰ λογαριάζεις. Βάζεις στὸ λογαριασμὸ καὶ τὰ δύο ο, ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι ὁμικρον, εἶναι μηδενικά.

— Μπᾶ;
— Ἔτσι εἶναι. Βγάζουμε λοιπὸν τὰ ο καὶ ἔχουμε 8 γράμματα. Περιττὸ ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ ρ, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μηδὲν καὶ μίαν ἀνόητη γραμμὴ.

— Καὶ ἐπομένως ὁ Πλούταρχος ἔχει ἑπτὰ γράμματα!

— Ἀκριβῶς!
Εἶχε θυμώσει πλέον ἡ ἀδελφὴ τοῦ παραδόξου ἀνθρώπου:

— Πλούταρχε, τοῦ εἶπε, ἔχεις δὴ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου;
— Ὅχι, ἀλλὰ θὰ σπεύσω νὰ τὰ δῶ, ἐφ' ὅσον μοῦ τὸ θύμισης.
— Μπράβο! Λοιπὸν νὰ

Τὸ κατάλαβε...

Ὁ ὑπάλληλος γύρισε ἀπ' τὸ σπῆτι τοῦ πελάτου καὶ λέγει στὸν καταστηματοῦχον ὅτι ὁ κ. Β. δὲν θὰ ψωνίσει εἰς τὸ ἐξῆς ἀπ' τὸ κατάστημά τους.

Ὁ καταστηματοῦχος: Κατάλαβες καλὰ ὅτι ὁ κ. Β. δὲν θὰ ψωνίσει πιά ἀπὸ μᾶς;

Ὁ ὑπάλληλος: Τὸ κατάλαβα περίφημα.

Ὁ καταστηματοῦχος: Ἐγὼ ἀμφισβᾶλλω ἀντὶ τὸ κατάλαβες καλὰ.

Ὁ ὑπάλληλος: Ἐγὼ ὅμως δὲν ἀμφισβᾶλλω, γιατί μὲ πέταξε κάτω ἀπὸ τὶς σκάλες...

Εὐτυχῶς!

Ἐνας Ἴρλανδὸς διηγεῖται σὲ μερικοὺς φίλους του πὼς μίαν νύχτα πού ἔπεσε στὸ κρεβάτι του νὰ κοιμηθῇ, νόμισε ὅτι εἶδε ἕνα φάντασμα καὶ, ἔχοντας πρόχειρο τὸ πιστόλι του, τὸ ἐπυροβόλησε. Τὸ ἄλλο πρωῒ ἐκατάλαβε ὅτι ἐκεῖνο πού εἶχεν ἐκλάβει ὡς φάντασμα καὶ τὸ ἐπυροβόλησε ἦταν τὸ ποικάμισό του πού τὸ εἶχεν ἀφήσει τὸ βράδυ στὴν κρεμάστρα.

— Καὶ τί ἐκάνετε τότε; τὸν ρώτησε ἕνας ἀπὸ ἐκείνους πού τὸν ἄκουαν.

— Ἐκαμα τὴν προσευχή μου, ἀπῆντησε ὁ Ἴρλανδός, κι' εὐχαρίστησα τὸ Θεὸ πού δὲν ἤμουν μέσα στὸ ποικάμισο!

πάρης τὸ καπελλάκι σου καὶ νὰ πᾶς νὰ τὰ δῇς, γιὰ νὰ μ' ἀφήσης ἡσυχῇ. Καὶ κύτταξε νὰ μῆς σὲ τράμ μὲ ἑπτὰ τροχοὺς καὶ νὰ ἔχη εἰσπράκτορα μὲ ἀριθμὸ ἑπτὰ. Νὰ διαβάσεις κατὰ τὴ διαδρομὴ ἡμερησίᾳ μὲ ἑπτὰ σελίδες, νὰ κατέβῃς στὴν ἐξόδου στάσι, ἔπειτα νὰ κάνῃς ἑπτὰ βήματα καὶ νὰ φορέσῃς ἑπτὰ ζευγάρια παπούτσια.

— Ἔτσι θὰ κάνω! Ὁραῖα!

— Πολὺ ὠραῖα! Καὶ πρό παντός νὰ μὴ ἐμφανισθῇς ἐνώπιόν μου παρὰ μετὰ ἑπτὰ αἰῶνας!

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Φαλαγγίται: Καλοδοκούας Σ., Λεκατσάς Ν., Σακελλαρίου Ν., Καραγιώργος Γ., Κωτσώνης Κ., Λιασίδης Α., Ιατρού Α., Παπαστεργίου Π., Μαρσέλος Θ., Γαρουφαλίδης Π., Πολυταρίδης, Μαραγκόπουλος, Γερασμίδης Ο., Θεοφίλης Χ., Παπᾶς Α., Κωστοκατέλλης Γ., Γιασάσης Ν., Μαστραντώνης Ν., Κοπογιαννίδης, Παπακώστας Ν., Γκίκας Ν., Σταυροπυρράκος Ε., Κεφαλληνός Τ., Χαρμούσης, Βαλούτας Η., Χρυσοχοΐδης, Ψιμόρφος.

Π. Δ. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Φαλαγγίται: Ἰακωβίδης Δ., Μαστρογιαννίδης Π., Θεοδοσάκης Γ., Πετροπουλάκης Α., Παπαδάκης Γ., Ραζέσσκυ Γ., Βάκης Ι., Καψάλης Ν., Πράντικας, Πάντος Χ., Λυτνας Σ., Ἰωαννίδης Α., Κωνσταντίνος Β., Βράβας Α., Λάδης Σ., Γρηγοριάδης Α., Κασσιμάτης Ν., Πιζάνης Α., Λογοθετίδης Κ., Κόντης Ζ., Δούκας Α., Πήττας Ν., Κυριακόπουλος Θ., Μασούρης Α., Δραγώνας Γ., Ἰσιδωρίδης Κ., Σερέτης Ε., Μαρκόπουλος Γ., Τόμπρος Α., Παπαδόπουλος Ε., Μουρατίδης Β., Ζώτος Δ., Βερύκιος Ι., Κανάκης Ι., Γεωργόπουλος Δ., Λίγγρος, Πολυλάς Γ., Εὐθυμίου Ε., Ἀποστολίδης Π., Στρατάκος Στ., Μαντᾶς Π., Λύσσαρης Χ., Λογαράς Σ., Γλένης Γ., Τριανταφυλλοῦ, Μελιδώνης Ε., Μωραΐτης Π., Ἰωαννίδης Α., Γούτης Κ., Κονταράτος Μ., Μαντᾶς Κ., Καλλιφρονάς Α., Αὐλάκης Ε., Πρωτοψάλτης Γ., Ἰακωβίδης Ι., Γυικόπουλος Β., Κωμπαφλῆς Α., Καλαμπόκης Α., Λουῖζος Α., Πλυτᾶς Γ., Καλλιπολίτης Ε., Βασιλάς Κ., Κασαρός Δ., Κλεώπας Κ., Γιαταγάνης Κ., Παπαδάκης Γ., Πρεσᾶς Π., Νάνος Σ., Κοντῆς Α., Ρόκας Ι., Σωτήρης Ο., Σαττηρίδης Α., Νικολόπουλος Β., Ζερβός Σ., Μαρινάκης Γ., Γονατάς Δ., Πυρομάλλης Π., Γεωργιάδης Γ., Κόκκινος Χ., Παυλίδης Χ., Καραγάλης Κ., Μπακόλης Π., Φίλος Χ., Βασιλείου Κ.

Φαλαγγίται: Βάρθολη Ε., Τράκα, Κανδρή, Παναγιωτάκου, Γεωργίου Φ., Γεωργιάδου, Σιάκου, Οικονόμου, Ζαμαριάδου, Ζαθέαλη, Κουγιουμτζόγλου, Φιλίππου.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1007)

Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 8ος, δρόμος 400 μ. Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, ἡμιτελικός, ἀγὼν 7ος, δρόμος 100 μ. Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός.

Ὁρα 3.15 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Ἀγὼν 1ος, ποδηλασία 15.000 μ. Φαλαγγιτῶν Α' Κατηγο. (ἀτομικός), ἀγὼν 2ος, ποδηλασία 15.000 μ. Φαλαγγιτῶν Α' Κατηγο. (ὁμαδικός).

Διαδρομὴ: Ἐκκίνησις ἐκ τοῦ Νοσοκομείου Παίδων — Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου — Ἀγία Παρασκευή — Χαλάνδρι — Πλατεία Χαλάνδριου — Λεωφ. Βασιλεῖσης Σοφίας — Ἀμπελόκηποι — Λεωφ. Ἀλεξάνδρου — Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. (Τέρμα).

ΗΜΕΡΑ ΕΚΤΗ

Παρασκευῇ 19 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ἄλμα εἰς μῆκος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος, ἄλμα εἰς μῆκος Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ρίψις χειροβομβίδος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἄλμα τριπλοῦν Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, ἄλμα τριπλοῦν Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ.

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, ρίψις χειροβομβίδος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 2ος, ἄλμα εἰς μῆκος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, ἄλμα εἰς μῆκος Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, δρόμος 1500 μ. Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, ἄλμα τριπλοῦν Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, δρόμος 400 μ. Α' Κατηγο.

Καλοσγούρου, Φιλίππου, Ἀλεξανδρίδου, Ἀράπογλου, Τάτου, Πέππα, Βέργου, Μάνεση, Ζαρκάδη, Μυκονιάτου Κ., Πανταζῇ, Πλακοτάρη, Σαριδανέκη Ρ., Τσουκάτου, Τζώρτζη Κ., Σκάρα, Λιάκωνη, Μαντᾶ, Ἀντωνόπουλου, Σαββατιανού, Ροδάτου, Χατζηϊωάννου, Κεφαλοπούλου, Παπαδρόπου, Στρίγγου Μ., Κουτοπούλου, Καλλιτύπη, Λέκκα.

Π. Δ. ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Φαλαγγίται: Ἀθηναῖος Δ., Ψαράκης Μ., Παναγόπουλος Χ., Μιχαλόπουλος Κ., Ντούρος Ν., Πάσχος Γ., Κωμάς Δ., Τσάκος Ε., Ἐμμανουήλ Δ., Ματθίτης Α., Βορδῆλης Π., Πέππας Α., Κωνσταντῆς Χ., Γεωργίου Ν., Μελιδώνης Ι., Πυρλάκης Σ., Βάσος Η., Ἀνδριτοπούλου Δ., Παττάκης Χ., Βασιλαράκης Β., Ζουγρῆς Ν., Πυθαγόρας Ν., Τζανετάκης Α., Καστριώτης Γ., Ρούσσος Κ., Τζανετάκης Δ., Τόλιας Κ., Ζωγράφος Π., Κωνσταντῖνου Μ., Μικέλης Ν., Δασόπουλος Ε., Ἀργυρίου Α., Κυριακῆς Δ.

Φαλαγγίται: Κυριακοῦ Ε., Κορδατῆ Ε., Δερβίγκου Δ., Εὐαγγελίου Μ., Χρήστου Σ., Χαρέμ Α., Οικονομοπούλου Κ., Μελετίου Μ., Μαρρέα Α., Κιούση Ε., Νικολάου Μ., Τσοῦγκα Φ., Παπαχατῆ Ε., Κολιάκου Η.

Π. Δ. ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Φαλαγγίται: Καρακίτσος Σ., Μανωλάτος Ι., Ψαρράκος Α., Δενδρινός Σ., Θεοφιλάτος Α., Δασκαλοθανάσης Π., Πρωτοπαπᾶς Α., Ρήγας Α., Σαρήλης Τ., Εὐθυμίου Α., Ἀρσαντιόπουλος Γ., Γεωργακόπουλος Σ., Σαρακογιάννης Ι., Πολιτόπουλος Κ., Κασάρας Δ., Ζαπτακούρας Α., Μαυρομάτης Σ.

Φαλαγγίται: Σπαγγόπουλου Α., Μαργώνη Σ., Σταυροπούλου, Μπαγεωργά Α., Μαλαίνου, Πυλαρινού Κ., Χατζοπούλου, Ἀθανασοπούλου Β., Μεληρηνοῦ Α., Χειμάρρα.

Π. Δ. ΕΥΒΟΙΑΣ

Φαλαγγίται: Χατζηστάμου Σ., Θεοδώρας Σ., Στεφάνου Α., Ζαρίσης Γ., Χαρ-

σητζόγλου Π., Σίμος Π., Κοκκάλας Π., Σιμιτῆς Α., Παναγιώστου Α., Ἀγουρίδας Ι., Μπουρίκας Ι., Παλαιολόγος Α., Κωνσταντῆς Δ., Καλῶδας Ν., Χαλιώτης Δ., Βάμβακας Κ., Παχούλης Γ., Φιλίντας Κ., Σιμιτῆς Ι., Παπαδάκης Γ., Μπάκας Χ.

Φαλαγγίται: Τζιτζῆου Μ., Ζορμποῦλα Μ., Ἀποστόλου Ν., Τζωτζόκου Μ., Μούντριχα Α., Περσινάκη Ε., Βαμβακᾶ Α., Φίφα Δήμητρα.

Π. Δ. ΑΧΑΪΑΣ

Φαλαγγίται: Μαντζουκάκης Κ., Ἀνδρουτσόπουλος Χ., Κλοκίτης Γ., Λαδάς Β., Χατζῆς Α., Ἀνδριτοπούλου Α., Κατραδάς Κ., Χαρχαγγέλης Γ., Ἀντωνίου Γ., Ψιλοπαναγιώτης Γ., Χατζηθεοδώρου Ι., Παπαγιαννόπουλος Ν., Μενούνος Τ., Ρούσσος Α., Κυριακόπουλος Γ., Παπαστόπουλο Κ., Πέτας Χ., Ἀρώνης Κ., Τυλιγάδης Α., Ρούδαλης Π., Μακρυγιάννης Σ., Κολιόπουλος Σ., Πανούσης Δ., Σαρακῖνης Π., Παπᾶς Γ., Χατζηθεοδώρου Ι., Ἀθανασοπούλου Ι., Ἀγγελόπουλος Ι., Τσεκούρας Α., Μητσάκης Γ., Μενούνος Π.

Σκαπανεῖς: Σταμούλης Δ., Μιχαλόπουλος Γ., Ἀριστάρχης Κ.

Π. Δ. ΗΛΕΙΑΣ

Φαλαγγίται: Ἀντωνοκόπουλος Α., Παναγιωτακόπουλος, Δάρας Β., Κούτρας Δ., Γκοτσούλας Α., Γκοτσούλας Α., Καραντώνης Ν., Παπαναστασίου Ν., Σούς Ε., Θεοφιλόπουλος Π., Στασινοπούλου Β., Παπαγιάννης Κ., Δαλιάνης Θ., Τσαβῆς Γ., Σαλπέας Γ., Μήμος Ι., Παπακωνσταντῖνου, Σάσαλος Α., Μπαντούνας Ι., Παπαδοπούλου, Ἀγγελόπουλος Χ., Σινόπουλος Α., Πετρόπουλος Ε., Ἀστερῆς Β.

Σκαπανεῖς: Μιχόπουλος Ν., Μπού-

Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 8ος, δρόμος 400 μ. Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 9ος, Σκυταλοδρομία 4×50 Β' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, τελικός.

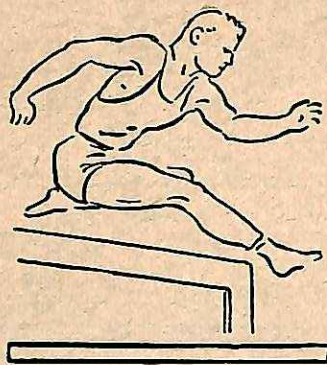
Ὁρα 3 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Γενικαὶ συναντήσεις ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος.

ΗΜΕΡΑ ΕΒΔΟΜΗ

Σάββατον 20 Μαΐου, ὥρα 8 π. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, λιθοβολία Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 2ος, λιθοβολία Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 3ος, ἄλμα εἰς ὕψος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, προκριμ., ἀγὼν 4ος, ἄλμα εἰς ὕψος Β' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, προκριμ., ἀγὼν 5ος, πένταθλον Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν (δρόμος 100 μ., ἄλμα εἰς μῆκος, ἀκοντισμός).

Ὁρα 3.30 μ. μ., Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Ἀγὼν 1ος, πένταθλον Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν (σφαίροβολία, δρόμος 1000 μ.), ἀγὼν 2ος, λιθοβολία Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 3ος, λιθοβολία Β' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, τελικός, ἀγὼν 4ος, ἄλμα εἰς ὕψος Α' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, τελικός, ἀγὼν 5ος, ἄλμα εἰς ὕψος Β' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, τελικός, ἀγὼν 6ος, Σκυταλοδρομία 10×400 μ. Α' Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 7ος, Σκυταλοδρομία 10×400 μ. Β. Κατηγο. Φαλαγγιτῶν, προκριμ., ἀγὼν 8ος, Σκυταλοδρομία 4×50 μ. Β' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, τελικός, ἀγὼν 9ος, Σκυταλοδρομία 4×100 μ. Α' Κατηγο. Φαλαγγιτιστῶν, προκριματ.

Ὁρα 4.15 μ. μ., Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ Α. Ο. Φιλικὴ συνάντησις μεταξύ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁμάδων τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Αἰγίουτου - Ἀθηνῶν.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

μπούκας Ι., Πρίνος Γ., Θανάπουλος Θ., Καρούνης Α.
Φαλαγγίται: Μπαλτζή Τ., Στεργιοπούλου Α., Κούρου Β., Θεοδοροπούλου Α., Δροσοπούλου Α.

Π. Δ. ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Φαλαγγίται: Οικονομίδης Σ., Δούβρης Κ., Παπαδόπουλος Γ., Πανόπουλος Γ., Μπρούσαλης Π., Τσιγγανός Γ., Παπακωνσταντίνου Ι., Μπότολας Ν., Χαρχαμής Κ., Τούσης Α., Τσέκερης Δ., Βήλος Β., Βήλος Ε., Χαϊδάς Ε., Κατσίνης Δ., Καραμάνος Ν., Θεοφανόπουλος Π., Γιόκαρης Η., Πανούσης Ι., Ζιωτόπουλος, Κολοδός Γ., 'Ηλιόπουλος Κ., 'Αγριοστάνης Α., Μπρούσαλης Ζ., Παπαδόπουλος Γ., Κάππας Γ., Κολοκάτης Ε.

Π. Δ. ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Φαλαγγίται: Γενεράλης Κ., Καρακασώνης Γ., Κουβαράκος Π., Βλαχόγιαννης Κ., Μαζαράκος Α., Κομήρης Π., Πρεκεζές Θ., Καπαρελιώτης Γ., Καλφακάκης Κ., Σταμίου Ε., Παπαδημήτριος Α., Λεονταρίδης Η., Πουλάκος Γ., Περγαντής Κ., Φραγκιάς Α., Καραλάς Δ., Βοσινάκης Η., Κορκόκης Δ., Μπαττάκος Β., Μπουτσικάρης Η.
Φαλαγγίται: Πολυζωγανούλου Μ., Σταύρου Μ., Μπουτσαράκου Δ., Κοροβέση Α., Κατούνα Ε., Μαρτοπούλου Ν., Βιταλιγιάννη Α., Κουκουλαμάτη Ε.

Π. Δ. ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Φαλαγγίται: 'Αναγνωστόπουλος Γ., Σκόληρης Β., Θεοδορακόπουλος Π., Γεωργιαντίδης Α., Μπέκος Α., Βλαχάκης Δ., Γιαννακόπουλος Γ., Αντωνόπουλος Θ., Τσιούτσας Κ., Τζανακάκης Β., Δαγκλής Χ., Γυφτάκης Β., Γκίνηθ Θ., Σταθόπουλος Ν., Νισουνάκης Μ., 'Αρσεντάκης Φ., Γαβουλαρίδης, Τσιουλιανός Κ., Ζαχαρώτης, Κατρίτης Κ., Παπαδάτος Κ., Αντωνόπουλος Ν., Σβολόπουλος Θ., Κατσούλης Π., Τζώρτζης Α.

Π. Δ. ΑΡΤΗΣ

Φαλαγγίται: Καλυδιώτης Κ., Πίτσιλης Γ., Βάγιας Ι., Μπλέτας Γ., Μαζαράκης Ι., Μπανταλούκας Κ., Εθαγγελής Γ., Καστανιάς Α., Σιγκούνης Ε., Νίκου Χ., Ψητόπουλος Γ., Αδαγιάνης Π., Παπακίτσος Α., Στρεβίνας Δ., Φίζος Σ., 'Αγόρος Θ., Βασιλείου Β.

Π. Δ. ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Φαλαγγίται: Δέδες Κ., Παναγόπουλος Γ., Καββάδας Γ., Κουκουρής Α., Ροντογιάννης Κ., Τσουμάνης Η., Τσαντούλας Η., Σολδάτος Α., Ζυκίδης Η., Ροντογιάννης Δ., Γαρτζούνης Γ., Σαρδέλης Α., Ντάβρης Γ., Π. Δ. ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Παπαδόπουλος Σ., Θεοφίλας Ν., Φώτογλου

Σ., Λιόντος Γ., 'Αναγνωστόπουλος Κ., Τσάπερης Σ., Σταματέλλος Κ., Σταματέλλος Α., Μπουραζάνης Α., Ματαφιάς Δ., Παπαχριστοδούλου.

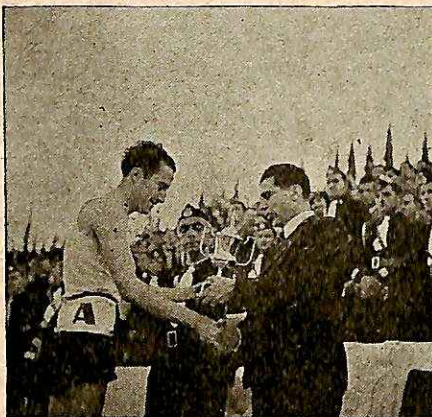
Π. Δ. ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Φαλαγγίται: Στεργίου Ν., Ντάσκας Ε., 'Ιωαννίδης Κ., Τέγος Δ., Κασίμης Γ., Καλδάρης Α., Πάλλας Α., Τσέλιος Χ., Παπαδόπουλος Α., Πληθάρης Η., Θεοδωρό Μ., Λασιόπουλος Α., Μακρής Δ., Εύθυμιος Κ., Χολέδας Π., Σαμολαδάς Γ., Σκαμπαρνίος Ε., Παππάς Η., Κασάρης Θ., Γεροντόπουλος Σ., Παπαλεξίου Δ., Τόλης Ν., Διαμαντής Κ., Γερούκης Α., Μπασμάνης Α., Μυλωνάς Ε., Τσίγκας Θ.

Σκαπανείς: Κασίμης Π.

Π. Δ. ΛΑΡΙΣΗΣ

Φαλαγγίται: Βιστάκης Σ., Βισθίκης Θ., Τσιρκιάς, Μαριμαρής, Καλογερόπουλος Η., Δαμάσκος Δ., Ραγάζος Ε., Μανιανός.

Από τους αγώνες της Π. Δ. 'Αθηνών
'Ο 'Επιτελετής κ. Μουδρέας απονέμει
τά κύπελλα εις τους νικητάς.

δάκης, Κάλμπης, Παπαδόπουλος Ι., Μούρτανης, Παλίας Ι., Τσιμής Κ., Πούλιος Θ., Σαμπάνης Α., Σπυριδάκης, 'Αποστολάκης, Χασιώτης, Κυριακόπουλος, Χορμόδας Α., Παπαδόγιαννης Χ., Τσάκος Ε., Παλίας Κ., Νασαυήλ Μ., Κλημεντίδης, Μάργαρης Κ., Ευριδάκης Α., Χατζηνικολάου Γ., Πέτσας Κ., Καραμούλας Χ., Πολίτης Α., Λυμπερής Γ., Μαγειρίας Σ., Ράπτης Α., Πέτσας Γ., Κολταδόπουλος, Πιστόλης Ι., Μπάλας Ζ., 'Ηλιόπουλος, Τσουρέλης.

Φαλαγγίται: Τελεονοπούλου Τ., Ράλλη Γ., Λαζάρου Χ., Καλογήρου, Κουκούλη Μ., Πετκινίτσα, Καρατάση, Ξεφτέρη Σ., Κατσάνου.

Π. Δ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φαλαγγίται: Λαδός Γ., Πολίτης Κ., Τσουκάνης Ι., Ράπτης Κ., Κυριάκος Κ., 'Αναστασίου Θ., Νικολαΐδης Χ., Κοράκης Κ., 'Αγκας Γ., Σταματέλλος Θ., Ζέρβας Π., Παπανικολάου Ν., Νεοφύτου Ν., Τσιώνης Π., Σταματέλλος Π., Ψυμούλης Κ., Τσιλάρης Κ.

Μάνος Δ., Πατούρας Τ., Χρήστου Χ., Βρέλλης Κ., Στεφανίδης Ι., Καρατζάς Κ., Χατζόπουλος Ν., Βλαχόπουλος Δ., Δημητρίου Γ., Δασκαλόπουλος Θ.

Φαλαγγίται: Βάρδα Α., Βοϊδίτη Π., Θωμάσπου Κ., Τσκαλίδου Κ., Οικονομίδου Ι., Κωστή Μ., Πολυζώη Α., Δερδεράκη Α., Αβέρη Μ., Οικονομίου Α., Σκριθανού Φ., Σπαρτιάτου Ε., Παρτσάλη Ε., Δαγκλή Α., Δαλαγιάννη Α., Κοτρώτη Π.

Π. Δ. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Φαλαγγίται: Σαββουλίδης Χ., Σαββουλίδης Γ., Μιστώνης Α., Καλφάγλου Α., Καπελίδης Σ., Τζάκος Α., Σκατέρης Σ., Καλέσης Κ., Τσέκος Γ., Παναγιώτου Α., Καλέσης Β., Γούλας Γ., Σαλούκας Α., Παναγιωτίδης Σ., Θέμος Ε., Νικολάου Χ., Βαϊμάκης Κ., Προβάτας Μ.

Σκαπανείς: Μουρατίδης Ι., Τσοτούρας Γ.
Φαλαγγίται: Τσάπη Σ., Καραγιαννάκη Μ., Γεωργιάδου Α., Σαββουλίδου Α.

Π. Δ. ΚΟΖΑΝΗΣ

Φαλαγγίται: Καρακλάνης Α., Πουλουλίδης Ι., Στυλιανού Κ., Τρύπης Ι., Βαρελάς Α., Καραγιαννίδης, Μαυροφιλίδης, Χαλκιάς, Φιλιππίδης, 'Εσκιτζόγλου, Καραγκουλίδης, Μουσουλίδης, Μαργαρίτης Δ., Τάσιος Μ., Καραγιάννης Χ., Σημαιοφορίδης Κ., Ρόβας Α., Μάγγος Ζ., Βούρος, 'Αποστόλου Ν., Νασίκας Χ., Φωτόπουλος Ι., Παπαφράγκος, Καραλάς Τ., Μητάκος Φ., Δελήδασης, Μουτίδης, Καραβάνος, Πενέτας Ι., Ρεπανός Π., Μικρού Ι., Ρεπανός Ι., Παχαλίδης.

Φαλαγγίται: Τζίκας Ε., Στάμου Ε., Παππά Μ., Χασάπη Ε., Βούλγαρη Χ., Κατσιά Κ., Νασίκα Ε., Χαλκιά Σ., Ευαγγελίδου Α., Μπέπη Α., Τιτέλη Μ., Βέντη Ν., Κατσιά Β., Χαλκιά Ο., Μπάμπου Ε., 'Αγραφιότου Ε., Παπακωνσταντίνου Ε., Μανιάκα Κ.

Π. Δ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Φαλαγγίται: Χολέρης Μ., Παναγιώτου Ι., Σταφυλίδης Η., Μπέλλης Α., Καλίνης Ι., Βυζάντης Η., Λιώτης Κ., 'Αγιαννίδης Η., Καλλίντης Ν., Πετίδης Ι., Μήτσας Β.

Φαλαγγίται: Πλατή Ν., Πιπέρο Β., Κρύσταλη Ε., Διδασκάλου Κ., Παπαϊωάννη Ι., Παρλίτη Ε.

Π. Δ. ΠΕΛΛΗΣ

Φαλαγγίται: Γκούτας Ι., Φιλιππίδης, 'Αποστολίδης, Παναγιώτης, Ζηλίδης, Χότζας, Χατζηγεωργίου, Κολοβράκος, Σαυορτζιάν, Πατσάνης, Φιλανίδης, Στουριδής, Παπαδημητρίου, Δημητράκου Ε., Τζόνας Κ., 'Αϊκος, Παναγιώτου Κ., Καταριάς, Γέντης, Κάρτας.

Φαλαγγίται: Γεωργίου Φ., Στάγιου Π., Λαμνίδου Α.

Π. Δ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Φαλαγγίται: 'Ορφανός Ε., Καραλής Κ., Μαυρίκιος Χ., Μπόκος Α., Καδονόπουλος, Ραχώνης Θ., Σμυρόγλου, Παπαδόπουλος Θ., Κωνσταντίνος Η., 'Υγιάνης Π., Γουλιδής Ι., Δημητρίδης Α., Λαζάρου Ν., Σγουρής Γ., Γκράτζης Μ., 'Ιωαννίδης Α., Χατζηβαλάνης, Μιρλιαούνας, Σαρηγιαννίδης.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Π. Δ. ΡΟΔΟΥ

Φαλαγγίται: 'Εμμανουηλίδης Ν., Μακρυγιάννης Ε., Μπροκούτης Π., Θεοχαρίδης Θ., Ρέγγος Α., 'Εμμανουηλίδης Β., Προύζος Μ., Κουμανίδης Π., Παπαδόπουλος Α., 'Αχτζελίδης Σ., Χατζήκας Γ., Χατζητάσης Α., Γκαϊθαντζής Β., Κασατζόγλου Δ., Μαχαίροπουλος Β., Λακαρίδης Σ.

Π. Δ. ΕΒΡΟΥ

Φαλαγγίται: Λεονταρίσης Σ., Φράγκος Ε., Σταυρίδης Ε., Δημάκης Δ., 'Αγαλίδης Ν., Κωνσταντίνος Ν., Παπαθωαλειού, 'Αθανασίου Δ., Σαρίδης Α., Κατερινάκης Β., Βασιλειάδης Α., Παλιόσος Π., Συμεωνίδης Σ., Μηνάδης Α., 'Αγγελίδης Γ., Τόλκας Χ., Μανιάδης Β., Δούλας Γ., Δαμτζής Α., Σαληκυριάκης Ν., Τσαμπίτας Α., Δεκιδής Σ., Μπαρμπάρας Α., 'Αραμπατζής Α., Τσιτσιμάνης Χ., Νικολαΐδης Κ., Χρηστίδης Β., Δαμιανίδης Α., Παπαδάκης Κ., Παζιάνης Δ., Μπουκουβάλας Ι., Νικολαΐδης Α., Ευθυμιάδης Α., Γκαντζελίδης Π., Χοπήρης Γ., Παπαδόπουλος Γ., Μπόμπας Α., Δεμερτζής Δ., Σερρέτης Ε., Κασατζίδης Χ., Μακρίδης Κ., Νικολαΐδης Σ.

Π. Δ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ

Φαλαγγίται: Μοσκόφ Α., 'Αριστέιδου Α., 'Αβραμίδης Ε., Τσοπαρίδης Α., Μαντζούκας Γ., Κωνσταντίνος, Γεωργιάδης Κ., Μοσκόφ Π., Κασερίδης Κ., Γεωργιάδης Χ., Κοσμάκης Α., Τσαουσόγλου Α., Θεολογίτης Ι., Παπαδόπουλος Ι., Γαβρουχίδης Π., Σιωνίδης Γ., Παπαδόπουλος Δ., Κυριάκος Γ., Γεωργιάς Σ., 'Ιωαννίδης Γ.

Φαλαγγίται: Λαζαρίδου Α., Ματακά Φ., Τζεβελέκη Χ., Κωνσταντίνου Π., 'Αχταρίδου Θ.

Π. Δ. ΣΕΡΡΩΝ

Φαλαγγίται: Τικόπουλος Β., Μπουζούκας Κ., Γαλαντζής Ι., Σίδερης Π., Σακαβάρας Κ., Μαλαμίδης Ι., Τσαρτσάκης Σ., Νότας Κ., Γιαρμπατζής Κ., Νασού Ι., Τσίλης Γ., Εύθυμιάδης Α., Μιχαηλίδης Β., Γκόνης Β., Τζιντζής Ε., Ευθυμιάδης Χ., Ψαρουδάκης Ι., Δεμερτζής Θ., Μερτζάνης Κ., Πέντζας Α., Παπαευσταχίου Π., Βασιλειάδης Μ., Τσομπανόπουλος Κ., Μονογιός Σ., Νασουντζής Ζ., Καλαντζής Χ., Καζαμιάς Ε., Δεμερτζής Α., Σύρης Κ., Κατσαφέρης Π., Κωνσταντίνος Γ., Σαζανίδης Ε., Δοϊτίνης Α.

Π. Δ. ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Φαλαγγίται: Πατάζογλου Η., Μπίτσας Τ., Μυλωνάκης Κ., Κονσουλίδης Κ., Σιμόπουλος Γ., Χατζηγεωργίου Δ., Νικολαΐδης Α., Παπαδόπουλος Α., Τασούδης Γ., Χατζηστεργίου Α., Τακάς Χ., Στεφανίδης Ν., Μήτσος Χ., Καραλάς Α., Κουτούσης Ν., Μανώλας Ν., Τζάνου Ε., Κουτούσης Κ., 'Αλκας Ε., Παπαδόπουλος Α., Σαλδάρης Φ., Μοχούπουλος Β., Κοκκίνης Α., Μπόζης Σ., Κασουτοπούλου, Νερατζόπουλος Ε., Τοπολίδης Μ., Στεφανίδης Ν., Γκαβανάς Α., Γεωργιάδης Χ., Δαβελίδης Κ., Κοτρώτης Β., Παπαργιάνης Α., 'Αντωνίδης Κ., Δομπίδης Δ., Κουτουράδης Ν., Καπετανόπουλος Α., Μπέλλης Κ., Τενεκετζής Β., Καραλλάς Α., Καραβάνης Ι., Παπαχρηστοδούλου, Πολυζώνης Ν., Πετμεζάς Κ., Τσουμής Κ., Κελίδης Σαββάς, Τσελελίδης Κ., 'Αναστασίου Κ., Λέκας Ε., Μάρτης Α., Πολυζώνης Δ., Τζιρκας Ν., Φιλιππίδης Γ., Παπαλεξόπουλος, Κοντομυσιόπουλος Π., Τακάς Β., Δελικάρης, Πελαργίδης Ρ., Βουλτσίδης Ε.

Φαλαγγίται: Πολίτου Κ., Μαλεζόγλου Β., Πετασίδης Ε., Σιμοπούλου Ε., Μπουζούλου Γ., Μυλωνά Α., Μυλωνά Σ., Χρηστίδου Ε., Πιστά Α., Παπαγιάννη Ε., Γρηγοριάδου Β., Παπαδοπούλου Δ.

Π. Δ. ΔΡΑΜΑΣ

Φαλαγγίται: Δεμιρής Σ., Καρατζόγλου, Γιαγκολού, Ζαγοράκης Θ., Κουγιουμτζής Α., Καραλαμπίδης Κ., Νικολαΐδης, Τζίκας Ε., Πεχλιβάνης Π., Τζελέγλου Ν., Καπάντης Α., Ταφλινίδης Θ., Παπαχρήστου Α., Φλώρος Χ., Πήτρου Α., Σκόρδας Χ., Κέρης Ε., Λεοντίνης Π., Κωνσταντίνος Κ., Τσιμπάνος Ι., Βαγιάνος Θ., Τζιμός Κ., Σκόρδας Α., Τερτζίδης Μ., 'Αποστολίδης Δ., Κυριακίδης Ι.

Φαλαγγίται: Καραλίνα Α., Γιάννα Ι., Γεωργιάδου Φ., Βουλκίδου Α., Θεοδωρίδου Γ., 'Αλεξοπούλου Ε., Πελαγίδου Α., Σπανδανίδου Κ., Γοργία Ε., Σίσκου Α.

Π. Δ. ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Φαλαγγίται: Κατραμάδος Π., Βελισσαρόπουλος Θ., Μάστορας Α., Κορρές Μ., Κουζούτης Ν., Ρεπινιώτης Β., Βασιλικός Ε., 'Ασπρόπουλος Σ., Γιάκας Α., 'Ασιώτης Ε., Φελουτζής Κ., Καρατζάς Σ., Γιαννακός Κ., Καλονάρης Κ., Στρατόπουλος Γ., Μιαούλης Ι., Παπαγιάννης Ν., Λέστος Ε., 'Αζιώτης Π., Μπόλιας Α.

Σκαπανείς: Μαυρομουστάκης Γ., 'Αργουδάκης Ι., Λογοθέτης Ν.

Φαλαγγίται: Βοϊκλή, Βάλλα, Κερσανίδου, Καρατζήρη, Μοδινού, Παπαγιάννη, Μανούσου, Διαμαντίδου, Γκουμιστού.

Π. Δ. ΣΑΜΟΥ

Φαλαγγίται: Μυριαδάκης Γ., Βασιανώλης Γ., Στυλιανίδης Ι., Χατζηκαφερίου, Λεκάκης Σ., Σανδάλης Χ., Βαλαγεωργίου Δ., Βλασενίδης Γ., Θάλασσινός, Κατρακάς Σ., Ρηγάκης Γ., Γαλάς Φ., Κανέλας Ι., Παπουτσούτης Α., Σούτος Δ., Σείρλης Σ., Μαυρογιάννης Ι., Δήμας Ι., Βασιλικόπουλος Χ., Θεμελής Ι., Ευθυμίου Ρ., Τσελεντής Α., Βογιατζόγλου.

Π. Δ. ΧΙΟΥ

Φαλαγγίται: Μελίδης Δ., Ζαχαρίου Ν., Κατρακάκης Θ., Διαμαντίνης Ν., Κουκιάς Σ., Τσαπάλας Μ., Βαρκάρης Ι., Μωράτος Ν., Πλατής Α., Καραλάκης Ν., 'Αλμυρούδης Ι., Ζυγλιδοπούλου Α., Φαρδής Π., Μάγκος Θ., Χαλκούσης Α., Κουτουράδης Α., Φραγκάκης Ν., Τσιμιδοπούλου Β., 'Ανδρεάδης Γ., Τζόμας Ν., Σπιθογιάννης Κ., Παπαχαραλάμπους, Μαρατίτης Β., Φραγκάκης Χ., Βελάνης Κ., Φουρνάκης Σ.

Σκαπανείς: Παρασχάκης Β., Σιγάλας Α., Στεφανίδης Δ., Μουσαντζής, Φαλαγγίται: Σενιού Ε., Τζιφά Ι., Μπάρφα Ι., Κοκκινάκη Ε., Σκουρλέτη Κ., Δραγώτη Β., 'Αναστασάκη Χ.

Π. Δ. ΛΕΣΒΟΥ

Φαλαγγίται: Μεγαλίδης Α., Νταβέλας Κ., Καραβής Γ., Χιώτης Γ., Χιωτέλης Σ., Βαμνιούτας, Κεφάλης, 'Αβελής Π., Στάμος Ι., Βασιλειδής Α., 'Αμπακίδης Ι., Τσιλάνης Γ., Στάκος Α., Ταμιάκης, Χαριτάκης Θ., 'Αναστασίου Κ., Καραβάνης, Μελεγγάνης, Νικολαΐδης Ν., Μιχαηλίδης, Χατζηχρηστόφας, Θεοδώρου, Ψωμάδης, Χερσάκης, Χατοίκι, Χατζηδημητρίου, Σολωμός.

Σκαπανείς: Μαυρογιάννης, Χαρά μπίδης, Ψωμάς, Παραβάνης, Γαληνός, Σπύρου.
Φαλαγγίται: Καραμάνου Μ., Μουτσηλάου Α., Τρουμπιούνη Η., Κρητικού Φ., Μαρτίνη Ε., Τεφτοή Σ., Μαντζουράνη Α., Νικολαΐδου Κ., Χιωτέλη Μ., Παπαθανασίου Γ., Γιγας Σ., Τρουμπιούνη Μ., Δρακούλα Ε., 'Αλεξιάδου Ι., 'Αματζιδέλ Μ., 'Αθηνάου Β.

Π. Δ. ΑΙΓΥΠΤΟΥ

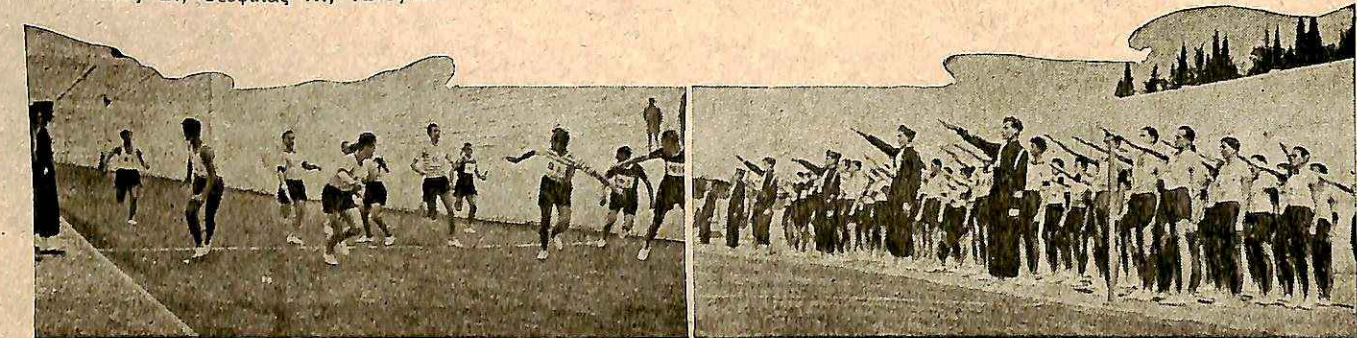
Φαλαγγίται: Μαυροκεφάλος Γ., Καπιτζής Α., 'Αλεξόπουλος Γ., Καραγεωργής Δ., 'Αλεξόπουλος Κ., Μαυρίδης Κ., 'Αλεξανδράκης Θ., Κασσαθέτης Α., 'Αλμυράκης Ι., Πάγκας Γ.

Π. Δ. ΑΡΓΟΛΙΔΟΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Μετέχει διά 40 αθλητών.

Π. Δ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Μετέχει διά 30 αθλητών και 10 αθλητριών.

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν άπασα ή δύναμις της Δ)σεως Ψυχαγωγίας και Σωματικής Άγωγής της Περιφερειακής Δ)σεως Πρωτεύουσας εξέδραμε, δι' όλης της ημέρας, εις Σούνιον. Οι έκδρομείς κατεσκήνωσαν εις μίαν θαυμασίαν τοποθεσίαν, και με τραγούδια και φωνές επεδόθησαν εις τὸ ψήσιμο τῶν άρνιῶν. Περί τὴν 5ην άπογευματινὴν ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐπιστροφῆς, και μετὰ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας ἐπεβιβάσθησαν τὸν αὐτοκίνητον, τὰ ὁποία τοὺς ἀνέμενον διὰ τὴν ἐπάνοδον εις Ἀθήνας. Ἀξιὸν ἐξάρεσως εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν διάβασιν διὰ μέσου τῶν διαφόρων κωμοπόλεων, οἱ κάτοικοι αὐτῶν προέβαιναν εις ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ και τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησαν προσκληθέντες και ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἐκ Στρατοῦ.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀθηνῶν παρετηρήθη και κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ζωηρά κινήσις μετὰ τὰς γενόμενας δοκιμὰς τῆς μεγάλης προσεχούς παρελάσεως, ἐνῶ ἐξ ἄλλου συμπληροῦται και ἡ θεωρητικὴ μόρφωσις τῶν φαλαγγιτῶν διὰ τῶν διενεργουμένων ἰδεολογικῶν διαφωτίσεων. Ὁρισμένοι σχηματισμοὶ ἐξέδραμον ἐκτὸς τῆς Πρωτεύουσας, γενόμενοι δεκτοὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ κατοίκων. Ἐπιτελεῖς ὡς και τμήμα τῆς Ὑποδιοικήσεως παρέστη και ἀπέδωκε τιμὰς εις τὸν ἀποθανόντα συναγωνιστὴν λοχίτην τοῦ 17ου Ὑποτομέως. Ἐπίσης και κατὰ τὰ καθιερωθέντα τμήμα τῆς Ὑποδ)σεως παρέστη κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς Φρουρᾶς εις τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Κατὰ τὴν γενομένην μεγαλοπρεπὴ παρελάσιν ἀπὸ τὸν ἑορτασμόν τῆς 1ης Μαΐου εις Πειραιᾶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ Ὑποδ)σις μετέσχε διὰ μιᾶς διλογίας τόσον εις τὴν παρελάσιν ὅσον και εις τὴν παράταξιν, προκαλέσασα τὸν γενικὸν θαυμασμόν διὰ τὴν ὠραιότητα ἐμφανισίης της, ἀποσπᾶσασα και εὐαρέσκεσαν τοὺς Διοικητοὺς τῆς Ὑποδιοικήσεως. Ἐπίσης ἐνετάχθη εις τὴν δύναμιν τῆς αὐτῆς Ὑποδιοικήσεως ἡ Ἐνωσις Ναυτιλλομένων Ποντοπλοίας, ἀριθμοῦσα 200 μέλη. Τὸν ἐπανακάμψαντα ἐκ Κρήτης κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον ὑπεδέχθη κατὰ τὴν ἀποβιβάσιν του ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του. Τιμὰς ἀπέδωκε διλογίᾳ τῆς 20ῆς Φάλαγγος, παραταχθεῖσα εις τὴν ἀποβάθραν. Ἐπίσης τὴν πρωτὴν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐγένετο δοκιμαστικὴν παρελάσιν ἀπάσης τῆς δυνάμεως τῆς Ὑποδ. Πειραιῶς εις τὴν πλατεῖαν τοῦ Ν. Φαλήρου, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἐπιτυχεστάτη.

Εἰς τὴν Ὑποδ)σιν Νότου ἐγένετο συγκέντρωσις ἀσκήσεων πυκνῆς τάξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρώτευσαν ὁ 1ος, ὁς και 10ος Ὑποτομείς. Ἐξηκολούθησαν ὡσαύτως κανονικῶς αἱ διμιλιας εις τοὺς διαφόρους Ὑποτομείς ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην τὸν 3ον Ὑποτομέα ἐπεσκέφθη ὁ Διοικητὴς Ὑποδιοικήσεως Νότου, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις, τόσον ὑπὸ τῶν συγκεντρωθέντων Φαλαγγιτῶν ὅσον και ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν. Ὁ κ. Διοικητὴς δὲν ἠρέσθη μόνον εις μίαν τυπικὴν διμιλίαν, ἀλλ' ἐδείξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀτομικὴν ζωὴν τῶν Φαλαγγιτῶν, πράγμα πού ἔσχεν εὐεργετικὴν ἀπήχησιν εις τοὺς παρειαρισκόμενους. Ὁ κ. Διοικητὴς ἠρώτησεν ἕνα ἕκαστον χωριστὰ περὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, τῶν ἐργασιῶν τῶν και τοὺς ἀνέπτυξε τὰς υποχρεώσεις τῶν πρὸς τὴν πατρίδα και τὴν ὁργάνωσιν μας, ζητωκραυγᾶς ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως και τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς Α' Περιόδου τῆς Γ' Ἀνθοκηπουρικῆς Ἐκθέσεως Κηφισιάς, καθ' ἣ παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πρίγκηπισσα Αικατερίνη, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας, ὁ Ὑπουργὸς Διοικητῆς Πρωτεύουσας κ. Κοτζιάς κ. ἄ.

Τιμὰς ἀπέδωκε δι' ὅλης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τὸ τμήμα Ε. Ο. Ν. Κηφισιάς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, δύν

ναμὶς δὲ ἐξ 100 Φαλαγγιτῶν ἐτήρησε τὴν τάξιν, ἀποσπᾶσασα τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισήμων.

Ὑπὸ πλήρους ὡσαύτως ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν ἅπασαι αἱ κινητοποιήσεις τῶν τμημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως ταύτης πρὸς ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων παρελάσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατέθεσαν δρᾶχ. 1000 ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν., εις μνήμην τοῦ ἀποθανόντος Ὁμαδάρχου Ν. Μπαλάσκα.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Σήμερον Σάββατον 13ην τρέχ. μηνὸς και ὥραν 10ην μ. μ., ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἀθλητικῶν ἀγώνων τῆς Ε. Ο. Ν., θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς Ὁδοντιατρικῆς Σχολῆς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Δ. Α. Σ. θεατρικὴ ἐορτὴ.

Τὸ πρόγραμμα πλουσιώτατον και ἐλκεκτὸν περιλαμβάνει ἐκτέλεσιν μουσικῶν τεμαχιῶν ὑπὸ τῆς Μανδολινάτας τῆς Ὑπ)σεως Πανεπιστημίου και τῆς Χορωδίας της, ἐπίσης δυωδίας και ὁλόο ὑπὸ φοιτητῶν και φοιτητριῶν τῆς Ὁδοντιατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μαέστρου κ. Θ. Σπάθη, και τὸ μόνοπράκτο δράμα ἡ «Δόξα τῶν Ψαρῶν» τοῦ λογοτέχνη κ. Σ. Σπεράντζα.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἔχει χαρακτῆρα ἐπεισοδίου ἀπὸ τῆς ἡρωικῆς θυσίας τοῦ 1824 στὰ δοξασμένα Ψαρά. Τὸ ἔργον ἐδίδαξεν ὁ σκηνοθέτης τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου και διευθυντὴς τοῦ θεατρικοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Δημοσθένης Μασσοῦκης.

Χάρις εις τὰς φιλοτίμους προσπάθειας και τὴν προθυμίαν μετὰ τὴν ὁποίαν εἰργάσθησαν οἱ Φαλαγγῖται τῆς Σχολῆς, ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐορτῆς προβλέπεται ἐξαιρετικὴ.

Τὴν παρέστασιν θὰ παρακολουθήσουν ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρχηγός, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Πρύτανης και ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, καθὼς και οἱ καθηγηταὶ τῆς Ὁδοντιατρικῆς Σχολῆς.

Ἐπίσης θὰ παρασθῇ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος, τὰ ἐπιτελεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῆς Δ. Α. Σ. και τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν και τῶν Ὑποδιοικήσεων τῶν.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 8 τρέχ. ὁ Ἀρχηγός προήδρευσε τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, τὸ ὁποῖον συνήλθεν εις τὰ γραφεῖα τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος.

Δύναμις 583 Φαλαγγιτῶν μετὰ τῆς μουσικῆς τῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Φάλαγγος τῆς Σχολῆς Συνεταιριστῶν, παραταχθεῖσα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τῶν γραφείων τῆς Ε. Σ. Σ. Ε., ἀπέδωκε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Φάλαγγος τῆς Σχολῆς Συνεταιριστῶν ἔδωσε πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ἀναφοράν, μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ἐπηκολούθησεν ἐπιθεώρησις τοῦ τμήματος.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ὅλαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας εἰργάσθησαν ἐντατικῶς διὰ τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνας και τὴν αὐριανὴν παρελάσιν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ Διοίκησις ἐφιλοξένησε τμήμα Φαλαγγιτιστῶν ἐκ Καβάλλας, παρέθεσε δὲ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των γεῦμα εις τὸ ὁποῖον παρεκάθησε και τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς διοικήσεως.

Εἰς τὸν 4ον Ὑποτομέα Βορρᾶ ἤρchiσε μᾶθημα ζωγραφικῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς συναγωνιστρίας Χαλᾶ.

Εἰς τὴν Υ. Θ. Ν. ἐπανελήφθη ἡ παράστασις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Νικ. Τσεκούρα «Τὰ Σουλιωτόπουλα δὲν πῆθαν», μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

Τὸ Τμήμα Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας τῆς Υ. Θ. Α. μετέβη εις Βούλαν, ὅπου ἔδωσε παράστασιν διὰ τὴν ψυχγωγίαν τῶν μικρῶν ἀσθενῶν τοῦ ἐκεῖ νοσοκομείου.

Εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων καταρτίζονται κατάλογοι διὰ τὴν ἐθελοντικὴν ἐργασίαν τῶν Φαλαγγιτιστῶν κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας.

Κινήσις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ.—Με ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμόν ἐωρτάσθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης, ὁ Στρατηγὸς τοῦ Ε' σώματος Στρατοῦ, ὁ κ. Δήμαρχος, ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ και στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, ἐπίσης δὲ προσήλθε και πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον ἐπυφῆμισε τὰς Φαλαγγιτίσας.

Πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσας και πρὸς τὸ πλῆθος ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης, φέρων τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου, ἀναπτύξας τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τοῦ Φαλαγγίτου και τὴν θέσιν αὐτοῦ μέσα εις τὸ σύνολον.

Ὁ Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. Ἔβρου, συνοδευόμενος και παρὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ε. Ο. Ν. και ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιτελείου, ὡς και τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἔβρου, ἐνήργησε λεπτομερῆ Διοικητικὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν Ὁρεσιᾶδος, Διδυμοτείχου και Σουφλίου, καθὼς και τμημάτων τῶν Φαλάγγων 134, 183 και 182.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Φαλάγγων, ἐπηκολούθησεν ἡ παράδοσις τῶν σημαίων των. Αἱ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐντυπώσεις τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικαί.

ΑΡΤΑ.—Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁλόκληρος ἡ δύναμις τῶν Φαλαγγιτῶν και Φαλαγγιτιστῶν παρετάχθη ἐξωθὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Μετὰ τὴν τελετὴν μετὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Συλλόγου «Σκουφᾶς» παρήλασε διὰ τῆς κεντρικῆς ἀρτηρίας τῆς πόλεως, προκαλέσασα ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας εις τὸ Παναμθερακικὸν Στάδιον, κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου, ἐγένεν ἡ τελετὴ τῆς ὑπ' αὐτοῦ παραδόσεως τῶν Σημαίων εις τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 76 Φάλαγγας ἀρρένων και θηλέων.

Ἡ τελετὴ διεξήχθη ὑπὸ βροχῇ, πάντες ὅμως παρέμειναν εις τὰς θέσεις των και ἐθαυμάσθη γενικῶς τὸ φρόνημα και ἡ ὑπερφηάνεια τῶν Φαλαγγιτῶν.

Εἰς τὴν τελετὴν μετέσχον και τμήματα προσελθόντα ἐκ τῶν πλησιεστέρων χωρίων.

ΔΡΑΜΑ.—Ὁμάς θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας, ἀποτελούμενῃ ἐκ 30 Φαλαγγιτιστῶν, ἐξέδραμε τὴν πρωτὴν τῆς 10 Ἀπριλίου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας και τῶν ἐπιτελῶν εις τὰ μεθοριακὰ φυλάκια πρὸς διανομὴν πασχάλινῶν δώρων.

Ἡ ὁμάς ἐπεσκέφθη τὰ φυλάκια Ποταμῶν, Παγονερίου, τὸ ὑπ' ἀριθ. 107 ἐξεταστικὸν φυλάκιον και τὸ Κάτω Νευροκόπιον. Ὁμάς ἐκ 10 Φαλαγγιτιστῶν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Περιφ. Διοικητρίας, ἀποσπασθεῖσα τῆς λοιπῆς ὁμάδος, ἐπεσκέφθη τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα φυλάκια, καθὼς και τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 τοιοῦτον.

Ἡ συγκίνησις τῶν Ἀκριτῶν μας ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Φαλαγγιτιστῶν και ὁ ἐπικρατήσας πρωτοφανὴς ἐνθουσιασμός ἦτο κυριολεκτικῶς ἀπερίγραπτος.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἡ θεωρητικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Περιφ. Διοικήσεως Δράμας ἐγένετο βάσει τοῦ προγράμματος και τῆς ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένης διδασκτέας ὕλης.

Εἰδικοί συνεργάται και βαθμοφόροι ἐδίδαξαν ἐνώπιον μερικῶν και γενικῶν συγκεντρώσεων τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφομένην ὕλην.

Κανονικῶς ἐπίσης ἐλειτούργησαν αἱ νυκτεριναὶ σχολαὶ ἀγραμμάτων εις τὰς ξενοφώνους Κοινότητας τῆς περιφερείας, καθὼς και τὰ σχολεῖα ἐιδικότητων (μουσικῆς, νοσοκόμων, τραυματισφορέων κλπ.).

Ἐξ ἄλλου ἔληξαν τὰ μαθήματα τοῦ Κέντρου Ἐκπαίδευσως και Οὐλαμοῦ Βαθμοφόρων και ἀναμένεται ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμέρας πρακτικῶν και θεωρητικῶν ἐξετάσεων.

Ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μελῶν εις ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐγένετο παρ' ἀξιοματικῶν και βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν., βάσει τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

ΚΑΛΑΜΑΙ.—Ὅ,τι και ἂν γραφῇ διὰ τὸν ἐπικρατήσαντα ἐνθουσιασμόν τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μεσσηνίας και τὰς ἐκδηλώσεις λατρείας και ἀφοσιώσεως τῶν τέκνων τοῦ μεσσηνιακοῦ λαοῦ πρὸς τὸν μεγάλον Ἀρχηγὸν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεώς του εις τὸν Νομὸν μας ἀσφαλῶς θὰ εἶναι κατώτερον τῆς πραγματικότητος. Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι, Φαλαγγῖται και Φαλαγγιτίσσαι τῆς πόλεως, τῶν χωρίων και τῶν παραμικροτέρων Σχηματισμῶν κατεῖχοντο ἀπὸ φρενιτίδα ἐνθουσιασμοῦ, ἐφίλουν τὰ χέρια τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, ποὺ τὸν ἀπεκάλουν «Πατέρα» και ἐξήτουν διαταγὰς.

Εἰκοσιπέντε χιλιάδες μέλη τῆς Περιφερειακῆς και Διοικήσεως ἔζησαν ὀνειρώδεις ἡμέρας πατριωτικῶν συναισθημάτων, ἐθνικῆς ὑπερφηανείας και ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἐφίππου τμήματος τῆς Διοικήσεως, ἡ παρέλασις, τὸ παράστημα τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., ἐκίνησαν τὸν θαυμασμόν τῶν κατοίκων και προεκάλεσαν τὴν εὐαρέσκεϊαν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς, δι' ἐμπνευσμένου πρᾶγματι λόγου του, προσεφώνησε τὸν Ἀρχηγόν, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν παιδιῶν ἐκδηλῶνται στὰ φωτέρᾳ των μάτια, ποὺ προσβλέπουν με βαθύτατο σεβασμὸ και με προσηλωμένη πίστι και ἀφοσίωσι πρὸς τὸν Ἀρχηγόν, σὰν τὸν καλὸν πατέρα, ποὺ ποιεῖ, μοχθεῖ, φροντίζει, καθοδηγεῖ, μορφώνει και ἀγαπάει τὰ παιδιά του».

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.—Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἐσυνεχίσθη κανονικῶς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν και τῶν Φαλαγγιτιστῶν συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν.

Ἐδόθη ἐπίσης σειρά ἐκ πέντε διαλέξεων μετὰ θέματα «ἡ φιλαλληλία», «ἡ πειθαρχία», «ἡ ὁργάνωσις και διοίκησις τῆς Νεολαίας», «ἡ ὕγιεινὴ» και «οἱ γενικοὶ κανόνες τῆς γεωργίας».

Κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁλόκληρος ἡ δύναμις ἀρρένων και θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Μεσολογγίου παρετάχθη πρὸ τοῦ μῆτροπολιτικοῦ Ναοῦ, ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία, παρισταμένων τῶν στρατιωτικῶν και πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου.

Ἐνώπιον πλῆθους λαοῦ, τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου και τῶν ἐπιτελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία τῶν Φαλάγγων Ἀγρινίου και ἡ παράδοσις τῶν σημαίων.

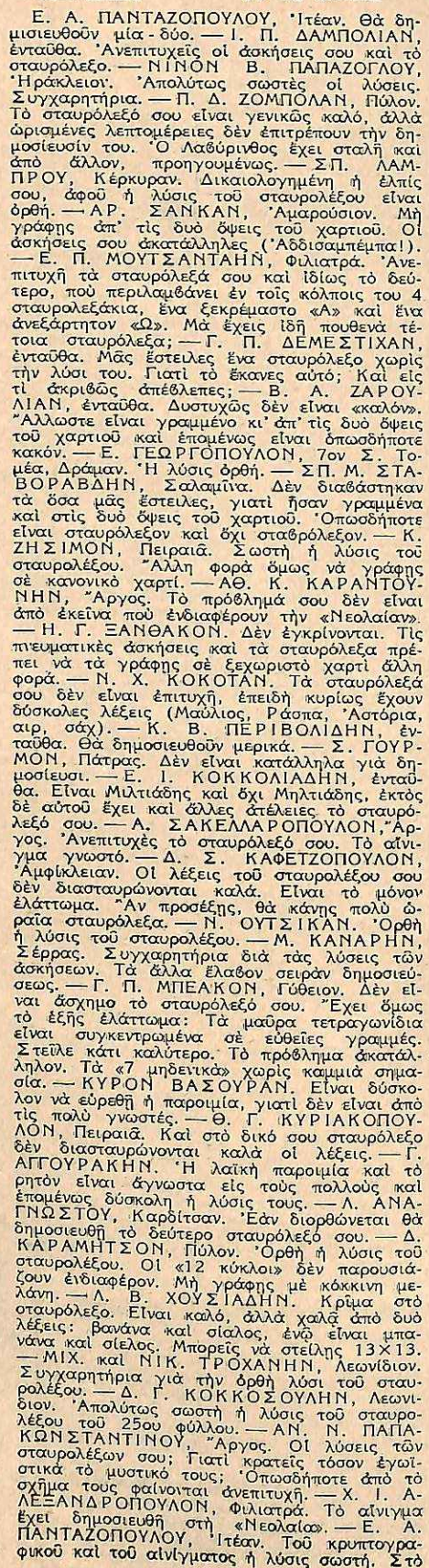
Τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας τῆς ὁρκωμοσίας ἐπηκολούθησε δεξιόσως εις τὸ μέγαρον Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Ἀγρινίου, εις τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ κ. Γεν. Ἐπόπτης, οἱ Διοικηταὶ ἀρρένων και θηλέων, ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀγρινίου και ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἐπίσης ἐγένετο ἡ ὁρκωμοσία και ἡ παράδοσις τῆς σημαίας τῆς 112ας Φάλαγγος Ναυπάκτου, εις ἣν παρέστησαν ὁ Γεν. Ἐπόπτης μετὰ τοῦ ὑπάσπιστοῦ του και αἱ τοπικαὶ ἀρχαί. Εἰς τὴν τελετὴν ἔλαβε μέρος και ἡ φιλαρμονικὴ τῆς 111ης Φάλαγγος Μεσολογγίου.

ΦΛΩΡΙΝΑ.—Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εις τοὺς κατοίκους Φλωρίνης ἡ συμβολὴ τῆς Ε. Ο. Ν. εις τὸν λαμπρότερον ἑορτασμόν τοῦ Πάσχα. Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως Φλωρίνης ἀπετέλεσαν τὴν τιμητικὴν φρουράν τοῦ Ἐπιταφίου, ἄλλα δὲ ἐπετήρησαν τὴν τάξιν εις τοὺς διαφόρους Ναοὺς.

Τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθν. Οἰκοτροφείου παρεκάθησαν εις κοινὸν ἑορταστικὸν γεῦμα, εις τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ὁ Περ. Διοικητὴς και 150 Φαλαγγῖται.

ΕΔΕΣΣΑ.—Με ἀφάνταστον ἐνθουσιασμόν ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἀπὸ τῆς παραμονῆς συνεργεῖα Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐδέσσης εἶχον στολισεῖ μετὰ σημαίας και λάβδαρα τὰς πλατείας και τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἐδέσσης ὡμί

σταυρόλεξο. Έχεις δύο - τρία λάθη. — Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Καλλιθέαν. Γιατί έβωδες στο σταυρόλεξο σου αυτό το περίεργο σχήμα; Όπως έδοχε είναι άδύνατον να κριθούν οι άσκήσεις σου, τα σταυρόλεξα και οι λύσεις, διότι είναι γραμμένα σε χαρτιά και χαρτάκια πέντε μεγεθών και τριών ποιοτήτων. Γιατί αυτή η άταξία; — Α. ΔΕΤΣΙΚΑΝ και ΧΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, ένταθα. Οι λύσεις σωστές. Στο σταυρόλεξο έχετε ένα λάθος. Κλίπ αντί ολίπ. Ίδιαίτερως σας συγχάρουμε διά τας λύσεις τών άσκήσεων τού 25ου φύλλου. — Κ. Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Έλτειαν Λοκρίδος. Δεν πρόκειται περί σταυρόλεξου, άλλα περί σταυρολέγων, έφ' όσον εις τού ένα περιλαμβάνονται και πέντε μικρότερα. Ακατάλληλον. — Ε. Ι. ΡΕΜΕΔΙΑΚΙΝ, Ίερσάτρων. Το σταυρόλεξο άνεπιτυχές. Έγκριεται το κρυπτογραφικό. — Β. Ι. ΜΠΟΦΙΛΙΟΝ. Γιατί δεν έστειλες και τή λύση τού σταυρολέξου σου; — Γ. Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΡΟΝ, Πύλον. Δεν είναι έπιτυχημένες οι λέξεις τού τριγώνου, ίδιος το σπώρω. — ΑΝΤ. Ι. ΡΟΜΠΟΝ, Καρότσιαν. Έχεις δύσκολες (συναγεία, ώπται) και άνυπαρκτες λέξεις (τσόδα ή τόστα;). Απορρίπτει με τήν συμβουλήν να προσέχης άλλη φορά, γιατί μπορείς να φτιάξης καλά σταυρόλεξα. Γιατί άνινγεις ακατάλληλα. Το πρόβλημα θα δημοσιευθή. — Α. Β. ΧΟΥΣΙΑΔΗΝ, Θεσσαλονίκης. Σάραρα και όχι Σάρα. Έχει και άλλες άτέλειες το σταυρόλεξο σου. Από τίς νέες άσκήσεις σου θα δημοσιευθούν μερικές. — Π. Β. ΜΠΑΛΟΔΗΜΑΝ. Έλαβον σειράν. Μη έναναγράψης όμως μέ κόκκινη μελάνη. Όσο γιά το σταυρόλεξο, το χαλά το ΟΑΩΓ, το ένας και άλλα. — Θ. ΚΟΡΤΣΑΡΗΝ, Κατερίνην. Δεν είναι καλό το σταυρόλεξο σου. Τα μαύρα τετραγώνια πρέπει να είναι κάπως σκορπιστά και όχι όλα μαζί. Έξ άλλου έχει έλαχιστες λέξεις. — Δ. Α. ΣΤΕΦΟΥΡΑΝ, Πειραιά. Το σταυρόλεξο δεν πρέπει να χωρίζουν σε άλλα μικρότερα. Αυτό το έχουμε πη πολλές φορές σε πολλούς. Έπομένως απορρίπτεται τα δικά σου. — ΑΝΤ. ΑΠΑΛΟΔΗΜΑΝ. Πήδανον να δημοσιευθή μόνον το πρόβλημα. — ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ ΜΟΥΖΑΚΗ. Ελάδωκεν τήν τόσο ένδοξωδή έπιστολήν σας, που άποδεικνύει τήν πίστιν σας προς τα νέα Έλληνικά Ίδανικά και προς τούς πρωτόπόρους τής Έθνικής Άναγεννήσεως, τήν Α. Μ. τών Βασιλέα και τών Άρχηγών. — ΓΕΩΡΓ. ΣΤΟΥΔΟΥΧΑΝ. Δεν έξερουν ποίος ηλικίας είσθε. Άλλα από το ποίημά σας φαίνεται καθαρά ότι αν είσθε μικρός κι' έχης μπροστά σου καιρό να μορφωθής θα γίνης ένας καλός ποιητής. Γιατί έχεις πολύ ρέοντα στίχο. Άλλά το ποίημα δεν είναι καλό. Χρειάζεται μελέτη, δουλειά, προσοχή. ΧΡ. ΜΟΥΣΚΟΝ. Μάς συνεχίσεις, προσοχή. ΧΡ. ΤΙΠΟΤΕ άλλο δεν μπορούμε η έπιστολή σας. Τήν έπιστολήν σας διεδίδασκαμεν. — ΙΑΣ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΑΤΟΝ. Δεν είναι καλό το ποίημα. Χρειάζεται προσοχή, διάσκαμα και έμπνευσις. Γιατά άλλα θα πάρτε από τήν ίδια στήλη Ίδιαίτερη άπάντησιν. — ΜΟΥΛ. Α. ΓΙΑΝΝΑΡΑΚΟΥ. Έχετε ταλέντο. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως το ποίημα σας είναι καλό και δημοσέουμο. Μεταχειρίζεσθε μά γλίσσα καλή και ενά στίγιη έφουρνίζετε «ποιητική άδεία» ενά «πώποτε» που είναι γιά το ποίημα τρομερό «κουσούρι». Ο τρίτος στίχος ήταν πολύ καλός αν έλειπε εκείνο το «γαλουζίζοντα». Είναι γαλουζώ και όχι «γαλουζίζω». Έάν, επί παραδείγματι, άλλαζε η λέξις «γαλουζίζοντα» μέ τή λέξι «αναυροζίζοντα», όλος ο στίχος θα γινόταν άψωγος. Για λοιπόν προσπαθήστε να το διορθώσε και να μάς το έαυοτελέτε. — ΑΑ. ΚΟΥΚΟΥΖΑΝ. Διά τας άσκήσεις θα πάρης άπάντησιν. Το ποίημα σου είναι κακή αντίγραφη τού γνωστού περί «Σημμάσιας» ποιήματος. — ΣΠ. Δ. ΜΠΡΙΜΙΝΗ, Δομβριανών Εθδών. Δεν είναι καλό το ποίημα. Είναι μεγάλο! και δείχνει ότι είναι πρωτόλειο. Πάντως αν έργασθης θα γράψετε καλούς στίχους. — Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ. Άνδρίσσαιαν. Μάλλον καλό το ποίημα σου. Το δίνομε στην έπιτροπή, η οποία θα το κρίνη τελικώς και θα πάρης νεωτέραν άπάντησιν. — ΑΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΗΝ. Όλόκληρον το φύρδην - μινδην έπιστολής, ποιήματος, άσκήσεων, δύο θύμεον χαρτίου κλπ., μη άναποκρίνωμεν εις τούς όρους τής συνεργασίας, δηλαδή έχομεν στα το καθένα και στή μία δυή το χαρτίου, έπί τήν τήν προς τών κάλαθον θύουσιν. Και εις άλλα λοιπόν μέ όγεια. Καί γιά να σφραδευόμεν συμμορφώθη προς τούς όρους, γιατί αυτά που μάς στέλνετε δεν είναι γιά... πέταμα, άλλα αξία καλλιτέρας τύχη από έκείνην του καλδούλου! — ΣΤ. ΑΣΚΗΤΗΝ. Καί γιά το δικό σας το ίδιο. Γιατί δεν συμμορφώσαθε στους όρους του διαγωνισού. — Κ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΝ. Έληφθ ένός σας προς τήν Α. Μ. τών Βασιλέα. — Ν. ΣΠΥΡΙΑΩΝΑ, Ρέθυμον. Έυχαριστούμε γιά τα καλά σας λόγια. Το ποιητάκι σας είναι καλό μόνο ως ιδέα, πολύ όμως άδούτεον και κακότεχνο. Έργασθήτε. — ΕΛ. ΑΠΟΣΤ.

ΛΙΔΗΝ, Θεσσαλονίκη. Η περι Διονυσίου Σολομού μονογραφία, καθ' ὅλα καλή. Δυστυχῶς ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀνέκδοτης ἐκδόσεως ἐπὶ τὴν ἀπορόμην θέματοσ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαυλῇ. Στεταὶ καὶ κάτι ἄλλο. — ΔΗΜ. ΒΙΝΤΖΗ-ΛΑΙΟΝ, Νέξον. Τὸ ποίημα σὰν πολὺ κακότε-
ρον. Ποίημα, παιδί μου, δὲν θὰ πῇ δημοκρατι-
κὴς ἀλλὰ χωρὶς σημασίαν. Γιὰ νὰ κῆνῃ π. χ. ομοι-
οκαταλήξια εἰς τὴν Ἑλλάδα, τίς φέρεσαι... β-
λῶσα σὰν νὰ ἦταν ἀπόκρισι! Καὶ γράφεις...

Θεά όπου ξανέστησες
τὴν ἑξακουσμένη Ἑλλάδα
τὴν ἐσφίξεις, τὴν φίλῃς
μέσα στὴν ἀγκαλιά σου
τῆς φόρες τὸν στέφανον
καὶ τὴν χρυσοῦ... βελάδα!

Ἑλλάδα με... βελάδα, ἔστω καὶ χρυσή, μόνο
οἱ χειρότεροι ἔχθροί τοι ὑποπόσαν ἀν φαντα-
σθόν! — ΔΗΜ. ΔΟΥΖΕΝΗΝ, Π. Ἀστρος.
Ἡ περὶ 25 Μαρτίου ἀνταποκρίσεις σὰς ἐβάσας
πολὺ ἀργὰ καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἐπίκαιρος
πλέον. — ΣΤ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ, Ἀργος. Ἀπὸ τὸ
ποιήμα σας μόνο τὸ πρῶτο ὁκτάστιχο ἀξίζει
κάτι. Ἐργασθεὶς περισσότερο καὶ μετ' προσοχῆς.
— Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ. Ἡ ἰδέα σας περὶ κα-
θιερώσεως στήλης ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν
ἀπαγωγιστῶν μας πολὺ καλὴ, ἀλλὰ δυστυχῶς
ἀπραγματοποίητος, λόγῳ τοῦ περιορισμένου
χώρου τοῦ περιοδικοῦ. Γράφατε μὰς τὴν διευ-
θυνσί σας διὰ νὰ σὰς στείλωμεν τὴν ζητούμενην
διευθύνσιν ἐς Γιουάννησμπορκ. — Χ. ΚΑΡ-
ΚΑΝΗΝ, Λοσιάν. Τὸ περὶ παραθερίσμο θέμα
σας πολὺ καλὸ, ἀλλὰ ἀδόλυτο. Βγάζετε ἀπ'
αὐτὸ τὴν περιτολογίαν καὶ τὰς κοουραστικὰς ἐ-
πιαναλήψεις καὶ ἐξαγαγάτε. — ΦΛ. ΜΠΕΡΑ-
ΧΙΑ, Θεσσαλονίκη. Τὸ ἀδράκκι σας «Ἑλλη-
νική γῆ» πολὺ καλογραμμένο. Δυστυχῶς, ὡς
ἀναφέρομενον εἰς τὴν 25 Μαρτίου, ἔπαυσε νὰ
εἶναι ἐπίκαιρος. — ΙΩ. ΤΣΑΛΟΥΧΙΔΗΝ. Ἡ
συνδρομὴ σας ἔλξηε τὴν 31ην Μαρτίου 1939.
Τὰ σταυροῦλά σας ἐδόθησαν εἰς τὸν ἀρμόδιον
συντάκτην. — Η. Β. ΛΑΛΑΟΥΝΗΝ, Θεσσαλο-
νίκη. Περιμένουμε διέκας σὺν ἀσκήσεως, πρῶ-
τότπως καὶ ὄχι ἕνεκεν. Τὸ ἀθροίσμα «15» μὰς
τὸ ἔστειλαν ὅλῳι 32. — ΕἲΡ. ΙΟΡΔΑΝΙ-
ΔΟΥ. Οἱ ἀσκήσεις δημοσιεύονται. Ὅχι ὅμως
καὶ τὸ σταυροῦλε, γιατί χωρίζεται σὲ δύο
μέρη καὶ ἐπειδὴ ἔχει ὁριζόντιους καὶ καθέτους
τά ἰσία. — Γ. ΜΑΡΚΟΔΗΜΗΤΡΑΚΗΝ, οἱ
ἀσκήσεις ἐγκρίνονται. Τὰ σταυροῦλά ὅμως
δὲν εἶναι κατάλληλα καὶ ἰδίως ἀπὸ σχηματὰ
τῶν. Προτιμᾶτε τὰ ἀπλά καὶ ἀποφεύγετε τὰς
δυσκόλους λέξεις. — Α. Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥ-
ΛΟΝ, Πύλον. Ἐγκρίνονται οἱ ἀσκήσεις. Ἵσως
νὰ δημοσιεῖσθαι καὶ τὸ σταυροῦλε, μὲ μικρὰ
διορθώσα. Μὴ ἐξαγαγάτε με κόνικην μελά-
νι. — Π. ΠΑΓΟΥΛΑΝΟΥ, Πειραιᾶ. Γ. Η. ΤΡΙ-
ΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ἑνταθὰ, Χ. ΛΟΞΑ, Κέρκυ-
ραν. Θὰ δημοσιεῖσθαι μερικὰς ἀπ' τῆς ἀσκή-
σεις σας. — Γ. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΝ, Ἰστιαίαν.
Στὸ ποιήμα σας «Σεβαστή» θυσιάζετε τὴν
γραμματικὴν στὴν ὀμοιοκαταληξίαν. Καὶ πρὸς
ἀπόδειξιν ἰδοῦ:

Ἡ δώραί μας πατριδα — σύμβολο τῆς ἡ ἐλαία
ποῦ ἀπ' τὰ χρόνια τὰ ἀρχαῖα σ' ὅλους εἶναι
ἱερακοῦσι
Σεβαστή σὲ ὅλους ἦταν τὸν καιρὸ τοῦ . . . Πε-
ρικλέα
ἀλλὰ τώρα στὸν καιρὸ μας εἶναι πλέον σεβαστή.
Ἀσφαλὸς τὰ κόκκαλα τοῦ. . . Περικλέα θὰ τρι-
χον ἀπὸ θυμὸ!

Ὁ κ. Βασίλειος Κασμάκης, μεθητής
ἀσκήτου σχολείου, παρακαλεῖται νὰ μᾶς γνω-
ρίσῃ τὴν ἀκριβὴ τοῦ διευθύνσιν. (πόλιν καὶ
ἐπαγγέλμα).

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπων ἐπιβραδύνεισαν καὶ δεδικαιολογημένως, κατόπιν τούτων, παρρησιῶν τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν καὶ γενικῶς τῶν συναλλασσομένων μετὰ τοὺς περιοδικῶν «Ἡ Νεολαία», παρακαλοῦνται οἱ ἀλλήλογραφοὺντες νὰ ἀπευθύνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς περιοδικῶν ἐξ ἑξῆς: Περιοδικὸν «Νεο-ο-λαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας.

Μόνον τὰ ἐμβάσματα θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τοὺς περιοδικῶν «Νεολαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας, εἰς τὴν ἐπιβράβειον Ρουθάλην, Γενικὸν Γραμματεῖα Ε. Ο. Ν., Κοραεῶν 7 τῆς Σεβ-ίας 4, Ἀθήνας, ἢ σχετικῶς δι' ὁμοῦ πρὸς τὸ ἐμβάσμα ἐπιστολὴν διότι νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς περιοδικῶν «Νεολαία», Λεωχάρους 19, Ἀθήνας.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ ἀποστέλλοντες ὁποῦδήποτε χρήματα, εἰς δηλαδὴ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιστολῆς, εἰς διὰ τραπεζικῆς νὰ γνωρίζουν τούτο ταυτοχρόνως, ὥς καὶ τὸν λόγον τῆς ἀποστολῆς δι' ἐπιστολῆς τῶν εἰς τοὺς περιοδικῶν καὶ εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διεύθυνσιν.

Τύποις: «ΠΥΡΞΟΥ» Α. Ε.

ΕΡΓΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.
Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.
Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωση.
Οἱ κουμπαραδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλὺτερον καὶ προσφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

Κεντρικά Γραφεία: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13. Τηλ. 21-144 καὶ 29-331.

Η ΝΕΟΡΧΙΑ

ΕΜΠΡΟΣ
για την
αθλητική
εξόρμηση

